I. Gündüz
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

HALKIN KURTULUŞU

18 EKİM 1976
250 KURUŞ

27

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

faşizme karşı mücadelede HALKIN GÜCÜNE DAYANALIM

MC faşistlerinin DGM'leri kurma hevesleri bugün için kursaklarında kaldı. Azgınca sürdürdükleri saldırılar işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın mücadelesini engelleyemedi. Sosyal emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistlerin hain, içten pazarlıklı siyasetleri işçi sınıfının devrimci yolunu karartamadı. Reformistler kitleleri uyuşturamadılar. 16 Eylül Genel Grevi ve şanlı Profilo direnişi işçi sınıfının mücadele tarihindeki dönüm noktalarından biridir.

MC faşistleri DGM'leri bu gün için kuramadılar. MC faşistleri bir adım geriye atmak zorunda kaldılar. Halkın gücü hakim sınıfları bir kere daha geriletti. Bu sonuç CHP reformistlerinin iddia ettikleri gibi hakim sınıfların parlamentosunda alınmadı. DGM kanununu çıkaran parlamento değil miydi? DGM kanunu çıkarken bu parlamentoda CHP'liler yok muydu? Bugün CHP sıralarında oturanlar DGM kanunu çıkarken kürsülerden bu mahkemeleri savunmuyorlar mıydı? "Evet" diye parmak kaldırmıyorlar mıydı? O zamanlar halkın mücadelesi bu günkü gibi ileri noktalarda değildi. Halk, terazinin kefesine ağırlığını koymadıkça, gücünü dosta düşmana göstermedikçe hiç bir hak alamaz. Dişe diş bir mücadele vermedikçe faşist saldırganlığın önünü alamaz. Kararlılıkla ileriye atılmadıkça faşizmin, sömürünün, zulmün kökünü kazıyamaz.

MC faşistleri revizyonist hainlerin ihanetinden, reformistlerin pısırıklığından da cesaret alarak yeni saldırılara kalkıştılar. 130 bin öğretmenin örgütü olan TÖB-DER'i kapattılar. Arkasından Vedat Dalokay'ı görevden aldılar. "Kararlarımızı geri almalıyız" dediklerinden 1 hafta sonra TÖB-DER kapılarına vurdukları mühürleri sökmek zorunda kaldılar. Dalokay'ın sandalyesine oturmasına ses çıkaramadılar. Danıştay kararlarına istemiye istemiye uydular. Bu, halkın yükselen mücadelesinin faşistlere vurduğu ikinci bir darbe oldu. Reformistler bunun "bağımsız yargı organlarının tarihi kararı" olarak göstermek istiyorlar. Revizyonistler hakim sınıfların "adaleti"ne "başından beri güvendiklerini" söyliyerek karşı-devrimci siyasetlerinin yeni bir örneğini verdiler. Halkın gücüne güvenmeyenler, Danıştay kararlarını, sınıf mücadelesini düzen sınırları içinde tutmaya çalışan siyasetlerinin doğruluğuna delil olarak göstermeye çalışıyorlar. Peki, 12 Mart döneminde olsun, MC

De.sa.7'de

Filistin halkının zaferine olan inancımız tamdır.

Yüreğimiz sonuna kadar Filistin halkının yüreğiyle bir çarpacaktır

Emperyalizmin ve siyonizmin tank, top ve ölüm kusan tüm araçlarıyla Filistin Halkının yaşam kavgasını vahşice söndürme çabalarının Filistin Halkının şanlı zaferiyle ve emperyalizmin yenilgilerine bir yenisinin daha eklenmesiyle son bulacağına inancımız tamdır ve yüreğimiz sonuna kadar Filistin Halkının yüreğiyle bir çarpacaktır.

Kırşehir Cezaevindeki mahkumlar, bu şanlı kavganın yiğit savaşçılarına kan bağışında bulunmak istiyoruz. Filistin halkının en şanlı, en kutsal ve en haklı davasında ilgisiz kalan devrimci yurtsever, demokrat ve tüm halkımızı uyarıyor, göreve çağrıyoruz.

Kan vermek isteyen mahkum arkadaşların isimleri aşağıdadır.

Kırşehir Cezaevinden 75 İmza

• • •

teslimiyetçi ve revizyonist engelleri aşarak,

GENÇLİĞE ÇAN...

HALKIN MÜCADELESİYLE ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN MÜCADELESİ BİRLEŞECEKTİR

Faşist alçaklar bu yıl da yine saldırıyor, kan döküyorlar. Onlar bu yıl daha da azdılar. İzmir Bornova Yurdu'na saldırdıkların da faşist katiller, öğrencileri stenler ile taradılar. Galatasaray Mühendislik Okulu'nda yüzlerce öğrencinin üzerine bomba attılar. Faşistler ellerindeki mevzileri birarada kullanarak saldırıyorlar. Bakanlıklar, valilikler, yurtlar müdürlüğü, emniyet ve ülkücü katiller tam bir uyum içinde "operasyonlar" düzenlemektedir. Polis serbestçe cinayet işlemek için kayıtsız tabanca taşımakta ve yaka numarası takmamaktadır. Bazı olaylarda faşist yurtlarda kalan ülkücü "öğrenci"lerin, polis üniformasıyla saldırılara katıldığı görülmüştür. Bunun yanında, öğrencilere saldırmak ve silah kullanmak için faşistler ayda 1500-2000 liraya katiller kiralamaktadırlar.

Eğitim dönemi yeni yeni başlıyor olmasına rağmen, şimdiden iki şehit verildi. Yüzden fazla yaralı var. Yüzlerce öğrenci gözaltına alınmış ve kendilerine ağır işkence ve hakaretlerde bulunulmuştur. Bir çok okul polis baskısıyla gerçekleştirilen faşist işgal ve saldırılarla, devrimci ve demokrat öğrencilerin etkinliğinden çıkmaktadır. Polis her yerde aynı yıldırma taktiklerini kimseye hesap vermeden kullanmaktadır.

CHP'nin teslimiyetçi ve uzlaşmacı yönetimi gerçekleri halka açıklamaktan neden bu kadar korkmaktadır? Oysa CHP yönetimi oldukça fazla şey bilmektedir. Fakat halkın devrimci nefretinin harekete geçmesinden korkuyorlar. Kendileri silinir diye korkuyorlar. Bu yüzden halkın yanında mücadele edecek yerde, halkın düşmanları olan Amerikancı faşistler ve Sovyet işbirlikçileriyle anlaşıyorlar; CHP yönetimi, boş ve ucuz karşı çıkışlarla sorumluluğundan kurtulamaz. Halk katledilen evlatlarının hesabını CHP'nin yönetiminden de soracaktır.

"İleri Demokratik düzen" isteyen (!) sosyal-faşistlere, Sovyet işbirlikçilerine gelince, bu sahtekarların, öğrenci gençliğin şanlı devrimci mücadelelerine kara çaldıklarını, bu mücadelelerle işçi sınıfının mücadeleleri arasında uçurumlar yaratmaya çalıştıklarını, bu mücadeleleri boğazlamaya çalıştıklarını görüyoruz. Bu sahtekar alçaklar, kitlelerin gözlerinden ırakta kurdukları yalancı ve sahtekar gazetelerle ve besleme "yığın örgütü" İGD ile gençliği kendi sosyal-faşist denetimleri altına almaya çalışıyorlar. Bu örgüt bir yandan eli sopalı ve zincirli beslemeleriyle gençliğin üzerine saldırırken, diğer taraftan gençliğin devrimci mücadele ateşini sön-

De.sa.7'de

• • •

Mücadelemizin başarısı için;

HALİL TUNÇ KEMAL TÜRKLER GİBİ HAİNLERİ SENDİKALARIMIZIN BAŞINDAN ATALIM

Sanayi Odaları Birliği Başkanı Sakıp Sabancı "ücret ve maaşları disiplin altına alacak bir ücret politikası"nın saptanmasını ve "ücreti alan, veren ve hükümetten oluşacak üçlü bir komite"nin kurulmasını istedi.

Türkiye'nin en büyük işbirlikçi tekelci kapitalistlerinden biri tarafından açıklanan bu istekler yeni değildir. Büyük patronların hergün bir başka sözcüsü bunları tekrarlıyor. Onlar şu an ki sömürülerini yetersiz buluyorlar. Ücret ve maaşları dondurarak milyonlarca işçi ve memurun boğazlarındaki son lokmaları da söküp almak istiyorlar.

Daha fazla sömürebilmek için daha fazla zulüm. İşte hakim sınıfların ve onların uşağı faşist MC iktidarının izlediği politika budur. Bu nedenle grevlere, direnişlere, mitinglere saldırılmakta, sendikal özgürlükler tümüyle yok edilmeye çalışılmakta, dernekler kapatılmaktadır.

Büyük patronlar işçi sınıfına karşı aralarındaki birliği milyarlık dayanışma fonlarıyla güçlendirip yeni saldırılara hazırlanırken, sendikaların başındaki bir avuç sendika ağası, birliğimizin ve mücadelemizin önündeki engeller olmaya devam ediyor.

DİSK'in başındaki revizyonist sendika ağası Kemal Türkler 16 Eylül dire-

De.sa.7'de

OKUYUCULARIMIZA

HALKIN KURTULUŞU'nun faşizm konusundaki görüşleri, bazı önemli hataları ve eksiklikleri içermektedir.

Ülkemiz siyasi hayatının en önemli meselesi olan faşizme karşı mücadelenin başarılı bir şekilde yürütülebilmesi, ancak, faşizm konusunda doğru, berrak görüşlere sahip olmakla mümkündür. Faşizme karşı mücadelenin, hangi sınıflara karşı, hangi sınıf güçlerine dayanarak yürütüleceği, faşizme karşı mücadele programı, Ulusal Demokratik Halk Devrimi sürecinde faşizme karşı mücadelenin yeri, emperyalizme karşı mücadele ile faşizme karşı mücadele arasındaki ilişki, mücadele taktikleri, biçimleri vb. gibi konuların açık bir şekilde ortaya konabilmesi, mücadelenin başarısı açısından bir zorunluluktur.

HALKIN KURTULUŞU, bir süreden beri, faşizm konusundaki görüşlerini gözden geçirmeye, hata ve eksikliklerin temellerini tesbit etmeye çalışmaktadır. HALKIN KURTULUŞU, aceleci bir düzeltme yöntemi yerine, en geniş kadroların, kitlelerin katılmasıyla yürütülecek, hatalarının ideolojik-siyasi-tarihi temellerini ortaya çıkaracak bir özeleştiri hareketini başlatıp yürütmeyi esas alıyor.

HALKIN KURTULUŞU, hatalarını ve yanlışlarını tesbit ettiği zaman, bunu açıkça belirtme yolunu kendisine şiar edinmiştir. Açık ve dürüst olmak, hatalarına karşı acımasız olmak, devrimci proletaryanın temel özelliğidir.

Devrimci proletarya, özeleştirinin, ideolojik-siyasi-pratik gelişmenin en temel araçlarından biri olduğu gerçeğini sıkı sıkıya kavramaya çalışmaktadır. Hataların doğru bir şekilde tesbiti ve açıkça belirtilmesi, düzeltilmesi yolunda yarı yolun aşılması demektir.

Devrimci hareketin gelişimi, basitten karmaşığa doğru bir gelişme çizgisi izler. Proleter devrimci bir ideolojik-siyasi çizgi de bir anda, hatasız olarak ortaya çıkmaz. Ancak, devrimci mücadele süreci içinde, yanlışlarla mücadele içinde, bir oranda yanlış ve hataları için de taşıyarak gelişir. Kişiler gibi, siyasi hareketler de çeşitli hatalar yapar. Önemli olan hiç hata yapmamak değildir. Önemli olan mümkün olduğunca az hata yapmaya çalışmak, hata yapıldığında da, bunu, kaynaklarıyla birlikte açıkça belirterek düzeltmeye çalışmaktır.

HALKIN KURTULUŞU'nun hatalarına karşı tavrı budur. Devrimci proletarya ideolojik-siyasi çizgisindeki yanlışları atma, hata ve eksikleri giderme mücadelesi içinde görüşlerini berraklaştıracaktır. Bütün okuyucularımızın, faşizm konusundaki görüşlerini gözden geçirmesini, yanlış ve eksikliklerin tesbiti ve düzeltme için yoğun bir çalışma içine girmesi gerektiğini düşünüyoruz. Okuyucuların en geniş şekilde katılmasıyla sağlanacak canlı bir düzeltme çabası, hatalarımızı en doğru bir şekilde aşmamızı sağlayacaktır.

HALKIN KURTULUŞU, bu konudaki yönlendirici görüşlerini kısa zamanda ortaya koyacaktır.

HALKIN KURTULUŞU

Köln şehrinde yürüyüş düzenlendi

ALMANYA'DAKİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER FAŞİST MC'Yİ PROTESTO ETTİ

9 Kasım günü Almanya'nın Köln şehrinde faşist katliamları ve DGM'leri kınamak için bir çok demokratik kuruluşun ve büyük bir işçi yığınının katıldığı "DGM'ler kapansın" yürüyüşü yapıldı.

Almanya'nın dört bir yanında çalışan işçiler ve Almanya'da okuyan yurtsever ve devrimci öğrenciler geniş bir şekilde yürüyüşe katılmışlardır. Şehrin en kalabalık yolları üzerinde yapılan yürüyüş binlerce Almanyalı ve Türkiyeli emekçi halk tarafından içtenlikle izlenmiştir.

Yürüyüşe katılanlar yol boyunca "DGM'ler kapansın zindanlar boşalsın", "Faşizme ölüm, Halka Hürriyet", "Katil MC", "İşçi köylü elele demokratik devrimde", "Kahrolsun sendika ağaları", "Kahrolsun Amerikan emperyalizmi! Kahrolsun Sovyet sosyal-emperyalizmi" gibi sloganları hep bir ağızdan haykırdılar. Meydana gelindiğinde faşist katiller tarafından şehit edilen yurtsever ve devrimcilerin anısına bir dakikalık saygı ve anma duruşu yapıldı. Daha sonra demokratik dernekler adına konusmalar yapıldı. Konuşmacılar ülkemizde faşizmin terörcü, kana susamış, sömürücü iğrenç yüzünü sergilediler. Emperyalizmin ve özellikle ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizminin dünya ve ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelelerinin niteliğini anlattılar ve yerli bir avuç uşakları ile halkımızın üzerinde oynamaya çalıştıkları çirkin oyunları ortaya koydular. Daha sonra "Halkın Kurtuluşu" gazetesinin emekçilerin haklı ve yiğit mücadeleleri üzerine bir mesajı okundu, kitleler tarafından sevgiyle karşılandı. Can kulağıyla dinlendi.

HAGEN İŞÇİ-ÖĞRENCİ DERNEĞİ'nden bir işçi arkadaş kısaca emperyalizm ve sosyal-emperyalizmin niteliğini, faşizmin doğuşunu ve gelişmesini anlattı. İşçi arkadaş işçi sınıfı ve emekçi halkın bu can düşmanlarına karşı nasıl mücadeleler verdiklerini örneklerle gösterdi. İşçi arkadaş konuşmasına şöyle devam etti: "Zalim sömürücü hakim sınıflara, bunların baskı uygulama aracı olan faşizme ve DGM'lerin kuruluşuna karşı, işçi sınıfımızın öncülüğünde bütün ezilenler mücadele etmektedir. Yani milyonlarca emekçinin mücadelesi yükselmektedir. Her gün binlerce işçi, köylü, öğrenci, memur, emekçi DGM'leri protesto ediyor, baskılara kar

De.sa.7'de

ABD EMPERYALİSTLERİ ÜLKEMİZDEN DEFOLUN!

NATO'YA HAYIR

Eylül ayının ortalarından Ekim ayı ortalarına kadar süren, NATO KARARLILIK '76 tatbikatı sona erdi. Tatbikat, Erzurum'un ABD askeri kuvvetleri tarafından havadan işgalinin bir provasıydı.

NATO, ABD emperyalistlerinin dünya çapındaki hegemonya mücadelelerinin aracı olan saldırgan bir örgüttür. Bu nedenle de NATO hiç bir şekilde bizim ülkemizi Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı koruyamaz.

Bu örgüt sadece ABD emperyalizminin çıkarlarını gözetir.

ABD işbirlikçisi hakim sınıfların silahlı kuvvetleri de, ülkemizi herhangi bir emperyalizme karşı koruyamaz.

Halk ulusal bağımsızlığı kazanmak ve korumak için kendi bağımsız güçlerine kendi silahlı güçlerine dayanmalıdır.

Yıllardır ülkemizin bütün milli servetlerini, halkın iliğini sömüren ve işbirlikçileri yoluyla da halkımızın çektiği zulmü bin kat arttıran ABD emperyalistleri:

- SİZDEN NEFRET EDİYORUZ!
- KANLI ÇİZMELERİNİZİ VE ALÇAK ELLERİNİZİ ÜLKEMİZDEN ÇEKİN!
- ÜLKEMİZDEN DEFOLUN!
- NATO ANLAŞMALARI İPTAL EDİLMELİDİR!

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

İzmir'de „DGM'ye hayır, yıkılsın faşist MC" mitingi yapıldı

YIKILSIN FAŞİST MC
NE REFORMİST İKTİDAR
NE SOSYAL FAŞİST DİKTATÖRLÜK
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI

9 Ekim pazar günü İzmir'de 2000-3000 kişinin katıldığı "DGM'ye HAYIR ve YIKILSIN FAŞİST MC" miting ve yürüyüşü yapıldı. Miting ve yürüyüş boyunca devrimci sloganların yazıldığı pankartlar taşındı, devrimci sloganlar atıldı.

Mitingin hazırlık çalışmalarına katılan gruplar arasında "Devrimci Gençlik" dergisinin görüşlerini savunan arkadaşlar tutarsız bir tavır takındılar. Önceleri tüm "anti-sovyetik" sloganlara karşı çıkan bu arkadaşlar daha sonra, "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganı dışında tüm sloganları kabul ettiklerini belirttiler. Daha sonra da "Bunda bir yanlış anlaşılma söz konusu. Biz tüm "anti-sovyetik" sloganlara karşıyız" diyerek miting ve yürüyüşün hazırlık çalışmalarından çekildiler.

HALKIN KURTULUŞU'nun toplantılarda savunduğu siyaset açıktı; "isteyen istediği pankartı getirebilir. Sloganlarsa ortak saptanmalı" Hazırlık toplantılarının uzun sürmesi, miting

De.sa.7'de

FAŞİST ÇELAVYO DİKTATÖRLÜĞÜNE ÖLÜM! TAYLAND HALKINA HÜRRİYET

O, ŞİMDİ YÜKSEKLERDE DALGALANAN BİR BAYRAKTIR!
Taylandlı faşist köpek asılan devrimciye sopayla saldırırken...

Tayland'da aylardır hazırlanan darbe geçenlerde gerçekleştirildi. ABD işbirlikçileri, faşist askeri bir hükümet kurdular ve Tayland halkına karşı yeni ve kanlı bir saldırı başlattılar. Darbe daha ilk günlerinde onlarca yurtseverin ve devrimcinin kanını döktü. Faşist köpekler, ülkenin şehirlerinde ve özellikle Bangkok'da korkunç bir vahşetle halka saldırmakta ve işkence yapmaktadırlar. Binlerce devrimci tutuklanmıştır.

Öte taraftan yurtseverler ve devrimciler, direnme hareketine aktif olarak katılabilmek için kırsal alanlara ve dağlık bölgelere çekilmektedirler.

Üç yıl kadar önce, Tayland'da yükselen devrimci halk hareketleri, ve ABD emperyalizminin, Vietnam, Laos, Kamboçya halkları tarafından peşpeşe yenilgilere uğratılması, Tayland'da da ABD işbirlikçilerinin durumunu zayıflatmıştı. Kittikaçorn'un, televizyonda sürekli olarak halka idam infazları seyrettirecek kadar vahşi askeri hükümeti yıkılmış ve seçimle parlementoya dayalı bir hükümet kurulmuştu. Bu hükümet içinde reformcular etkindiler, ancak ikinci seçimlerde, ABD işbirlikçisi sağcı partiler hükümeti ele geçirdiler. Tayland'ın durumu her bakımdan çok kötüydü. CIA ajanları ikide bir hükümetin işlerine, ülkenin içişlerine karışıyorlar ve karışıklıklar düzenliyorlardı. ABD işbirlikçileri, faşist teşkilatlanmaları besliyorlardı. Ordu içinde çok güçlü faşist mihraklar vardı, dört sağcı partinin koalisyonu olarak kurulan hükümet tümüyle sarsak, kararsız ve faşizme yataklık eden bir siyaset izlemekteydi. Ülke içinde tam bir karışıklık hüküm sürmekteydi. Her yıl 10.000 kişi adi cinayetlerin kurbanı olmaktaydı. Yolsuzluk, rüşvet ve her türlü soygunculuk almış yürümüştü; ahlaksızlık, hastalık yaygınlaşmış ve halk yaşayamaz duruma gelmişti. Kırsal alanlarda durum başkaydı. Orada köylüler ayaklanıyor, kitle halinde onbir yıldır savaşan, halk savaşı veren Tay Halk Kurtuluş Ordusu'nun saflarına katılıyorlar ve gerici hükümete karşı bağımsızlık ve demokrasi için silahlı mücadele veriyorlardı.

Tay Halk Kurtuluş Ordusu ve onun siyasi önderi Tayland Komünist Partisi (ML), askeri faşist hükümetin yıkılmasını "demokrasinin kurulması" olarak görmedi, bunun için silahlı mücadelesine, kurtarılmış bölgeleri savunmaya devam etti. Halk savaşı, bu üç yıllık nispi özgürlük döneminde de bütün şiddetiyle yürütüldü. Ülkede gerici hakim sınıfların yönetiminden ve tahakkümünden kurtarılan yerlerde kurtarılmış bölgeler kuruldu.

Tayland'daki son ABD'ci faşist darbe bize iki ders vermektedir:

1- Emperyalizm içinde esas gerileyen ve güç kaybeden emperyalist mihrakın ABD emperyalizmi olması, onun saldırgan ve kan dökücü niteliğini kaybettiği anlamına gelemez, ABD emperyalizmine karşı kararlı tutarlı bir mücadele verilmelidir. Çünk'i, o da bir süper güçtür, ve dünya halkları için kanlı emeller beslemekten geri durmaz.

2- Devrimle karşı-devrim arasındaki mücadele düz bir çizgi üzerinde devam etmez. Tersine, devrim karşı-devrimi yaratarak gelişir. Çelişki sınıf mücadelelerinin yükselmesiyle git gide derinleşir. Bunlardan ötürü, gerileyen ABD emperyalizminin işbirlikçilerinin "mecalsizleştiği,güçsüzleştiği", "çaresizleştiği" gibi hayaller devrimci mücadele için ölümcül tehlikeler taşımaktadır. Bunlar, doğrudan doğruya ABD emperyalizmine gözleri kapatıp teslim olmak anlamına gelen yanlış görüşlerdir. Reformizm ve dogmatizm'den kaynaklanırlar. Devrimciler her iki süper güce karşı da uyanıklığı kaybetmeden mücadele etmelidirler.

Tayland Komünist Partisi önderliğindeki Tay Halk Kurtuluş Ordusu ve Taylandlı emekçi halk, bu tehlikelere karşı daima uyanık kalmış ve mücadele etmiştir. Onun için son Amerikancı faşist darbe, Taylandlı devrimciler ve halkı için bir "sürpriz" olmadı. Tay Halk Kurtuluş Ordusu ve şehirlerden çekilerek ona katılan devrimci ve yurtseverler, Sangad Çelavyu Amerikancı faşistine ve bütün işbirlikçi hakim sınıflara gereken dersi ergeç vereceklerdir.

Taylandlı köylüler toprak ve özgürlük için mücadele ediyorlar

Taylandlı binlerce köylü, bağımsızlık ve demokrasi, toprak ve hürriyet talebi etrafında birleşerek, tefeciliğe, feodal sömürüye ve işbirlikçi hakim sınıflara karşı her gün daha sertleşen ve ülkenin dörtbir yanına yayılan mücadeleler vermektedir. Bu mücadeleler de Tayland Komünist Partisi (ML)' nin önderliğinde yükselmektedir. Köylüler kendi kitle örgütleri olan Tay Köylü Birliğinde örgütlenmekte ve ülkenin her yerinde mücadelelerini yükseltmektedirler. Köylülerin toprak ve hürriyet mücadeleleri ülkenin birçok yerinde halk savaşına dönüşmüştür.

Emperyalizme, sosyal emperyalizme ve Faşist zalimlere karşı savaşan

Tayland halkının kurtuluş mücadelesi yükseliyor

Tayland halkı, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı yıllardır kararlı bir halk savaşı yürütmektedir.

Tay Halk Kurtuluş Ordusu, onbir yıl önce kurulmuştur ve kuruluşundan bu yana mücadele içinde çelikleşmiş, halkla kaynaşarak, en geniş kitleleri örgütlemiştir.

Tayland'ın kırsal alanlarında kurtarılmış bölgeler kurmuş olan Tay Halk Kurtuluş Ordusu, halk savaşını büyük zaferler kazanarak sürdürmektedir.

1975 Ağustos ayından 1976 Temmuz ayına kadar geçen 11 aylık sürede Tay Halk Kurtuluş Ordusu işbirlikçi hakim sınıflar iktidarının 2093 askerini safdışı bıraktı. 436 parça çeşitli silah, 21 telsiz vericisi ve büyük miktarda askeri malzeme ele geçirdi. Düşmanın 14 önemli askeri mevziini tahrip etti. Tayland'da zafer halkın olacaktır.

Cenevre Konferansı sosyal emperyalistlerin tuzağıdır

Lübnan'da iki süper devlete hizmet eden Suriye-İsrail saldırganlığı sürüyor

Sovyet sosyal-emperyalistleri ve ABD emperyalistlerinin destekledikleri Suriye, 21.000 kişilik ordusu ve 100 tankıyla, Filistin halkı ve Lübnan halkına karşı giriştiği kanlı saldırıyı sürdürmektedir.

Saldırıya güneyden İsrail topçu birlikleri de katılmaktadırlar. Böylece Suriye ile İsrail arasındaki "sessiz anlaşma" açık bir savaş ittifakına dönüşmüş olmaktadır.

Suriye, Sovyet sosyal-emperyalistlerinden sağladığı askeri yardım ve askeri malzemeyle saldırısını sürdürmektedir. Bir yandan sürekli olarak (mesela MİG uçakları için en az haftada bir kere ikmal gereklidir) silah ve yedek parça ikmali yapan Sovyet sosyal-emperyalistleri, öte taraftan sahte karşı çıkışlarda bulunuyorlar. Bu karşı çıkışlarda bile Suriye'nin "barışı sağlamaya çalıştığı" tanımını kullanıyorlar ve bu cinayete ortak olduklarını ortaya koyuyorlar. Sovyet burjuvazisi, dünya halklarının katledilmesi konusunda ABD burjuvazisiyle yarış halindedir.

Hafız Esad kliğinin oynadığı rol de artık açıklık kazandı. Onlar ABD emperyalizminin ve İsrail siyonizminin, aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalizminin çıkarlarına hizmet ediyorlar. Onlar, Filistin Kurtuluş Örgütü'nün askeri varlığının iyice güdükleştirilmesini ve yok edilmesini amaçlamaktadırlar. Sovyetler Birliği de bu amacı paylaşıyor. 8 Eylül tarihli Pravda gazetesi, Filistin Kurtuluş Örgütü'nü ve Lübnanlı solcu müslümanları "çok aşırı" olmakla suçlamış ve tavizkar olmalarını önermiştir!

Hafız Esad kliği 1969 Kahire anlaşmasını öne sürerek FKÖ'nün Lübnan'da (ve dolayısıyla başka hiç bir yerde) askeri faaliyette bulunmaması gerektiğini iddia etmekte ve bunu sağlamaya çalışmaktadır. Bu başarılırsa FKÖ, İsrail'i tehdit eden ve uzlaşmaya sürekli karşı çıkma eğilimin de olan bir güç olmaktan çıkacaktır.

Suriye'nin hedeflerine biraz dikkatlice bakıldığında, bunların ABD emperyalizminin ve İsrail'li siyonistlerin hedefleri olduğu görülmektedir.

Suriye, ABD seçimlerinden sonra (2 Kasım) ABD'nin başlatacağı barış görüşmelerinde kendi durumunu güçlendirme hevesiyle hareket ederken, aslında iki süper güce karşı bütün Arap halklarının durumunun zayıflamasına hizmet etmiştir. Suriye'nin saldırısı aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalizmine de hizmet etmektedir. Çünkü, bu saldırı Arap birliğini iyice zayıflatmış, emperyalist tahakkümü kolaylaştırmıştır.

FKÖ'NÜN DURUMU

Filistin Kurtuluş Örgütü, 2 yıl önce kazandığı büyük başarılardan sonra, bu gün muazzam kayıplara uğramış durumdadır. Bunda, Yaser Arafat önderliğinin yalpalayan ve bazen teslimiyete, bazen de maceracılığa dönüşen tutarsız siyasetinin çok önemli payı vardır.

Bu gün Filistinlilerin durumu, tarihlerinin belki de en tehlikeli anını yaşadıklarını göstermektedir.

Lübnanlı solcuların da durumları aynı şekilde gözükmektedir. Şu anda sağcılarla Suriye'nin toplam askeri gücü 45.000'dir. Oysa Filistinlilerle Lübnanlı solcuların toplam gücü 25.000'i ancak bulabilmektedir. İsrail, Sidon limanını sıkı bir ablukaya alarak FKÖ'nün ve Lübnanlı solcuların silah ihtiyaçlarını karşılamalarına engel olduğundan Lübnan halkının mücadelesi çok daha çetin şartlar altında sürüyor. Bu şartlarda süren mücadele Filistin halkının ve Lübnan halkının fedakarlık ve kararlılık örnekleriyle doludur.

CENEVRE KONFERANSINA HAYIR

Durum, en başta iki aç kurt ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine yaramaktadır. Bölünmüş, güçsüz ve birbirine düşman kesilmiş Arap ülkeleri, onların tam istedikleri kıvama gelmiştir. Sovyetler Birliği'nin, durup durup da FKÖ' en ağır kayıplara uğradıktan sonra, Cenevre konferansını çağırması ve İsrail'in bunu, FKÖ'nün katılmaması koşuluyla kabul etmesi, durumun kimlerin işine geldiğini göstermektedir. Cenevre Konferansı bir çözüm olamaz.

Bu gün tek çözüm var. Bütün Arap ülkeleri, aralarındaki ayrılıkları bir kenara bırakarak iki süper güce ve onların maşalığını yapanlara karşı direnmelidirler. Filistin halkının ve Lübnan halkının yanında yer almalıdırlar.

ABD'nin ve Rusya'nın bölgeye barış değil felaket getirmeye çalıştığı ortadadır.

Arap halklarının kaderi, emperyalistlerin marifetiyle konferans salonlarında tayin edilemez.

UNUTMAYALIM Kİ HALK İÇİN YENİLGİLER GEÇİCİ, ZAFER KAÇINILMAZDIR.
YAŞASIN ARAP ÜLKELERİNİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN LÜBNAN EMEKÇİLERİNİN VE FİLİSTİN HALKININ İŞGALCİLERE KARŞI HAKLI MÜCADELESİ!
KAHROLSUN ABD VE SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ!

Lübnan ve Filistin halkı kendilerini katletmeye çalışan Lübnan'ın topraklarını parçalayan emperyalizmin kiralık katilleri İsrail ve Suriye'ye karşı mücadelelerini sürdürecektir.

"Marksist Devlet Teorisine göre iktidarın esas unsuru ordudur" **MAO ZEDUNG**

- Ordusuyla
- Polisiyle
- Bürokrasisiyle
- Zindanıyla

DEVLET HAKİM SINIFLARIN BASKI ARACIDIR

-2-

teori yolumuzu aydınlatıyor

Hakim sınıfların devleti toplumu bir ahtapot gibi sarmıştır. Yüzbinlerce memurdan kurulmuş olan bürokrasi de ahtapotun kollarından biridir. Halkın kanını, iliğini emen bir avuç sömürücü azınlık, toplumu yönetme işini kurdukları bürokrasi çarkıyla yürütürler. Devletin vergi toplayan eli, yolu izi olmayan dağ köylerine kadar uzanır. Dağda gezen jandarmadan, mahalledeki karakola kadar her yerde hakim sınıfların silahlı birlikleri "devlet adına" bulunurlar. "Devlet adına", hakim sınıfların çıkardıkları "kanun, nizam adına" hakimler, savcılar insanları yargılar, zindanlara doldurur, idam fermanı yazarlar. Kısacası, hakim sınıfların devleti hizmetindeki memurları sayesinde her yerde hazır ve nazırdır.

Toplumun bir avuçluk azınlığını oluşturan hakim sınıflar, toplumu yönetme, düzeni sürdürme işinde kullandıkları memurlarına halk üzerinde her türlü halk ve yetkiyi tanımışlardır. Tahsildar sömürücüler adına halkın cebine elini daldırıp alın terinin bir kısmına vergi olarak el koyar. Askerlik şubesi, 20 yaşına gelen işçi, köylü, emekçi halk çocuklarını tezgahının başından, tarlasından işinden çekip almaya yetkilidir. Asker-polis jandarma insanları karakola çekebilir. Sebebini dahi açıklamadan, ailesiyle bile görüştürmeden "gizli" açık merkezlerde günlerce işkenceden geçirebilir. Halkın üzerine ateş açabilir. Bunlar, hakim sınıfların çıkardıkları kanun ve yönetmeliklerle emrindeki memurlara tanıdığı hak ve yetkilerin bir kısmıdır. Hakim sınıflar memurlarının "otoritesini, onlara bir kutsallık ve özel bir dokunulmazlık kazandıran kanunlarla sağlama bağlamışlardır"

HAKİM SINIFLAR HALKI EZEN DEVLET ÇARKININ BAŞINA KENDİ HİZMETKARLARINI GETİRİRLER

Sömürücü hakim sınıflar, her dönemde, devletin ezilen ve sömürülen halk üzerindeki diktatörlüklerinin bir aracı olduğunu gizlemeye gayret etmişlerdir. Durmadan, devlet iktidarının "hiçbir sınıfın, zümrenin ya da ailenin" elinde olmadığını," devlet memurlarının her zaman toplumun çoğunluğunun hizmetinde olduğu"na dair sahtekarca yemin ederler

Reformistler de devlet konusunda hakim sınıflala aynı sazı çalmaktadırlar. Halkı "devleti korumaya" çağırmaktadırlar. Hakim sınıflar devletinin,zalim ve halka kan kusturan özünü değiştirmenin, devlet yönetiminde rüşvetin, hırsızlığın yolsuzluğun kökünü kazımanın "kötü niyetli", "yozlaşmış" bürokratları değiştirmekle mümkün olacağını ileri sürmektedirler.

Sosyal emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistlerin bürokrasinin temellerini ortadan kaldırmak, diye bir meseleleri yoktur. Onların "devrimci"sahtekarlıklarının altında sosyal faşist bir diktatörlüğü gerçekleştirme amacı yatmaktadır. Bunun için sivil ve askeri bürokraside yüksek mevkideki bürokratları satın almak veya bürokrasinin köşebaşlarına işbirlikçilerini yerleştirmek için çalışmaktadırlar.

Devlet yönetimini bir avuç sömürücü zalimin tekelinden çekip almak, yönetimle ilgili görevleri hakim sınıfların hizmetinde sadece bu işi yapmakla görevli, ayrıcalıklı bürokratların yerine herkesin yapabileceği hale getirmek devrimi zafere ulaştırmakla gerçekleşebilir. Sömürü düzeni var oldukça üretim araçları bir avuç kan emicinin özel mülkü olarak kaldıkça nüfusun çoğunluğunu teşkil eden emekçi halk devlet yönetiminde söz sahibi olamaz. Devlet görevlilerinin halk adına halka hizmet edebilecekleri düşünülemez.

Sömürü düzeninde işçiler, köylüler ve emekçi halkın diğer kesimleri devlet yönetimine katılamazlar. Söz ve karar sahibi olamazlar. Yönetme gücü ve yetkisi bir avuç kan emici, asalak sömürücünün elindedir. İşçi sınıfı ve emekçi halk,bütün zenginlikleri ve üretim araçlarını ellerinde bulunduran sömürücü sınıfların dayattığı kölelik şartlarında yaşamak ve çalışmak zorundadır. Milyonlarca emekçi çalışmadıkları sürece açlığa ve ölüme mahkumdurlar. Geleceklerinin ne olacağını bilemezler. Sözde eşit haklara sahip oldukları büyük mülk sahiplerinin sömürü boyunduruğu altındadırlar. Buna karşılık üretim araçlarını ellerinde bulunduran sömürücüler, emekçi halkın alınterini gasbederek rahat ve tasasız bir hayat sürmektedirler. Toplumun sömürenler ve sömürülenler olarak sınıflara bölünmesi ortadan kalkmadıkça sömürülen kitlelerin devlet yönetimine faal olarak katılabilmeleri, söz ve karar sahibi olabilmeleri mümkün değildir. Ekonomik hayata hakim olan sömürücü sınıflar bu üstünlüklerinin sonucu olarak siyasi iktidarı ellerine geçirmişlerdir. İktidarlarını korumak, sömürü ve talanlarını sürdürebilmek için halk üzerinde baskı ve zulüm uygularlar. Bu, baskı ve zulmün aracı devlettir. Bu nedenle, halkı ezen, baskı altında tutan devlet çarkının başına kendi hizmetkarlarını getirirler. Halkın devlet görevlerinin seçiminde, tayininde hiçbir hakkı ve yetkisi yoktur. Çalışmalarını denetleyemez. Yaptıkları işler hakkında hesap soramaz. Memurları, halka etmedik zulmü bırakmasalarda, hırsızlık, yolsuzluk yapsalar da, görevlerinden alamaz.

Hakim sınıflar bürokrasinin köşe başlarına yerleştirdikleri uşaklarının ceplerini yüksek maaş, bol ikramiye vb. yollarla doldururlar. "Halkın temsilcisi" olarak göstermeye çalıştıkları sivil ve asker yüksek mevkilerdeki bürokratların aldıkları maaşlar, herhangi bir işçinin, köylünün, emekçinin kazandığının 15-20 katını bulmaktadır. Güya "halkın temsilcisi" olan bu kodamanlar takımı halkın sırtından alınan vergilerle bolluk içinde yüzmektedirler. Onlar için devlet memurluğu ikbal kapısıdır. Yüksek mevkilerdeki bürokratlar, yüksek rütbeli subaylar emekli oldukları zaman vakit geçmeden sömürücülerin fabrikalarında işyerlerinde müdür, müşavir oluyorlar. Yönetim kurulu üyeliklerine, elçiliklere getiriliyorlar. Daha fazla kâr etmekten başka bir şey düşünmeyen sömürücü sınıfların böyle lütufkar davranmaları bu bürokratların kendilerine yaptıkları hizmetin karşılığıdır.

Toplumun azınlığını oluşturan sömürücü hakim sınıflar, çoğunluğu yönetebilmek için büyük ve alabildiğine geniş bir bürokratik mekanizma kurmuşlardır. Buna bağlı olarak devlet görevlerini, herhangi bir insanın beceremiyeceği kadar karışık ve zor hale getirmişlerdir. Halkın anlayamıyacağı kadar çetrefilli hale getirdikleri yönetim işlerini yapmak üzere kalabalık bir memur ordusu kurmuşlardır. Devlet işlerinin, bu şekilde, özel bilgi ve tecrübe istiyen bir iş haline gelmesi, emekçi halkın devlet yönetimine katılabilmesinin önündeki engellerden biridir. Yönetim ve denetim işleri, bütün zamanını ve gücünü bu işe ayıran memurların yaptığı bir iş haline gelmiştir. Halka karşı baskı ve zulüm aleti olan bürokrasi çarkı, Halkın cebinden vergi, ceza vb. yollarla zorla alınan paralarla dönmektedir. Hakim sınıflar düzeni sürdürmek için, kitlelerin mücadelesinin yükseldiği her dönemde bürokrasi makinasını daha da geliştirmiş, genişletmiş ve güçlendirmiştir. Bu yolda attıkları her adım halkın sırtına biraz daha yük binmesi demektir. Bürokrasinin geliştirilmesi, buna bağlı olarak devlet işlerinin daha karmaşık hale gelmesi, halkın devlet yönetimine katılabilmesinin önündeki engellerin yükseltilmesidir.

Hakim sınıfların halk üzerindeki diktatörlüklerine perde olarak kullanmaya çalıştıkları kurumlardan biri de parlamento ve seçimlerdir. "Hür parlamenter demokratik düzen"i toplumun çoğunluğunun devleti yönetmesi olarak göstermeye çalışırlar. Seçimler yoluyla çoğunluğu iradesine uygun olarak kurulduğunu ileri sürdükleri parlamentonun devlet yönetiminin en başta gelen karar organı olduğunu iddia ederler.

Reformistler de, parlamentonun,halkın serbest, iradesine uygun olarak kurulan, devletin en üst karar organı olduğu safsatasını tekrarlayarak seçim yapılıp parlamentonun yapısını değiştirmekle, ezilen ve sömürülen kitlelerin egemen hale gelebileceği hayalini yaymaktadırlar.

(Devam edecek)

FAŞİST ZALİMLERE KARŞI KARARLI, ÖRGÜTLÜ HALK MÜCADELELERİNDEN BAŞKA SİLAH YOKTUR

Fabrikada, tarlada. okulda, dairede faşist saldırıyı cesaretle ve kararlılıkla göğüsleyeceğiz

Halk faşist zalimlere karşı teşkilatlı bir şekilde mücadele etmelidir. İşçiler sendikalarını anti-faşist kaleler haline getirmelidir. Öğrenciler kitle örgütlerini militanca savunmalıdır. Onları faşizme karşı mücadelenin siperleri haline getirmelidir. Memurlar örgütlenmelidir . Yurtsever memurlar, demokrat memurlar bir araya gelmeli, zulme karşı koymalıdır. Köylerde kasabalarda dernekler kuralım. Varolan derneklerin halk arasında yayılması için çalışalım. Ülkenin her yerinde faşizme karşı mücadeleyi yükseltelim. Faşizme karşı çıkan bütün yurtseverler ve demokratlar güçlerini birleştirmelidir. Her gün daha büyük ve daha bilinçli mücadeleler verelim.

İşçiler sendika yönetimine

Bu gün faşist zalimlerin karşısına cesaretle çıkmak gerek. Bunun için, cesur, fedakar ve bilinçli sendikacılar gerek. İşçi sınıfına ihanet etmeyecek sendikacılar gerek. Bütün bilinçli işçi arkadaşlar, gerçek işçi önderleri ve proleter devrimciler elele vererek sendikaları faşist, revizyonist ve reformist ağalardan temizlemelidir. Sendika yönetimi tabandaki işçinin denetimi altına alınmalıdır. Yukardan emir vermeye kalkan patron kılıklı sendika ağalarına hayır! Eğer sendikamız iflah olmaz durumdaysa bütün işçilerin demokratik olarak benimseyeceği çözümlere gidilmelidir.

Ajanları, ispiyoncuları aramızdan atalım. Polis ter tiplerine karşı her zaman uyanık olalım.

Fabrikadaki yolsuzlukları, faşist baskıları, faşist zalimlerin isimlerini, her türlü ahlaksızlığı namussuzluğu devrimci basın yoluyla teşhir edelim. Büyük mücadeleler önümüzdedir.

Köylüye toprak ve hürriyet

Bizi bir avuç toprağa hasret bırakanların, faşist gerici ağaların icar yoluyla, aşırı faizle, her türlü baskıyla bizi soyanların iktidarı fasist MC ye karşı direnelim!

Faşist MC'nin zulmüne tahammülümüz kalmış mıdır? Hayır! Tahammülümüz kalmamıştır.

Toprak istiyoruz! Hürriyet İstiyoruz! Zalim ağalar, jandarmalar, komandolar, ülkücüler! zulmunüze son vereceğiz! Kardeşler! Köy yerinde davullar birlik için çalmalı, dernekler kurmalı, haklarımızı savunmalıyız.. Köy birlikleri, köy dernekleri kuralım bütün Türkiye halkına tertlerimizi, isteklerimizi anlatalım! Bütün köylü elele vermeli, işçiye omuz vermeli. Mücadele birleşmeli. Yürüyüşler düzenleyelim, mitingler yapalım, toplantılar yapalım. Büyük mücadelelere hazırlanalım.

Doğuda milli zulme son milletler özgür halklar birlik olmalı

Doğu'da milli zulüm altında tutulan Kürt ulusunun devrimcileri, demokratları ve tüm emekçileri, yılmadan sürdürdükleri mücadelelerini bütün Türkiye emekçilerine anlatmalıdırlar.

Milli zulmün derin ve ayrıntılı olarak teşhir edilmesi anti-faşist mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Milli zulme karşı tüm Türkiye emekçileri elele mücadele edeceklerdir.

Derneklerimize okullarımıza yurtlarımıza militanca sahip çıkalım

Öğrenci örgütlerini çoğunlukla içine düştükleri dar grup örgütlenmesi durumundan kurtaralım. Kitle çizgisini titizlikle uygulayalım. Bazı devrimcilerin, demokrat kitlelere karşı ikna yerine, zorbaca baskılar uygulama eğilimleri geliştirdiği görülmektedir. Bu sadece reformizmin, pasifizmin ve daha da kötüsü sosyal-faşizmin taban kazanmasına yol açacaktır. Küçük burjuva devrimcilerinin öğrenci gençliği topyekün sosyalist bir göved olarak görme hastalığından vazgeçmeleri gerekir. Sabırla anti-faşist mücadele içinde en geniş gençlik yığınlarını kazanılmasına çalışmaları gerekir. Devrimci gençlik için de proleter devrimcilerin her mücadelede en önde, önder ve örnek olmaları, en geniş kitle çalışmasını sürekli ve sistemli bir faaliyet olarak yürütmeleri gerekmektedir. Geniş yığınlar içinde demokrasiyi ve kitle çizgisini uygulayarak birleşelim, can düşmanımız faşizme karşı militanca direnelim!

BU İŞYERİNDE GREV VAR

Dairede faşist teröre karşı direnelim

Faşist kadrolar heryerde kilit noktalarına yerleştiriliyor. MC'nin önünde boyun eğmeyen bütün yurtseverlere eziyet yapılıyor. Aileler bölünüyor, terfiler önleniyor. Birçok tahkikat açılıyor. Kıyım sürdürülüyor. Memurlar büyük bir baskı altındadır . Bütün sendikal hak ve özgürlükleri gaspedilmiştir. Fakat, faşizme karşı mücadelede zafer kazanmak büyük fedakarlıklar sonunda mümkün olacaktır. Derneklerimizin yönetimindeki revizyonist yöneticileri düşürelim. Mücadelemizin başarısı bu engellerin aşılmasına bağlıdır. Memurlar faşist zulme karşı kararlılıkla direnmelidirler.

- Kadroların faşistleştirilmesinin önüne geçilmelidir.
- Faşist tedbirlerle gerçekleştirilen işten atma, sürme, terfi ettirmeme gibi baskı ve haksızlıklara karşı sonuna kadar direnelim. Danıştay'a başvurmak, tek başına kaldığında hiç bir şey ifade etmemektedir. Bunu daha etkili ve kararlı mücadelelerle birleştirerek kullanmalıyız.
- Faşist zalimleri teşhir edelim, çalışmadan para yiyen komando-memurları bütün faşist tertipleri, basında tek tek açıklayalım. Yapılan baskıları anlatalım.
- Faşistlerin yolsuzluklarını, hırsızlıklarını açığa vuralım.

Yurdumuzun her köşesinde protesto haykırışları yükseliyor. Yurdumuzun her köşesinden faşizme karşı nefretle sıkılan mücadele yumruklarını birleştirelim. TEK BİR YUMRUK OLALIM. Faşizme karşı nefretle çarpan yüreklerimizi birleştirelim TEK BİR YÜREK OLALIM FAŞİST SALDIRIYI CESARETLE VE KARARLILIKLA GÖĞÜSLEYELİM.

Şavşat Lisesi öğrencileri DGM'ye karşı direnme kampanyası açtılar

Okulların açıldığı 4 Ekim günü Şavşat Lisesi öğrencileri yakalarına "DGM'ye Hayır" yazılı karton rozetler takarak okulun bahçesinde toplandılar. İstiklal marşının okunmasından sonra "DGM'ye hayır" "Kahrolsun Faşizm", "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın" sloganlarıyla "DGM'ye ve Faşist Teröre karşı" direnişe geçtiklerini açıkladılar.Faşist MC iktidarının atadığı okul müdürü, öğrencilerin karşısında konuşmaya cesaret edemedi. Odasına çekilerek Vali ile telefonla görüştü. Direnişi haber alan Şavşat Kaymakamı okula gelerek öğrencilere hitaben bir konuşma yaptı ve; öğrencilerin yakalarındaki "DGM'ye Hayır" rozetlerini çıkartarak derslere girmelerini istedi. Öğrenciler, "DGM ye karşı çıkmanın bir yurtseverlik görevi" olduğunu söyleyerek "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" "Katil İktidar", "DGM Kapansın" "Kahrolsun Faşizm" sloganları ile, direnişlerini sürdüreceklerini,okula girmeyeceklerini açıkladılar.

Direniş, halktan sempati ve destek gördü. Aynı günün gecesi 2-3 bin kişinin katıldığı bir kapalı salon toplantısı yapıldı. Söz alan öğrenci babaları ve velileri, Evlatlarının direnişlerinin haklı olduğunu, kendilerinin de bu direnişe aktif olarak katılacaklarını belirttiler. Bir konuşmacı "Şavşat Lisesi Öğrencilerinin direnişinin, Türkiye'de DGM ve Faşist Teröre karşı mücadelenin bir parçası" olduğunu söyleyerek "Tüm ezilenlerin ve sömürülenlerin faşistlere karşı her yerde, her alanda aktif mücadele vermelerini, kurtulmanın tek yolunun bu olduğunu: faşist teröre karşı birleştirilecek bütün güçlerin birleştirilmesi için çaba, harcanması gerektiğini" belirtti.

Öğrenciler mücadelelerine devam edeceklerini , açıklayarak bütün liseleri DGM ve Faşist MC'ye karşı mücadeleye çağırdılar.

ATİF; ATÖF,FTÖB,İTÖKK : «MÜCADELELERİ DESTEKLEDİĞİMİZİ BİLDİRİRİZ...»

12 Mart 1971 tarihinde askeri faşist diktatörlük iktidara geldikten sonra kurulan sıkıyönetim mahkemeleri aracılığı ile işçiler, köylüler yurtseverler, ilericiler, devrimciler yıllarboyu süren zindan cezalarına çarptırıldılar, idam edildiler. Bütün demokratik kitle dernekleri kapatıldı.

Anayasanın 7 ve 32. maddelerine aykırı olmasına rağmen, Anayasanın 136. maddesine ek yapılarak sıkıyönetim mahkemeleri yerine Devlet Güvenlik Mahkemeleri kurulmuştur. DGM'ler vasıtasıyla ülkemizdeki faşizme yasal karakter verilmiştir.

DGM'ler kurulduğundan buyana ekonomik talepleri için greve giden, sendikalaşmak isteyen işçileri, sendikacıları, toprak istiyen köylüleri, süngüsüz ve demokratik eğitim isteyen gençleri, sendikalaşmak isteyen memurları, gerçekleri yansıtmaya çalışan yazarları, gazetecileri, bilim adamlarını, çevirmenleri, yayıncıları, halkımızın dertlerini dile getiren halk ozanlarını, sanatkarları milli baskılara karşı gelenleri, müebbet ölüm cezaları isteği ile yargılanmış, yıllarca süren zindan cezalarına çarptırılmıştır.

De.sa.7'de

SÖMÜRENİ VE ONLARIN TEMSİLCİLERİNİ TANIDIK

Emekçi Arkadaşlar,

Ben Almanya'da Band-Salzuflend'de Karl Höcker Metal fabrikasında çalışıyorum.

Alman patronları kârlarına kâr katabilmek için bizleri buralara kadar getirdiler. Onların kukla hükümetleri de biz emekçilere yapılan baskı ve sömürüyü daha da azgınlaştırmakta onlara yardımcı oluyor.

Milyonlarına milyon katan kapitalistler pazar ve hammadde kaynaklırını yeniden paylaşım döneminde , içine düştükleri ekonomik ve siyasi krizlerin bütün yükünü biz işçi sınıfının, sırtına yüklemek istiyorlar. Almanya'nın en gerici

De.sa.7'de

KURANCILI'DA DEVRİMCİ MÜCADELE YÜKSELİYOR

Halkımızın faşizme, emperyalizme ve sosyal emperyalizme karşı mücadelesinde biz Kurancılı halkı ve gençliği olarak yerimizi alıyoruz. Biliyoruz ki, yurtsever gençliğin kurtuluşu, tüm halkımızın kurtuluşundan ayrılamaz. Bu da ancak işçilerin ve köylülerin Bağımsız ve Demokratik Türkiyesinde gerçekleşebilir.

Bütün bunların bilincinde olan Kurancılı halkı bir kaç ay önce devrimci içerik taşıyan iki tiyatro oyununu (Buzlar Çözülmeden ve Pir Sultan Abdal) kasaba ve çevre halkına sunmuştur. Bu gün de her türlü faşist baskıları göğüsleyerek "Kurancılı Halk Eğitim ve Dayanışma Derneği'ni kurmuş bulunuyoruz.

Derneğimiz tüm çalışmalarında önce kitlelerin öğrencisi, sonra öğretmeni olacaktır. Halkımızın ve yurdumuzun çıkarlarını her şeyin üstünde tutacağız. Hakim sınıflar ve onların uşaklarının her türlü engelleri bizi yıldırmayacaktır.

Onların televizyon, radyo, gazete ve dergileri varsa, bizim de dağ gibi halkımız, sesimiz, kalemimiz ve kararlı mücadelemiz var.

KAHROLSUN HALK DÜŞMANI FAŞİST MC İKTİDARI
YAŞASIN DEMOKRATİK HALK İKTİDARI

Kurancılı Halk Eğitim
ve Dayanışma Derneği

Revizyonizme karşı kararlı mücadele kitlelerin içinde verilir

Düzceli devrimciler derneklerindeki revizyonist yönetimi alaşağı ettiler

Düzce Demokratik Kültür Derneği'nin 26 Eylül günü yapılan olağanüstü kongresini revizyonistlerin, reformistlerin ve orta yolcuların ittifakına rağmen devrimciler ezici bir çoğunlukla kazandı.

1975 Ağustos'unda kurulan derneğimizin kurucu üyeleri arasında, Halkın Sesi dergisinin görüşlerini savunan 3 arkadaş vardı. Diğer 4 kişi ise revizyonist düşüncelerin etkisinde idi. Tüzük gelmediği için kongreye gidilemiyordu. Yönetim bu yapısıyla ancak 6 ay çalışabildi. 1975 Ocak ayında Halkın Sesi dergisinin görüşlerini savunan 3 arkadaş; kendilerine baskı yapıldığı için bu dernekte çalışamayacaklarını bildirerek istifa ettiler. Ve tabanlarıyla birlikte ayrılıp Düzce Halk Birliğini kurdular.

Böylece dernek tamamen revizyonizme terkedildi.Ancak, 1976 Şubatında yapılan Birinci Olağan Kongre'den hemen sonra devrimci bir muhalefet oluştu. Yönetim Kurulundan bir arkadaşın özeleştirisini yapmasıyla muhalefet yönetimde de temsil edilme olanağı buldu. Oluşan devrimci muhalefet, Halkın Sesi taraftarları gibi ayrılıp yeni dernek kuracağına dernek içinde kalıp revizyonistlerle mücadele yolunu seçti.

Bu kararın başarılı bir şekilde hayata geçirilmesi sonucu gerileyen revizyonistler; "bu dernekte Mao'cular olduğu müddetçe hiç bir çalışma yapılmaz" dediler. ..Ama ne var ki devrimciler yaptıkları çalışmalarla pratik önderliği ele aldılar. Dernek içinde yapılan yoğun ideolojik mücadele revizyonizme ağır darbeler indirdi. Güç kaybettiklerini farkeden revizyonistler, ideolojik mücadeleden kaçarak Töb-Der'e gitmeye başladılar. Yönetim kendilerinde olduğu halde derneğe gelmedikleri gibi, devrimcilerin kendi insiyatiflerini kullanarak yaptığı devrimci çalışmaları da engellemeye kalktılar.

Bütün bu oyunların devrimcilerin kararlı mücadelesi karşısında eridiğini gören revizyonistler, olağanüstü kongre yapmak için imza topladılar. Kesinlikle kazanacaklarına inandıkları olağanüstü kongreye gitmekteki tek amaçları, devrimcileri tasfiye etmekti.

Bu şartlar altında başlayan kongrede, salonda bulunan 300'e yakın topluluğun dörtte üçünü devrimciler oluşturuyordu. Faşist saldırıların yoğunlaştığı günümüzde, faşizme karşı mücadelede kitleleri pasifize etmeyi amaçlayan "faşizme geçit yok" sloganını, devrimciler faşizme karşı aktif kitle mücadelesini hedefleyen "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganıyla bastırdılar. Yine revizyonistlerin DİSK içindeki sendika ağalarının ve revizyonistlerin varlığını gözardı etmek için atmaya kalktıkları "Yaşasın DİSK" sloganını, DİSK içindeki burjuvalar gibi yaşayan sendika ağaları ile Rus emperyalizminin işbirlikçisi revizyonistlerin saltanatını yıkma hedefini gösteren "İşçiler Sendika Yönetimine" sloganı ile cevap verildi.

8 saat süren kongrede bu sloganların dışında, "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" sloganları salonda büyük bir çoğunluk tarafından atıldı. Devrimci marşlar söylendi. Ayrıca yapılan konuşmalarda revizyonisterin başvurdukları laf oyunları teşhir edildi.

Kongrede en fazla ilgimizi çeken şey, revizyonistlerin, lizmin Suriye'nin Rus tankları ile Filistin halkına yaptığı katliamdan hiç bahsetmemeleri idi.

Revizyonizmin maskesinin bir kere daha indirildiği kongrede seçimi devrimcilerin listesi kazandı.

KAHROLSUN REVİZYONİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

DÜZCE DEMOKRATİK
KÜLTÜR DERNEĞİ

CAN DÜŞMANIMIZ FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK OLALIM

26. sayımızda Gelibolu Belediyesi grevci işçileriyle ilgili haberimizde yanlışlıkla Gelibolu Belediyesi işçileri yerine Ankara'da grev kırıcılığı yapan faşistlerin ve faşistlerce aldatılan işçilerin resmini yayınladık. Gelibolu Belediyesi işçilerinden ve okurlarımızdan özür dileriz.

Birlik olmasaydık, birbirimize ve kendimize güvenmeseydik böyle kararlı olabilir miydik?

Faşistler ve revizyonistler yenilmelidir

Biz Narlıca Halk Kültür Derneği olarak faşistlerden çok revizyonistlerle uğraşmaya başladık.Biz derneği kurma çabasındayken, bizim aleyhimize olmadık propaganda yaptılar Ama biz yılmadık, kurduk derneğimizi. Şimdi hem faşist Ülkü Ocakları'yla ve hem revizyonist halk odasıyla mücadele ediyoruz ; ve edeceğiz, yılmayacağız başaracağımıza inanıyoruz

ZULÜM MUTLAKA YENİLECEK
FAŞİZME ÖLÜM HALKA
HÜRRİYET

Faşist engellemeler HAVRAN halkını durduramadı

Yaşadığımız günler, işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin Faşist DGM'lere ve MC'ye karşı kararlı bir şekilde mücadele ettiği günler oldu. Her tarafta genel grev bayrakları yükseldi. Geçtiğimiz günlerde bir genel grev sınavı verdik. Geçmişte de bir çok kez görüldüğü gibi revizyo

De.sa.7'de

TÜRK-İŞ BLOKLARI EMEKÇİLERİ DGM'LERE KARŞI SESLERİNİ YÜKSELTTİLER

Halkın uyanışından korkan faşist MC iktidarı yükselen anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi bastırmak için faşist DGM'leri yeniden kurmak istedi. Buna karşılık yurdun her yanından mücadele sesleri yükseldi.

Bu direnişleri gerek reformistler gerekse Sovyet sosyal emperyalizminin işbirlikçisi sosyal faşistler kendi çıkarları doğrultusunda yönetmek istediler. Fakat işçi sınıfının yiğit savaşçıları bu oyunu yutmadılar. Çoğu yerde gerçekten devrimci bir anlayışla faşist MC'

De.sa.7'de

Yapım işçisinden mektup-haber:

MİLLİ SAVUNMA BAKANLIĞININ HARBİYEDEKİ LÜKS YAPISI VE ÇALIŞAN İŞÇİLERİN DURUMU

Daha önce "Biz Yapım İşçileri" başlığı altında gönderdiğim mektupda, bizim azgınca sömürülüşümüzden kısaca bahsetmiştim.

Belki daha yararlı olur diye bulunduğum yapının, bazı perde arkası durumlarını ve burada çalışan bazı işçilerle ve askerlerle yaptığım konuşmaları kaleme alıp size gönderiyorum:

Çalıştığımız yer Milli Savunma Bakanlığı tarafından yaptırılan Harbiye'deki büyük ve lüks yapıdır.. Bu yapı kimlerin parası ile ne için yapılıyor?

Bayramlarda ve eğlence yerlerinde para kesiliyor. (Hava ve Kara kuvvetleri - ni kalkındırma vakfına).Ve hergün gazetelerde kendi uçağını kendin yap şeklinde ilanlarla toplanan milyonlar var. Bu paralar iyi niyetli halkımızdan toplanan paralardır. NE MAKSATLA TOPLANIYOR BU PARALAR , NEREYE HARCANIYOR? BU, GEÇENLERDE HALKIMIZLA ALAY EDERCESİNE BİR GAZETEYE VERDİKLERİ İLANDAN DA ANLAŞILIYOR. BÜYÜK YAPI 130 MİLYON LİRAYA MAL OLUYOR.. HALKIMIZDAN TOPLANAN BU PARALARI ORDU KODAMANLARI EĞLENMEK VE RAHAT UYUMAK İÇİN HARCIYORLAR.

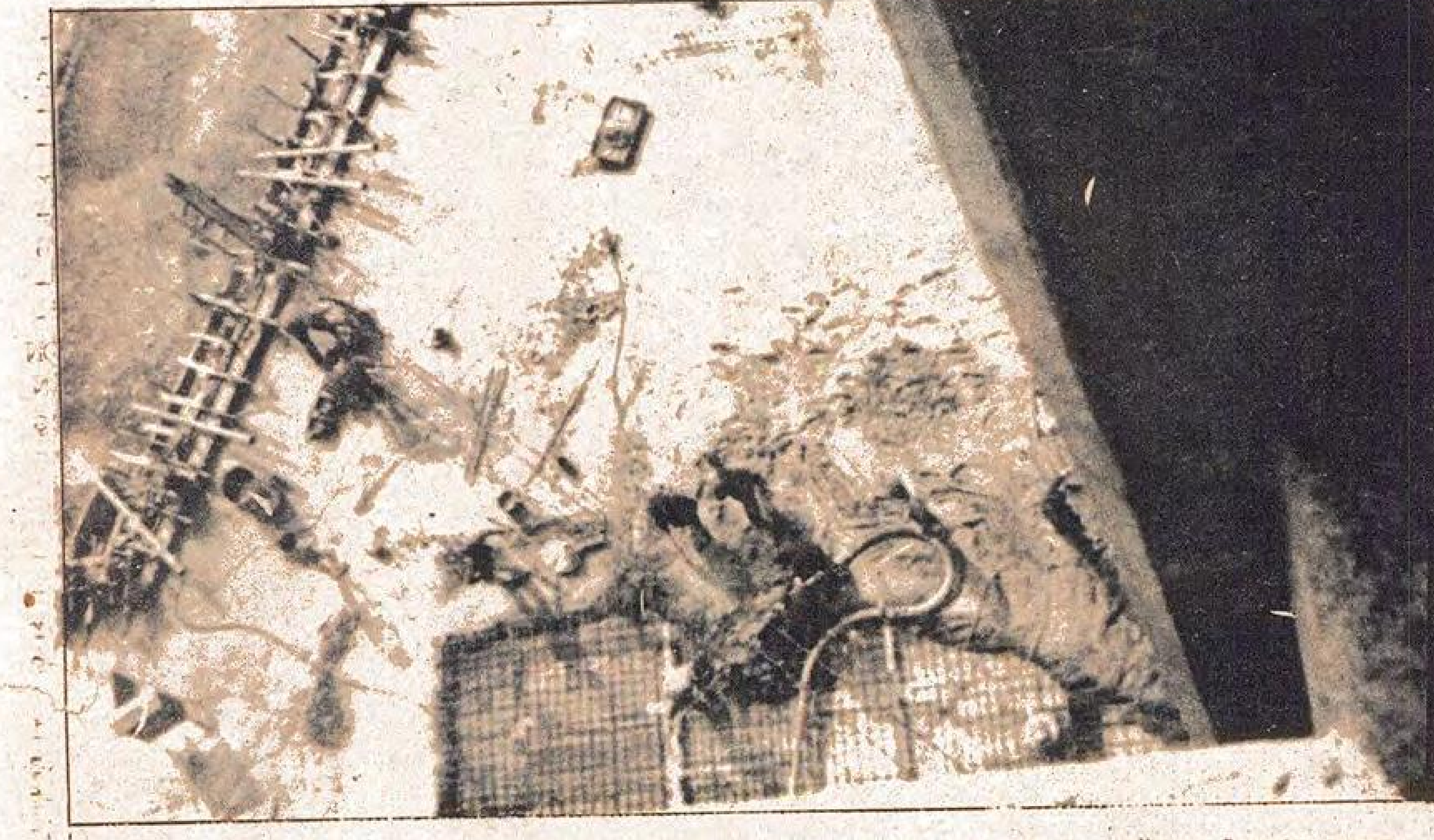

Ordu kodamanları eğlensinler, rahat uyusunlar diye halk çocuğu erlerde, işçiler gibi, insafsızca, dayak ve küfürle, üstelik para verilmeden çalıştırılıyor.

"Yaşımın küçüklüğü yüzünden az para alıyorum . Çünkü çırak sayılıyorum"

Bir çırakla yaptığım konuşma:

Soru- Ne zaman, nerden geldiğini ve kaç yaşında olduğunu kısaca anlatır mısın?

- Altı ay kadar oluyor. Babam Kâğıthanedeki su deposunda çalışıyordu. Ben de onun yanında kalıyordum ve burada çalışıyordum. Kâğıthanedeki su deposu inşaatında başlayan sendika için direnişten sonra, babamı işten attılar. Şimdi başka inşaatta yatıp kalkıyoruz.

Ben Elbistan'dan buraya geldim. Bu sene 16 yaşıma girdim.

Soru- Bu yaş yapılarda çalışmak için küçük bir yaş değil mi?

- Başka çarem yok. Bir meslek öğrenmek istiyorum. Onun için bu şartlara katlanıyorum.

Soru- Elbistanlı olduğunu söyledin. Orada devamlı olay çıkıyor. Bu olayların nedeni sence ne olabilir?

- Anlatayım. Elbistan'da yaşayan halkın büyük çoğunluğu Kürt ve Alevidir.. İşte bunun için yıllardır üzerimizde yapmış oldukları baskılarını sürdürmek istiyorlar. Bizim yükselen sesimizi bastırmak istiyorlar. Ama biz uyandık, ve az da olsa bize yapılan baskıların nedenini anlıyoruz.

Soru- Peki, aldığın para konusunda bir açıklama yapar mısın?

- Yaşımın küçüklüğü yüzünden az para alıyorum... Çünkü çırak sayılıyorum.Elime ayda 900 lira geçiyor Belki bu para benim yaşımda olanlar için iyi bir para sayılacak, ama ben her gün karşıdan buraya, buradan karşıya yol parası veriyorum. Gerisi de ancak yiyeceği gidiyor. Yani ben de diğer çocuklar gibi boğaz tokluğuna çalışmaktayım.

Köyde kalsaydım sankide bundan iyi olacaktı. Hayır hiç de iyi olmıyacaktı.Çünkü orada da ağaya hiç para almadan çalışacaktım. PARA VERME ZAMANI BANA; "SEN ÇOCUK SAYILIYORSUN, BUNUN İÇİN SENİN ÜCRETİN BU" DİYEREK AZ ÜCRET VERİRLER,.. AMA İŞE GELDİĞİ ZAMAN;"DUR SEN BU İŞİ YAPMA, SEN ÇOCUKSUN" DEMİYORLAR. VE DURMADAN ÇALIŞIYORUM.

Soru- Biraz önce "az da olsa bize yapılanların sebeplerini anlıyoruz" demiştin. Acaba bunları öğrenmek için kitap okudun mu?

- Fazla okumadım. Çünkü bize sahip çıkan olmadı.Öğrendiklerimiz, olayların karşısında zorunlu olarak öğrendiklerimizdir. Meselenin kaba yönlerini biliyoruz (tüm köy çocukları olarak). Ben burada hangi şartlar altında nasıl çalıştığımı gayet iyi anlıyorum.

Soru- Peki. Haftalık olarak çıkan HALKIN KURTULUŞU gazetesini hiç okudun mu?

- Geçenlere kadar okumadım. Fakat geçenlerde bir arkadaşım söyledi. Aldım ve beğendim, ama okurken biraz zorluk çektim. Çünkü anlıyamadığım çok kelime vardı.

Soru- Baban işten atıldıktan sonra şimdi ne iş yapıyor?

- Babam devamlı olarak burada kalmıyor. Köyde işler çıkıyor. Bir de bu yıl Suriye'ye gitmeyi düşünüyor. Nerde iş olursa babam mecburen oraya gidiyor.

Soru- Peki, başka söyleyeceklerin var mı?

- Söylenecek çok şey var. Ama onları söyliyebilmek zor. Çünkü tam olarak bilmiyoruz. En çok Kürt olduğum için bana burada takılıyorlar ve alay ediyorlar.

Yükselen yapıların harcı insafsızca sömürülen yapım işçilerinin alınterleri ve kanlarıyla karılır

"Ulan eşşeoğlu eşşek!Gözlerin kör mü? Bak saçlarıma toz döktün!"

Çırak olduğumuz için bize söylenen küfürler ve bunların yanı sıra bize yapılan baskıların dışında burada görev yapan köpekler (bazı mühendisler) bize küfür ediyorlar. Geçenlerde tavana delik deliyordum.Yüzüm gözüm toz içindeydi... Birden bir ses duydum: "Ulan eşşekoğlu eşek, gözlerin kör mü bak saçlarıma toz döktün". Ben de içimden (yüzüne söyliyemedim), eşekoğlu eşek sen olmasan, senin yanımda ne işin var; görüyorsun tavanda delik deliyorum.

Başka bir işçi arkadaşla konuşma:

"Ben böyle yaşamaya geçinmek demiyorum, sürünmek diyorum"

Soru- Kaç senedir bu meslekte çalışıyorsun?

- Daha 6 ay falan oldu.

Soru- Peki senin yaşın büyük. Ama senin söylemene bakılırsa çırak sayılıyorsun.

- Evet, daha çırak devresindeyim. Bu yaşa kadar başka işlerde çalıştım, ama onların hepsi de benim hoşuma gitmedi. Çünkü sonu yok. Şimdi bir meslek öğreniyorum.

Soru- Kaç yaşındasın?

- 23 yaşındayım. Askerliğimi yaptım. Evliyim ve bir çocuğum var.

Soru- Aldığın ücret dolgun mu?

- Aldığım ücret dolgun değil. Çünkü ben çırak sayılıyorum. Asgari ücretin altında çalışıyorum. Aldığım para ancak benim yol ve sigara paramla yiyeceğime yetiyor.

"Neden çalışırken dikkat etmiyorsun?Başımıza bela açacaksın!"

Soru- Peki geçimini nasıl sağlıyorsun?

- Ben böyle yaşantıya, geçinmek demiyorum, sürünmek diyorum. Benim yalnız ev tutmam çok zor. Bunun için abimle beraber oturuyorum. Kışlık yiyeceklerimizi karşılamak için eşim şimdi köyde çalışıyor.

Soru- Çalıştığın yer hayli yüksek ve gördüğüm kadarı ile can güvenliğin, yok. Sen ne diyorsun?

- Doğru, geçenlerde buradan aşağıya düştüm. İki üç gündür belimin ağrısından gezemiyorum. Burada bulunan işverenin temsilcisine söyledim. O da bana; "neden çalışırken dikkat etmiyorsun, başımıza bela açacaksın" dedi. Ve ben düşerken kırılan iskeleyi bana yaptırdı gördüğün gibi.

Soru- Fabrikada çalışan işçilerin sendikaları var. Bizim (yapı işçilerinin)de sendikası olsa iyi olurmu?

- Kendi düzenimizi kurmak için elimizden geldiği kadar mücadele ediyoruz.Ama bu mücadeleyi kesin zafere yöneltme istiyorsak, bir örgüt altında birleşmemiz gerekiyor. Bunun dışında hiç bir zaman bilinçlenmemiz ve zafer elde etmemiz söz konusu olamaz... Sendika işçinin önemli bir silahıdır. Sendikamız olursa hiç olmazsa haftada bir sefer bizi toplar ve bir eğitim çalışması yapar Hakkımızı almak için daha kuvvetli oluruz. Ama şimdi elimiz kolumuz bağlı. Bence tüm çalışan işçilerin sendikalı olması lâzım.

SORU- Son bir soru. HALKIN KURTULUŞU gazetesini okudun mu?

- Okumadım, ama iyi bir gazete olduğunu söylediler Ve en kısa zamanda alıp okuyacağım. Günlük gazeteleri ise hep alırım.

Kim gidecek doktora, en azından 200 lira isteyecekler

Başka bir çırakla şunları konuştuk.

Soru- Ne zamandan beri çalışıyorsun?

- Bir seneye yakındır , bu işte çalışıyorum. Yaşım nüfus kayıdında çok küçük, patronlar da bundan faydalanıyorlar ve beni az bir ücretle çalıştırıyorlar... Yaşım aslında 16, ama nüfusta 10 olarak geçiyor.

Soru- Aldığın para sana yetiyor mu?

- Nerde? Ancak benim yol param oluyor. Burda abimin yanında kalıyorum.

Soru- Okula gitmedinmi?

- Gittim. İlkokulu bitirdim. Ondan sonra gördüğün gibi ekmek paramı kazanıyorum.

Soru- Niye öyle topallıyorsun?

- Bu inşaatta tam üç sefer bu ayağıma çivi battı. Bu seferki çok acıtı - yor.

Soru- Peki doktora git-

De.sa.7'de

HALKIN KURTULUŞU'NA

Bizler Balıkesir Belediyesine bağlı E.S.O. İşletmesinde çalışan işçileriz. Bağlı bulunduğumuz Genel-İş Sendikası DİSK'e bağlı bir sendika, oysa tutum ve davranışları bir sarı sendika görünümü arzetmekte.

Şimdi sendikamızın devrimci (!) yöneticilerinin faaliyetlerinden bir kaçını DİSK merkez yönetim kuruluna Halkın Kurtuluşu aracılığı ile aktarmak istiyoruz.

Belediye başkanı yani işveren AP'li ve Balıkesir Genel-İş başkanı da AP'li bir delegedir.

Sendikanın toplu sözleşmede aldığı 8 liralık zamla (asgari ücret üzerinden) işçinin hakkını koruduklarını ilan eden bu yöneticiler DİSK'in başlattığı direnişe niçin katılmadığımızı sorduğumuzda biz milliyetçiyiz, hükümeti güç durumda bırakamayız, sonra bizi işten atarlar diyerek sorumluluktan kaçmışlar ve DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler ve Genel Sekreter Mehmet Karaca direniş esnasında tutuklanınca iş yeri temsilcimiz "Gördünüzmü kanunsuz direniş yapanın sonu budur" dercesine bizimle alay etmiştir.

Şimdi soruyoruz DİSK merkez yönetim kuruluna ve Genel-İş merkez kuruluna; böyle bir devrimci sendikacılık anlayışı olur mu?

Balıkesir Belediyesi
E.S.O.İ.den bir grup işçi

Balıkesir Belediyesi E.S.O.İ'de çalışan işçi arkadaşlar

Yazdığınız mektupta sendikanız Genel-İş'teki AP'li bazı yöneticilerin gerici davranışlarını "DİSK merkez yönetim kuruluna Halkın Kurtuluşu aracılığı ile aktarmak istiyoruz." diyorsunuz.

Bu mektuptaki bazı yanlış düşünceleri birlikte düzeltebileceğimiz umuduyla size cevap yazıyoruz.

Bizim hatalı gördüğümüz DİSK yöneticileri hakkındaki düşüncelerinizdir.

Bugün 400.000'den fazla işçinin örgütlendiği DİSK'in ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri yıllardır sendikaların yönetimlerini ellerinde tutmaktadırlar. Onlar sendikaların başında taht kurmuş saltanat sürmektedirler. Onlar, aynı Türk-İş yöneticileri gibi aldıkları 10-15.000 lira ücretleri; oturdukları yerler, yedikleri, içtikleri, davranışları ile artık işçilikle hiç ilişkisi olmayan sendika ağalarıdır. Bugün DİSK Genel Başkanı olan Kemal Türkler Istanbul'da 32 dairelik apartman yaptırmakta, kolejde okuyan kızı Mercedes araba ile okuluna bırakılmaktadır. Genel-İş'in birçok otomobili sendika yöneticilerinin özel işlerinde kullanılmaktadır.

Bu sendika ağalarının devrimcilikle hiçbir ilişkileri yoktur. Bugüne kadar sayısız grev ve direnişin kırılmasına sebeb olmuşlardır. Patronlarla işbirliği yaparak devrimci işçileri işten attırmaktadırlar. Kongreler bastırmakta, kendi yollarını izlemeyen temsilci ve sendikacıları görevlerinden almaktadırlar. Halkın Kurtuluşu'nun daha önceki sayılarında çeşitli fabrika ve işyerlerinden gönderilen, sendika ağalarının işçi sınıfına ihanetlerini anlatan birçok mektup ve ropörtaj yayınlandı.

Onlar yüzlerine devrimci maskesini, emekçi halkın faşizme, emperyalizme her türlü sömürü ve zulme karşı duydukları nefretten kendi alçakça emellerini gerçekleştirmek için takınıyorlar. DİSK yönetimindeki revizyonist sendika ağaları yurdumuzu ABD emperyalistleri gibi sömürecek bir başka emperyalist ülkeye, Sovyet sosyal-emperyalistlerine köle yapmak istiyorlar. Onlar aynen faşistler gibi işçiler, köylüler, tüm emekçi halk üzerinde azgın bir diktatörlük kurmak istiyorlar.

Bugün yıllardır verilen mücadelenin sonucunda Demirel, Halil Tunç gibi halk düşmanlarının kime uşaklık yaptıkları açığa çıkmıştır. Fakat DİSK yönetimini de ellerine geçirmiş olan revizyonistlerin maskeleri henüz yeterince düşmemiştir.

Şimdi de üyesi olduğunuz Genel-İş Sendikası'nın Genel Başkanı CHP milletvekili Abdullah Baştürk'ün 17 Eylül tarihinde yayınlanan demecinden bir bölüm aktaralım. Kendisinin işçilerin eyleminden habersiz olduğunu söyleyen bu reformist sendika ağası "Belki de bütün bunlar Halil Tunç'un basın toplantısından sonra olmuştur. Biliyorsunuz Tunç DGM yasalaştığı taktirde ortak eyleme gideceklerini söylemişti. Belki de işçi bu sözlerden sonra ayaklandı. Bu eylemlerden DİSK yöneticileri sorumlu tutulamaz." demiştir.

Baştürk ilerde kendisi hakkında bir soruşturmanın mümkün olup olmadığı sorusuna ise "yapmadığım eylemden ben yükümlü tutulamam" diye cevap vermiştir.

Bu örnek ve DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler'in benzer sözleri onların işçi sınıfının şanlı 16 Eylül Direnişi'ne sahip çıkmaktan nasıl korktuklarını mevcut düzenin yasaları ile karşılaşınca sorumluluğu nasıl işçiler üzerine yıktıklarının bir örneğidir.

Bu nedenle Balıkesir'deki AP'li gerici şube başkanı ve işyeri temsilcisini değiştirmek için mücadele vermemiz yeterli değildir. Aynı zamanda Genel-İş'in başındaki reformcu sendika ağalarına ve DİSK'in yönetimindeki işçi sınıfının can düşmanı revizyonist sendika ağalarına karşı mücadele etmeliyiz. Çünkü suyun başını onlar tutmuşlardır. Kötülüğün kaynağı onlardır.

Ancak bu sendika ağalarının yıkılmasıyla sendikalarımız devrimci sendikalar haline gelir.

DEVRİMCİ SELAMLAR

Van'dan aldığımız bir mektup üzerine:

FAŞİST TERÖRE KARŞI YILMADAN MÜCADELE EDELİM

Faşist terör dalgası yükselmektedir, sınıf mücadelesi keskinleşmektedir Duraklamalar ve gerilemeler geçicidir. Esas olan, devrimci dalganın da, karşı devrimci saldırının da birbirini zorlayarak yükselmesidir. Faşistler halka zulmediyorlar; AP'nin ve MSP'nin tabanını oluşturan geri bilinçli emekçiler, köylüler gerici propagandayla harekete geçirilmeye çalışılıyor. Ülkenin her yerinde devrimci ve ilerici güçlerde gerici güçler arasında gittikçe keskinleşen bir mücadele gelişmektedir.

Aşağıda faşistleştirilmiş polisin ve faşist köpeklerin Van'da halka ve devrimcilere nasıl azgınca saldırıldığını, halkın halka karşı gericiler tarafından nasıl kışkırtıldığını, teşhir eden bir mektup yayınlıyoruz. Mektupta bazı yanlış anlayışlar var. Bunların mektubu yazan arkadaşın yorumları mı yoksa Van'daki devrimci arkadaşların hataları mı olduğunu tam olarak bilmediğimizi önceden belirtmek isteriz. Ancak, bu anlayışlar belli bir yaygınlığa sahip oldukları için mektuptan sonra bunları kısaca eleştireceğiz.

Mektubun şüphe götürmez bir şekilde gerçekleri yansıtan yanı teşhir yanıdır. Van'da FAŞİST TERÖR'ün örgütlü ve taban kazanma yolunda başarılı niteliği bütün devrimcileri ciddi bir şekilde uyarmalıdır.

BİRLEŞELİM! CAN DÜŞMANIMIZ FAŞİZME KARŞI TEK YUMRUK OLALIM!
HALK İÇİN YENİLGİLER GEÇİCİ, ZAFER MUTLAKTIR, KAÇINILMAZDIR!

Halkın Kurtuluşu'na

VAN'DA ÇIKAN OLAY

13.9.1976

Ankara'da faşistler tarafından öldürülen Mehmet Emin Ece'nin Van'da cenaze merasiminin yapılması için hazırlıklar şöyle başladı:

Çarşamba günü bildiri hazırlanıp savcılıktan belge alındı belgesi alındı ve bildiri dağıtılmaya başlandı. Arkadaşlar dağıtmaya başladıkları an toplama kararı çıkartıldı ve polisler elinde bildiri olsun olmasın önde gelen arkadaşları tutukladılar (toplam 6 arkadaş)

Perşembe sabahı slogan yazdıkları gerekçesiyle 12 arkadaş daha tutuklanıyor. Tutuklanan arkadaşların saçı kazıtılarak ellerine boya kutusu veriliyor, yazılan sloganlar sildirtiliyor. "DGM kapatılmalıdır", yerine "DGM açılmalıdır" , "MHP kapatılmalıdır" yerine "MHP" yazdırılıyor. "Katıl Türkeş" yerine "Katil Ecevit" yazdırtılıyor. Bütün anti-faşist, demokratik sloganlar arkadaşlara sildiriliyor.

Perşembe saat 14.00'te, iki sivil polis derneğe baskın yapıyor. Arama yaptıktan sonra polisler dernekten çıkmıyorlar, dernekte oturup, derneğe gelen arkadaşlara baskı yapıyorlar.

Bütün bu baskılar sürerken, cenaze konvoyu Perşembe akşamı geldi.

O akşam faşist katiller halkın direncini kırmak için ve Cuma günü mitingin yapılmasını engellemek için saat 12'den sonra ava çıktılar. Toplam 66 arkadaş gerekçesiz olarak gözaltına alındı. Cuma sabahı VDKD (Van Demokratik Kültür Derneği) Başkanı gerekçesiz olarak tutuklandı... Derneğin çevresi faşist katiller tarafından abluka altına alındı. Polis ve MHP faşist komandoları olay çıkacağından emindiler Hepsinin ellerinde silah, sopa, zincir vardı.

Cuma saat 12 civarında cenazeyi almak için 2000 kişi kadar derneğin önünde toplanıldı. (Dışardan gelenler ve Van'daki arkadaşlar)...

Pankartları açılarak cenazeyi almak için cenazenin bulunduğu camiye ilerleniyor...

Ancak, camiye gitmek için karakolun ve faşistlerin kahvesinin önünden geçmek gerekir. Az ötede de MHP İl Gençlik kolları, MTTB ve MSP binaları vardır.

Karakolun önüne geliniyor. Burada polis, iki pankartı yasadışı olduğu gerekçesiyle alıyor. Gayeleri olay çıkartmak. Arkadaşlar pankartları verip olaya meydan vermiyorlar.. MİT görevlileri, sivil polisler tarafından arkadaşların resimleri çekilmeye başlanıyor. Polisler pankartları aldıkları halde olay çıkmadığını görünce bu sefer konvoyu idare eden arkadaşları almak istiyorlar. Arkadaşlar direniyorlar. İşte o anda direnen arkadaşların üzerine silah, sopa ve zincirlerle saldırıyorlar. Faşistler konvoyun üzerine bomba atıyorlar.

...

Karakoldan çıkan polisler ellerinde silah ve sopalarla halkın üzerine saldırıp vurmaya başladılar.. Kendilerini alkışlamayıp , "Vurun komünistlere" demeyen bütün halka vurmaya başladılar. TOMSONLARLA HALKA ATEŞ EDİLDİ, Havaya değil halkın üzerine ateş açıldı. Ülkü Ocakları başkanı olan Mehmet Emin Talay ile komandoların kalesi haline getirilen-karakolun hemen yanındaki-Muhabbet çayevinden ellerinde , silah, sopa, demir çubuk ve zincirlerle çıkan faşist komandolar "Zamanıdır polis arkadaşlara yardım edelim. Komünistleri memleketimizden sürelim" sloganları ile konvoya saldırdılar. Ülkü Ocakları Başkanı Mehmet Emin Talay elinde silah,meslektaşları olan katil polislerle beraber halkın üzerine ateş etmeye başladı.

Konvoya ateş eden faşist köpekler halkın içine girerek "Vurun komünistlere. Allah içindir", "Bu, komünistleri memleketimizden sürelim" diye halkın arasında slogan atmaya başlamışlardır. Halkı galeyana getirip yurtseverlerin üzerine salmışlardır.. Atılan bomba ve faşistlerin kurşunlarından kaçan yurtseverler dükkanlara girmeye başlamışlardır. Faşist köpekler dükkanlara giren yurtseverleri teker teker polise teslim etmişlerdir. Yakalanan yurtseverler polis ve faşist komandolar tarafından dövüle dövüle karakola götürülmüşlerdir. Bu arada ellerinde megafonla polis ve faşist komandolar şehri gezerek şu anonsu yapıyorlar:

"Bize yardım ederseniz Allahın izni ile bu komünistleri bizim memleketimizden kovacağız".

Halkın desteğini kazanmak istiyorlardı ve nitekim bunu başardılar.

Olay yatıştıktan sonra jandarma kuvvetleri gelip konvoylar halinde şehir içinde dolaşmaya başladılar. Polisler boş durmuyorlardı. Seçim yapmadan, gözüne kestirdiği kimseyi dövüp karakola götürüyorlardı. Evine şeker, soğan almaya giden birini, 12 yaşında bir çocuğu, herkesi dövüyorlar ve karakola çekiyorlardı. Tuttuklarını hiç kimseye vermeyip kendileri dövüyorlardı. Jandarmanın ısrarına rağmen tuttukları kimseleri onlara bile vermiyorlardı. Toplam tutuklanan 105 kişidir

NOT: Yaralanan arkadaşların kaç kişi olduğunu bilmiyoruz . Ama yaralanan çok. Van Valisi şu açıklamayı yapmıştır: "Kürtçülük yapanlara, buna teşebbüs edenlere hükümetin var olduğunu ispat ettik".

1- Mektubun bıraktığı genel izlenim bir hareketin ezilmesi ve yılgınlığın yayılması şeklindedir. Herşeyden önce Van'daki mücadeleyi bu biçimde anlatmak somut durumu eksik anlatmaktır. Yürüyüşü bütün baskılara rağmen yapmak bir başarıdır. Mektupta ise bu ve buna benzer kararlı tutumlar kaybolacak biçimde yenilgiler ön plana çıkartılmıştır. Bu yenilginin Van'daki mücadeleyi nasıl etkilediği daha sonraki gelişmeler mektupta yansıtılmamıştır. Bu çok önemli bir noktadır... Yenilgiyi bir bütün olarak inceleyip gereken dersleri çıkartabilmek açısından önemlidir.

2- Olayda biz kısaca iki hata tespit ettik. Birincisi, "olay çıkmasın"anlayışıyla sessiz kalmak, "olay çıkmasın" diye pankartları teslim etmek v.s yanlıştır. Çünkü faşistler olay çıkartmak istedikleri zaman bizim gerilememiz on

ları vazgeçirme
ne cesaret ver
dırganlaştırır
şısında esas t
rarlılık olmal
gelişmelerin g
tığını gördüğü
talıkla geri ç
bilmeliyiz. Am
bir zaman "ola
diye düşünerek
kilmeyi bozgun
rileme, yılma,
biçimine sokma
leştiririz. "O
sın" anlayışı
peşinen kabul
layıştır. Sını
sini hakim sın
zetiyle sınırl
yonistlerin an

İkinci yanl
da polise karş
nusudur. Devri
lise karşı boy
İnançlarından,
devrime bağlıl
zerre kadar ta

---

20 GÜNDÜR GÜNDE 12 SAAT ÇALIŞTIRILAN İŞÇİ 40 M'LİK KULEDEN DÜŞTÜ

Esas be
peratörü İhs
alması için
tatilsiz 20
lan (Rafine
arkadaşımız
kilde düşere
çünkü!

o İhsa
gün direnişe
üzerine gir

o Düşt
dahi düşmez
dır. Kaldı
işçisidir.

o İhsa
O baş opera
emredilmişt

o Arka
ra hastahan

Hastah
şımızla işv
ma ihtimali
alıp kapısı
riç hiç kim
sevgisinden
korktuğu iç
lüm ihtimal
tür.

Tüm dev
ilgilenmeye

Biz Petkimli işçile
düşen görevleri y
bize düşen y
eksikliklerimi
daha h

Bu gün Petkim işçısı, kendisine hiç bir siyasi bilinç vermeyen (veremez çünkü, bizler öğrendikçe onların koltukları tehlikeye girecek), DİSK'e bağlı Petkim-İş Sendikasının satılmış yöneticilerinin revizyonist siyasetlerini daha iyi kavradı. Devrimciler yeterli çalışmayı yapamadıklarından ve kompleksteki 20'ye yakın fabrika ve ünite arasında örgütlenmeyi başaramadıklarından , önderlik yapamadılar.

Revizyonist sendika ağaları 16 Eylül günü işçiye dağıttıkları sendika gazetesinde DGM hakkında hiç bir bilgi vermeye gerek görmemişlerdi. Devrimcilerin acilen bu konuda bir bildiri dağıtılması, seminer çalışması yapılması tekliflerini revizyonistler, reddedip, sebep olarak da şunu gösteriyorlardı. "1 aydır radyo, TV, gazeteler (hakim sınıfların yayın organları) hep DGM'den bahsediyor. Işçilerin hepsibu meseleyi biliyor. Ayrı bir propaganda ve ajitasyona gerek yok. İlgili olan zaten meseleyi biliyor".

MACERACI REVİZYONİSTLER

Her zaman karşı olduğumuz küçük burjuva maceracılığını sürekli olarak yayın organlarında eleştirip sözde sınıf mücadelesi veren işçi sınıfı haini revizyonistler, Petkim gibi yaklaşık 20 fabrikalık bir komplekste kitlesel bir eylemin, sahip oldukları bir kaç çömezleriyle Bir tek telefonları üzerine yapılabileceğini düşünerek, maceracılık yaptılar.

REVİZYONİSTLER SIVIŞIYOR

17 Eylül günü revizyonistler "genel yas"a katılma kararlarını 5-10 TKP'li çömezleriyle beraber aldılar. Bütün ünitelerin temsilcileri ile ortak bir toplantı ile bu kararı alıp, en hızlı şekilde kitle ajitasyonu yapacak yerde, kendi yanlış yollarını seçtiler. Masa başında karar veren, bu "büyük devrimciler" eylem anında yö-

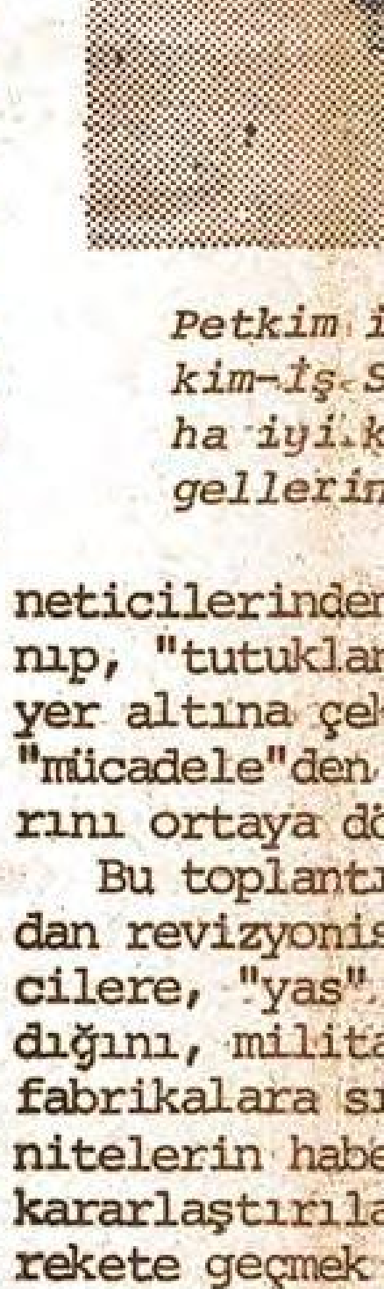

Petkim i
kim-İş S
ha iyi.k
gellerin

neticilerinden
nıp, "tutuklar
yer altına çe
"mücadele"den
rını ortaya dö

Bu toplantı
dan revizyonis
cilere, "yas"
dığını, milita
fabrikalara s
nitelerin habe
kararlaştırıla
rekete geçmek
yin hazırlandı
lara benzer bi
lış bilgileri

Revizyonis
yalan ve yanl
vermedeki a
devrimcileri v
yiğit işçileri k
kendi çömez
korkak ve ina
sanmalarınd
ler bu hareke
olarak değil,
genel direniş
sı olarak gör
nıf mücadeles
rece keskinle
nemde şerefle

ez tam tersi
ir, daha sal
. Düşman kar
avrımız ka-
adır. Ancak
icümüzü aş-
miz zaman us
ekilmesini ,
a bunu hiç-
y çıkmasın"
, geri çe-
haline ge-
boyun eğme
dan gerçek-
lay çıkma-
. gerilemeyi
eden bir an-
f. mücadele-
afların ica-
ayan reviz-
layışıdır.

ış anlayış-
ı tavır ko-
mciler, po-
un eğmezler.
halka ve
ıklarından ,
viz vermez -

ler. Sınıf düşmanları karşısında halkın temsilcileri olduklarını bir an bile unutmazlar. Devrimci onurlarını sonuna kadar korurlar. Onların bu tavırları, düşmana korku verir. Halkın devrime olan inancını güçlendirir.

Van'lı arkadaşların polisin baskısıyla duvarlardaki sloganları silmeleri, büyük bir hatadır. Devrimci arkadaşlar bu hatayı en kısa zamanda gidereceklerine inanıyoruz. Van'daki faşist terörün yoğunluğu mektuptan açıkça anlaşılmaktadır. Van'daki devrimci arkadaşlar yılmadan, kitlelerle olan bağlarını geliştirmeye ve güçlendirmeye büyük önem vererek mücadelelerini sürdüreceklerdir.

Onların faşist terör karşısında yılmadan verecekleri mücadeleler kitleleri er geç kazanacaktır..

enzin ünitesi olan Plant 7'nin baş o-
san Haktanır, üniteyi hemen devreye
işveren tarafından zorlanmıştır. Hiç
gün, günde en az 12 saat. çalıştırı -
ridekiler halen böyle çalışıyor) İhsan
40 metrelik kuleden şüpheli bir şe-
ek komaya girmiştir. Şüpheli diyoruz

n arkadaş Petkim-İş'e kayıtlıdır ve 4
e katılmış, atelyesinin bakıma girmesi
miştir.
iğü söylenilen kolondan acemi bir kişi
. Zira bir çok emniyet korkulukları var
ki, İhsan arkadaş 10 senelik rafineri

n arkadaşın görev yeri kule değildir.
tördür. Fakat işverence kuleye çıkması
ir.
daşımız düştüğü yerden 1 saat kadar son
eye kaldırılmıştır.
aneye saat 16.00'da getirilen arkada-
eren önce hiç ilgilenmemiş, komadan çık
doğunca da başına koşarak, ayrı odaya
na polis dikmiştir. Kendi adamları ha-
şeyi yanına sokmamıştır. Bu onun insan
değil, arkadaşımızın konuşmasından
indir. 8 Ekim 1976'da arkadaşımızı ö-
ine rağmen ÇAPA hastahanesine götürmüş

vrimcileri bu arkadaşımızın durumu ile
çağırıyoruz.

YAŞASIN ŞANLI 16-17 EYLÜL GENEL GREVİ, GENEL DİRENİŞİ

Kararlı direnişimizde revizyonizmin, reformizmin maskeleri yere çalındı

Hakim sınıflar sokağa binlerce işçi atmakla mücadelemizi boğamayacaklardır

İPRAŞ İŞÇİLERİ ATILAN 187 ARKADAŞLARININ MÜCADELESİNE SAHİP ÇIKACAKLARDIR

Biz İpraş'lı işçiler hakim sınıfların, başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm emekçileri, köylüleri, memur ve esnafları, demokratları, yurtseverleri, devrimcileri hedef alan DGM tasarısına karşı 16 Eylül'de başlayan Genel Grev, Genel Direnişe 17 Eylül günü katıldık. Saat 01.00 de üretimi yavaşlatıp 08.00 de durdurma kararını aldık.

Aylardır DGM tasarısına karşı işçilere hiç bir şey vermeyen, işçilerin kendi sınıfının bilincine varmasını önlemek için her yola baş vurup kör bırakmaya çalışan ve işçileri kendi burjuva sınıf çıkarları doğrultusunda alet olarak kullanmaya çalışan revizyonistler, biz İpraş'lı işçilere inançsızlıklarını, güvensizliklerini DİSK Genel Başkanvekili Mehmet Kılınç'ın ağzından şöyle belirtiyorlardı:

- Bugün İpraş'ta bir hareket olamaz. Biz İpraş işçisine Petkim işçisi kadar güvenmiyoruz.

İpraş direnişi, işçi sınıfına bir şey vermeyen modern revizyonistlerin suratına bir tokat gibi patladı

16 Eylül akşamı İzmit'teki şubeye gelip, mutlaka o akşam Petkim'de ve yapılabilirse İpraş'ta da "Genel Yas" konulmasını isteyen M. Kılınç, şube yöneticilerine kapalı kapılar ardında şöyle emir yağdırıyordu:

- Mutlaka bu gece "yas" a katılmalısınız. Katıldınız katıldınız. Yoksa Petkim-İş buradan silinecektir.

Sadece kendi kasasını, gelirini düşünen sendika ağası, sınıf mücadelesinin en keskinleştiği anda bile Petrol Kimya Sanayii işçileri sendikasının var olup yok olmasını kendi çıkarlarının, sendika ağalığının devamı açısından düşünüyordu.

İpraş'ta proleter devrimcilerin uğraşıları ve kendiliğinden gelişen mücadelenin potansiyeli, 12 yurtseverin 01.00'de üretimi yavaşlatmaya başlaması ile en üst düzeye vardı. Fakat polisin gece bu 12 arkadaşı karakola götürmesi üzerine o gece haber çevreye "hareket bastırıldı" şeklinde yayıldı. Bu haberi sendika şubesinde duyan Mehmet Kılınç ve şürekası apar topar İzmit'ten kaçtılar.

Daha evvelden işçilerle genel grevi tartışmayan (tartışmak ne kelime, ağzına almayan), meseleleri işçilere götürmeyen revizyonistler, bir tek kıvılcımla, işaretle, birkaç sözle kendilerine sadık tayfaları ile hareket yürüteceklerini sanarak, devamlı saldırdıkları küçük burjuva maceracılığından da kötü bir maceracılığa düştüler. Revizyonistler, işçi sınıfını bir koyun sürüsü gibi görüyorlar ve bu anlayışla kitleleri sürmeye çalışıyorlar. Sanıyorlar ki bir kaç "cesur" (devrimcilere yurtseverlere karşı çoğunluk olduklarında cesur, faşistlere ve hakim sınıflara karşı korkak ve inançsız) TKP'li çömezle birlikte kitle eylemi, kitleden habersiz, masa başından ve saklandıkları deliklerden yürütebilirler.

İlk girişim bütün ünitelerde duyuldu. İşçilerin eylem hakkında daha evvelden hiç bir hazırlığı olmadığı halde haber bomba gibi patladı. Bütün işçiler harekete sahip çıktı. Sabah vardiyaya gelen işçiler, sabaha doğru bırakılan 12 yurtsever ile birlikte rafineriye daha kararlı bir şekilde girdi.

Kapıda kararlı işçileri, copları ile üç sivil polis, elinde silahı ile faşist besleme Nurettin Acar karşıladı. Ama ne çekilen silah, ne de faşist Hüseyin Bozkurt, Hayati Ayta ve yandaşları Selahattin Domuzgöz, İsmail Akbaba, Erol Binbay, Yaşar Eryürek, Zaim Yılmaz, Gürbüz Aydın, Yüksel Boztuna, Erdoğan Kılıçcün, Atilla Önen, Ahmet Asena, Ahmet Gündüz, Komando Mahmut gibi pek çok azılı faşist, sarı sendika militanları ve işverenin özel fedaileri, kararlı işçileri engelleyemedi. Satılmışlar, işçilerin karşısında çil yavrusu gibi dağıldılar.

300 bakım işçisi ellerinde vana anahtarları ve levyelerle üretim kontrol (Bord) odalarını kuşattı. 150'den fazla işletme operatörü üretimi durdurmak için sahaya ve bord odalarına dağıldı. (İpraşta çalışan işçi toplam 860 civarındadır. 100 kadarı Ankara ve Istanbul bürolarındadır. 150 kadarı da sarı sendikanın yetki alması için fabrikaya sokulan faşist beslemelerdir).

08.30'da üretimi durdurma eylemi başladı. Vardiyası olmayan işçiler bile eylemi duyunca akın akın fabrikaya geldiler. İşçi sınıfı düşmanları, hainler, dönekler şaşkın vaziyette saklanacak yer ararken, fabrikayı 100 toplum polisi ve 120 jandarma komandosu bastı. Polisler rafineride devriye gezmeye başladılar.

Bu esnada faşist köpekler ile sabahki çatışmayı duyan dost fabrikaların ve Belediye'nin işçileri tıkabasa dolu 3 otobüs ile geldiler. İşçi sınıfı dayanışmasının ve birliğinin en güzel örneğini veren bu işçiler fabrikaya doğru kararlı bir şekilde yürümeye başladılar. Yiğit işçiler öndersizliğin ve örgütsüzlüğün sonucu üzerlerine saldırtılan süngülü jandarmalar karşısında geri çekildiler. Fakat bu da yanışma İpraş işçisine güç ve moral verdi. Ünitelerin tam durdurulması 16.00'ya kadar sürdü. Durdurma teknik yönden hiç bir aksaklığın doğmamasını sağlayacak şekilde gerçekleştirildi.

Hakim sınıflarca horlanan„ küçümsenen, cehaletle alçatılmak istenen işçiler, yaratıcılığın en güzelini gösterdiler. Rafineri normal şartlarda 2-3 gün içinde durdurulurken yanında mühendisi, başmühendisi olmadan işçiler, rafineriyi sağlıklı bir şekilde 7 saatte durdurmayı başardılar. Dünya rafineriler tarihinde bir yaratıcılık örneği veriliyor ve bir rekor kırılıyordu.

16.30'da 3 cemse jandarma ile 70 kadar polis, savcı, jandarma Albay'ı, tüm işveren şürekası ve yanlarında sermaye uşağı faşist beslemeler atölyenin yanında toplandı. 4. ünitedeki arkadaşlarımızı konuşmak için dışarı çıkardılar. Arkadaşlarımız zorla bir vardiya otobüsüne bindirildi. Diğer ünitelerdeki arkadaşların haberi duyup olay yerine gelmeleri üzerine jandarma erleri işçileri çember altına almaya başladı. İşveren ve faşistlerin, polise işçi önderlerini göstermeleri bir saldırı olacağını açıkça ortaya koyuyordu.

Bu sırada bir devrimci kararlılıkla ortaya atılarak jandarma komandolarına şöyle hitap ediyordu:

"Kardeşlerim! Sizi buraya birbirimizi kıralım diye getirdiler. Sizler de yarın işçi ve emekçi olacaksınız, haklı mücadelemizde yanımızda yer alın!."

Arkadaşımız konuşmasını bitiremeden 30-40 polisin coplu, tekmeli saldırısına uğradı. İşçiler dalgalandı. Arkadaşımızı faşist beslemelerin ellerinden alabilmek için ileri atıldık. Bu arada jandarma assubayı cırtlak sesiyle "coplayın, coplayın" diye isterik çığlıklar atarken, arkadaşımızın üzerine üşüşen leş kargalarından biri arkadaşımızın başından yolduğu bir avuç saçı bizlere gösterip elindeki copu sallıyordu. Jandarma komandoları, otomatik silahlarla, elleri tetikte, namluları bize dönük vaziyette çemberi iyice daraltmaya çalışıyorlardı. Jandarma çemberinin zorlamalarımıza da ha fazla dayanamıyacağını anlayan polis, arkadaşımızı bir jiple oradan kaçırdı.

Rafineriden zorla uzaklaştırılacağımızı anlayınca işveren vekillerine, jandarma albayı ve savcı huzurunda her ünitede yapılan makinaların sağlam olduğuna dair devir teslim tutanakları bilirkişi önünde imzalatıldı. Böylece daha sonra yapılacak iftira ve suçlamaları belgelerle aklama işi hazırlanmıştı. Yalnız düşünülmeyen, hakim sınıfların bunu kendi yayın organlarında her türlü yalan ve iftirayla birlikte kullanabileceğinin o an için unutulmasıydı.

Cumartesi ve Pazar günleri fabrikaya giden arkadaşlar, fabrikaya işveren ve polis tarafından alınmadı. İşveren kendi uşaklarına tek tek özel araba gönderip rafineriyi çalıştırmak istedi, fakat beceremedi.

Bunun üzerine Batman'daki rafineriye bir uçak gönderilmiş ve kalifiye işçi istenmiştir. Batmanlı işçi kardeşlerimiz Petrol-Iş Sendikasına üye olmalarına rağmen, işçi sınıfı dayanışmasının en güzel örneğini göstererek bu teklifi geri çevirmişler ve uçağı gelişinden 5 saat sonra bomboş geri göndermişlerdir

Batman'da aradığını bulamayan işveren %55 hissesine sahip olduğu Petkim'den satılmış teknisyen ve mühendisleri rafineriye getirdi. Bunlar da yetmeyince, emekli operatör ve bakımcıların adresleri tespit edilerek, bir kısmı işçi sınıfının haklı mücadelesinin kırılması için getirilmiştir. Vasıfsız, kalitesiz elemanların rafineriye doldurularak çalıştırılması sonucu seporatördeki Ateş Kulesinden Plant (Ünite) 3'e kadar, Gölcük'ten dahi izlenen büyük bir yangın çıkmış,rafineri zar zor kurtarılabilmiştir. Yeni işe alınan vasıfsız faşist komandoların (sendikal mücadeleyi etkilemek için 19 Haziran'da 150'ye yakın faşist alınmıştı) eline milyarlarca liralık tesisler hiç çekinmeden verilmiş, onların 'çalıştıracağız' diye yarattıkları hasarlar da yurtsever işçilerin üstüne çeşitli iftiralarla basında, TRT'de, hatta cami vaazlarında atılmaya çalışılmıştır.

18 Eylül 1976'da 23 arkadaş hakkında tutuklama kararı çıkarılmış, bunlardan 12'si tutuklanmıştır.

20 Eylül'de Eskişehir ve Istanbul'dan takviye alan polis ve jandarma sayısı 550'yi buldu. Rafineriye sokulmadık.

Bunun üzerine fabrika önünde bir basın toplantısı yapmak istedik. Fakat revizyonist sendika ağaları işçilere ve basın mensuplarına bir bildiri dağıtarak basın toplantısını geçiştirdiler.

Daha sonra topluca oradan ayrılıp adliyeye giderek tutuklanan arkadaşlarımızın durumunu savcıdan öğrenmek istedik. Fabrikadaki polisler hemen adliyeye gelip bizleri dağıtmaya çalıştılar. Toplu halde adliyeden ayrıldık. Polis yolumuzu bir kaç yerde daha kesti. Bunun üzerine dağılıp sendikada tekrar toplandık.

Revizyonistler tekrar ortaya çıkıp oyalayıcı, pasifize edici konuşmalar yaptılar.

Bu arada rafineride çalışan faşist beslemeler ve işçi sınıfı hainleri özel yemeklerle besleniyor, ünitelerde yatıp kalkıyordu. Bunlardan 5'i üçüncü günün sonunda aşırı çalışma ve yorgunluktan komaya girip hastahaneye kaldırıldı.

MC'nin borozanı TRT, başından beri rafinerinin çalıştığını iddia ediyor. Oysa ayın 23'üne kadar 2000 ton kapasiteli ham petrol ünitesini (plant 2) bile devreye alamadılar.

Faşistler ve işçi düşmanı basın, halka şu yalanları söylüyor. Denize gazyağı, benzin boşaltılmış, tanklardaki benzine bozuk mahsul katılmış, vanalar kitlenmiş ve kaynaklanmış, bazı parçalar sökülüp (emniyet pimi) rafineriden çıkartılmış. (Bunları, polisin toplu olarak emniyete götürüp gece 03.00'e kadar emniyette tuttuğu işçiler nasıl saklayıp çıkarabilir?) Rafinerinin diz boyu benzin ve gazyağı kaplandığı ve buna benzer pek çok yalan ve iftirayı, hayasızca, halkı kandırmak için yaymaya çalıştılar.

İşveren ise ünitelerin sağlam devri konusunda savcı huzurunda imzalanan tutanaktan, ve bu sabotajlar yapılmış olsaydı, aylarca rafinerinin devreye sokulamayacağından hiç bahsetmiyor.

Bu gün işveren adam çalıştırabilmek ve işçilerin birliğini bozmak için tehdit, zor, kandırmaca yollarına gitmektedir. Bir arkadaşımıza rafineride çalışması için, maaşına 2000 lira zam ve 10 maaş ikramiye teklif edilmiş, arkadaşımız ise, "HAPİSTEKİ SON ARKADAŞIM İŞE GİRER, BEN ONDAN SONRA GELİRİM" demiş ve kapıyı yüzlerine kapamıştır.

21 Eylül günü 164 arkadaşımız (bu sayı kesin değil, çünkü devamlı artmakta) tazminatsız ve ihbar öneli ödenmeksizin işten atıldı.

Eylemin örgütlenmemesi ve kadrosuz oluşu, sendika ağalarının devamlı hedef değiştirmesi, işçinin mücadelesini devamlı pasifize edişleri, bakım atelyesinin işbaşı yapmasına neden oldu. (Bakımdan atılan 20-25 kişi hariç). Ve üniteler, sırasıyla bir kaç günde devreye alındı. Alındı ama, normal şartlarda 7 8 günde devreye giren benzin ünitesi (plant 7) alel acele 3 günde devreye alındı. Zaten direnişten önce de arızalı olan bu esas benzin ünitesi (günde 2300 ton benzin ve tüpgazı üretmektedir) 10 gün sonra arızalanıp, tamamen durdu.

Eylülün ilk haftasında Istanbul'daki benzin sıkıntısının nedeni bu ünitenin bozulmasıdır. Bunun üzerine eski benzin ünitesi Plant-4 (günde 1200 ton benzin ve LPG üretir) zorlanıp 1900 ton üretmeye başladı. Yakında bu ünite de devreden çıkacaktır.

Romanya ve İtalya'dan benzin ve motorin getirilmiş, sıkıntı suni olarak gevşetilmiştir, geçiştirilmiştir.

İşveren işten atma duyurularında çalışan 17 günün ücretinin tahakkuk ettirildiğini yazmasına rağmen halen bu paraları vermemektedir.

Sendika ağaları eylemin başlangıcında "Genel Yas"tan hedefimiz MC'nin yıkılmasıdır demişler, sonra da ağız değiştirip sorumluluğu sadece işçilere yıkmışlardır. "Tabanın söz ve karar sahibi olması" ilkesini ağızlarından düşürmeyenler direnişin boyutlarının giderek yükseldiğini görünce hakim sınıfların yanında saf tutarak, tabanın sesine kulak tıkadılar.

Direnişin hedefine ulaştığını ilan edip, hareketi baltaladılar.

Revizyonist sendika ağaları hem hareketin başarısını engellediler. Hem de İpraş için "İŞÇİ DİRENİŞİ GÖTÜREMEDİ" deyip başarısızlığı işçinin sırtına yıkmaya çalıştılar.

Sendika ağalarından yaptıklarının hesabı sorulacaktır.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!

er, Petkim olarak 15 eylül şanlı genel grevinde kendimize erine getir ememe nin ve yükselen sınıf mücadelesinde erimizi alamamanın üzüntüsünü tüm hatalarımızı ve izi gözden geçirme ve ortadankaldırma mücadelesine ırslı sarılarak giderebileceğimizin bilincindeyiz.

*şçisi kendisine hiçbir siyasi bilinç vermeyen DİSK'e bağlı Pet-
endikası'nın satılmış yöneticilerinin revizyonist siyasetini da
avrıyor. Mücadelemizin başarıya ulaşması için revizyonist en-
aşılması gerektiğini görüyor.*

evvel sakla
ırız" diye
ilmişler ve
ne anladıkla
kmüşlerdir.
ların ardın-
stler devrim-
kararı alın-
anlarının (!)
ızacağını, ü-
eri olduğunu,
an saatte ha-
üzere her şe
ığını ve bun-
r sürü yan-
vermişlerdir

***tlerin bu
ış bilgi
maçları
ve namuslu
endileri ve
eri gibi
ınçsız
andır*** Devrimci
ti"genel yas"
genel grev
in bir parça-
düklerini si-
inin son de-
ştiği bir dö-
yerlerini a-

lacaklarından kimsenin şüphesinin olamayacağını pratiklerinde revizyonistlere gösterdiler.

Revizyonist yalanlar ve ihanetler

Grevi örgütleme teklifi kendilerine geldiğinde devrimciler, Petkim işçisinin hazırlıksız oluşu, (öyle ki Petkim-İş'li işçilerin %90'ı da DGM hakkında gerekli bilgiden yoksundu), fabrika komitelerinin kurulmamış olması, haberleşme, savunma yetersizlikleri gibi koşulları göz önünde bulundurarak hiç olmazsa bulunabilen ünite temsilcileri ve davet edilebilen tüm yurtseverlerle hemen o gece ortak bir toplantının düzenlenmesini, gece bir bildirinin hazırlanıp, işçilerin DGM hakkında ajite edilmelerini ve çeşitli komitelerin hazırlanmasını ve asgari hazırlıkla 18 Eylül'de greve katılmayı önerdiler.

Ama revizyonistler "17 Eylül gecesi mutlaka İpraş la beraber devreden çıkacağını, militanlarının da (!) fabrikalara vardiyaları olmasa bile 24.00'de girmeleri kararını aldıklarını, her şeyin hazır olduğunu" söylediler. Direniş kararından 1-2 saat önce haberleri olabilen 5-10 devrimci ve yurtsever tüm olumsuz şartlara rağmen mücadelenin yükseltilmesi, başarılabildiğince yürütülebilmesi için vardiyaları olmadığı halde komplekse girdiler.

Devrimciler 2-3 fabrikayı temsil ediyordu. Hareket anında sözde fabrikaya sızacak olan revizyonistlerin siyasetini güden ***Sahte devrimcilerden hiç biri yoktu. Kompleksin yanına bile yaklaşamamışlar, evlerinde bile değil başka evlerde saklanmışlardı*** Revizyonistlerden bir teki vardı. O da diğer devrimcilerin yanından ayrılmadığı için mecburen gelmişti. Kendi yandaşlarının gelmediğini görünce, hareket anı geldiğinde şu itirafı yaparak, "durun şurdan telefon edip fabrikaları dur duracak olan arkadaşlarla bir görüşeyim, kararı öğreneyim" dedi. "Hani her fabrikanın haberi vardı; o saatte herkes gelmeyecek miydi" sorusuna, açıklıkla şu cevabı verdi. "Hayır, ama yardımcı işletmelerdeki arkadaş bütün ünitelerin su, buhar ve elektriğini kesecek, böylece "yas" a fiili olarak katılmış olacağız".

Güvendikleri bir reformistti,öyle bir durdurmayı sağlayacak siyasi inanca sahip olmayan bir kişiydi

Fabrikalardaki hareketi yönlendirecek revizyonist, telefondan yardımcı işletmelerde, "güvendikleri reformistin bu işi yapamayacağını" öğrenince paniğe kapılmış, sabaha kadar oldukları yerde kalıp fabrikalara çıkılmamasını sağlamış ve durdurma işleminde devrimcilere yardımcı olacak işçileri de eylemden uzaklaştırarak 5-10 devrimciyi yanlız başlarına bırakmış, onların hiç olmazsa 1-2 fabrikada sürekliliği kısa da olsa bir eylemi koymaları engellenmiştir. Bu arada, son durumu öğrenmeden fabrikalarına (Anon fabrikası) direk olarak giden 4 devrimci üniteyi durdurmak için harekete geçmiş, kontrol odalarını ellerine geçirerek, telefonla grevi başlattıklarını, duruşa geçme hazırlıklarına başladıklarını, takviye beklediklerini, diğer ünitelerde de harekete geçilmesini istemişlerdir.

Sözde, hareketi yöneten revizyonist, telefondaki konuşmasını devrimcilere aktarmamıştır. (Aktarırsa devrimcilerle beraber zorla Anon'a yardıma gitmek zorunda kalıp, işten atılma tehlikesi doğacaktı).Revizyonist ihanet yüzünden, Anon'a yardıma gidilmeyince oradaki hareket kısa sürede bastırılmış, bu 4 arkadaş hemen ertesi günü işten atılmıştır.

"SENDİKADA TARTIŞILMAZ GİDİN SOKAKTA TARTIŞIN" DİYEN REVİZYONİSTLER ATILAN İŞÇİLERİ VE DEVRİMCİ İŞÇİLERİ SENDİKADAN KOVUYOR

Ertesi günü Anon'daki durumu öğrenen devrimciler hemen harekete geçilmesi, bildiri dağıtılması, toplantı düzenlenmesi tekliflerini yinelemişlerdir.Bulunabilen işçilerle o akşam bir toplantı daha yapılmıştır (5-6 üniteden birer, ikişer temsilci ile). Toplantıdan önce eylem kararı oybirliği ile alınmış, toplantı bitip salondan çıkarken revizyonistler yine caymıştır. Böylece, hareket başlamadan 4 yiğit yurtseverin işten atılması ile bitmiştir.

Revizyonistlerin tutumları eleştirilince "burada tartışılmaz, gidin sokakta tartışın" diyerek hareketin eleştirilmesi yasaklanmış ve devrimci işçiler atılan işçilerle birlikte sendikadan kovulmuştur.

"Kendi başlarının çaresine baksınlar"

Daha sonra harekete sahip çıkmayan revizyonistler utanmadan "Bizim Anon fabrikasından haberimiz yok, onlar kendi başlarına direniş yapmışlar; kendi başlarının çaresine baksınlar, tüm sorumluluk onların" diyerek yalan söylemişlerdir.

Bu gün Petkim'de 4 işçinin ardından 3 işçi Kauçuk'tan atılmış, 3 işçinin de "geçici işçilerdi, sözleşmeleri uzatılmayacak"diye işlerine son verilmiştir. Atılanlar böylece 10 kişiyi bulmuştur ve devamı beklenmektedir.

Bu olay revizyonist engeller aşılmadan mücadelemizin başarıya ulaşamayacağını bir defa daha göstermiştir.

DEVRİMCİ BİR İŞÇİ

işçi
köylü
mektupları

Bu dünya böyle gelmiş böyle gider diye bir şey kabul etmiyoruz

Bizler, Anadolu'nun 4 bir bucağından ağaların baskı ve zulmüne dayanamayarak sanayi bölgesi olan İzmir'e gelmiş yoksul köylüleriz. Şimdi işçi olarak çalışmaktayız. Bizler yukarda belirttiğim nedenlerden dolayı İzmir'e geldik ama yine kurtulamadık. Burada da yoksul halkımızın kanını emen patronlar ve onların uşaklarının baskısından kurtulamadık.

Bizler İzmir Mevsimlik, Tekel işçileriyiz. Önce şunu belirtmek isteriz: Türkiye'de bütün her yerde işçi kardeşlerimizin dert ve davalarıyla, günlük somut meseleleriyle ilgilenen (dile getiren) HALKIN KURTULUŞU gazetemizin şu sorunlarımızı bütün kamuoyuna duyuracağına inanıyoruz. Fakat şunu da belirtmek isteriz ki, gazetemizi okumakta zorluk çekiyoruz. Çünkü okuması yazması olmayan işçileriz.Gazetemizde bazı yabancı kelimeler, geçmektedir. Örneğin Revizyonizm, reformizm, sosyal-faşist gibi. Bunların anlamlarını anlayamıyoruz. Bazı yeni okuyacak olan arkadaşlarımız okumakta zorluk çektikleri için okumayı bırakmak zorunda kaldılar. Onun için, okumakta bize kolaylık göstereceğine inandığımız HALKIN KURTULUŞU'na bu yazıyı yazmayı kendimize bir görev bildik. Bu yabancı kelimelerin anlamları parantez içinde yanına yazılırsa daha kolay anlaşılır. Örneğin Revizyonist (sözde devrimci özünde sahtekâr) şeklinde olursa daha iyi olacaktır.

Biz mevsimlik Tekel işçisi olarak 3 ay çalışıyoruz. 16 işletmede 16 bin işçi çalışmaktadır. Bu 16 bin işçi, MC'nin işbirlikçisi olan Tek-Gıda-İş Sarı sendikasına bağlıyız. Bu tip sendikaların ve yönetici sendika ağalarının işçilerin alın terini nasıl gasp ettiğini bütün emekçiler, işçiler biliyor.

Fabrika içinde işçi olarak bazı haklarımızı istediğimizde faşist patron, patron uşakları olan usta başı, ustalar ve sendika patronlarını karşımızda görüyoruz. Bizlere bin bir gözdağı veriyorlar. Küfür ediyorlar. Saldırılarını işten kovmaya kadar vardırdılar. Bizler büyük austro işçileri olarak hakkımızı olan giyim eşyasını (elbise, ayakkabı) istediğimizde "tamam verilecek" diyorlar. Ama 3 seneden beri bu laftan başka bir şey görmedik. Hakkımız olan giyim eşyasını daha hala alacağız.

Fabrika içinde tozhanede çalışan arkadaşlarımıza hergün yoğurt, toz maskesi verilmesi lazımken hiç biri verilmiyor. Bunları istediğimizde patron şunu der: "Canın isterse çalış, yoksa defol git". Ülkede işsizliğin, pahalılığın alıp yürüdüğünü fırsat bilen emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazi ve onun yerli köpekleri, işçiler üzerindeki baskı ve sömürülerini rahatlıkla sürdürebiliyorlar. Patron 10 kişinin işine 4 kişiye gördürtür ve en düşük ücretle çalıştırarak sömürüsünü devam ettirir. Milyonlara milyonlar katar gider. Biz işçilerse 10 günde 450 lira alıyoruz. Bu parayla ne yapalım? Bakkal borcunumu

De.sa.7'de

HALKIN KURTULUŞU 'ndan

HALKIMIZA

Hakim sömürücü sınıflar yüzyıllardır halkı afyonlamış, uyutmuş, kandırmışlardır. Onlar böylece halka daha kolay zulmetmiş, halkı daha kolay baskı altına almışlardır. Onlar halkın kendi siyasetini yapmasını yasaklamışlardır. Halkın gerçekleri görmesini ve göstermesini, isteklerini ve ihtiyaçlarını dile getirmesini, savunmasını yasaklamışlardır.

HALKIN KURTULUŞU, bu yasağa karşı da mücadele ederek, devrimci düşünceyi en geniş emekçi yığınlarına maletmeye çalışmaktadır.

HALKIN KURTULUŞU, emperyalizme ve hakim sınıflara ve onların zulüm ve sömürü düzenlerine karşı halkın devrimci sesine bir kürsü, halkın devrimci mücadelesinde bir bayrak olmayı görev bilmektedir

HALKIN KURTULUŞU, bir HALK GAZETESİ'dir. Böyle kalmakta da kararlıdır.

HALKIN KURTULUŞU sürekli gelişen bir gazete olmak zorundadır.

Bu gün gelişebilmemiz için, bizim tesbit ettiğimiz bazı ihtiyaçlar var. Bunları okurlarımıza aktarıyoruz.

Türkiye'nin dört bir yanında sürmekte olan sınıf mücadelesi, devrimci okur-muhabirlerimiz tarafından bize bildirilmektedir. Ancak bu konuda bazı aksaklıklar tesbit ediyoruz ve bunların giderilmesi için bazı uyarılarda ve hatırlatmalarda bulunmakta yarar görüyoruz.

● Biz esas olarak işçilerin ve köylülerin mektuplarına, askerlerin ve tüm emekçilerin mektuplarına önem veriyoruz. İşçi-köylü asker arkadaşlarımız, "yazmasını beceremeyiz", "bizim yazımız anlaşılmaz, okunmaz" diyerek mektup yazmaktan çekinmemelidirler. Herhangi bir işçi arkadaş, yanındaki arkadaşlarına nasıl anlatıyorsa, aynı o dille kaleme sarılıp bize de mücadelesini, çektiği zulmü ve gördüğü haksızlıkları anlatmalıdır.

● Ben mektup gönderdim, basılmadı" diyerek mektup göndermeyi bırakmamalıyız. Şunu unutmayalım ki, bizim başlıca haber kaynağımız cefakar,fedakadar emekçilerdir; ve onların derin hayat ve sınıf mücadelesi tecrübeleridir.

● Kürt Milletinden işçiler, köylüler, bütün demokratlar, Milli zulmü ve baskıyı HALKIN KURTULUŞU'na yazın. Bütün halk baskıyı ve zulmü görsün; zalim'ler teşhir olsun ki, Milli baskı ve zulme karşı mücadelenin bayrağı yükseklerde dalgalansın

● Sömürü ve zulmün bütün örneklerini; Her türlü baskıyı, işkenceyi, haksızlığı, yolsuzluğu, adam kayırmayı, para yiyen, soygunculuk yapan devlet görevlilerini gazetemize yazın.

Zalimlerin isimlerini mutlaka bildirin. Bildirin ki onların maskelerini indirelim.

● Fabrika'da, atölyede, dükkanda, tarlada, bağda çalışma, yaşama şartlarınızı bize yazın.

● Bunların bize ayrıntılı olarak yazın ki biz de şu Türkiye üzerinde zulüm gören ama daha gözü açılmamış, bilinçlenmemiş nice emekçiye yol gösterelim.

Onların da sizin deneylerinizden yararlanmalarını, bilinç kazanmalarını, bir an önce mücadelede yanımızda yer almalarını sağlayalım. Böylece herhangi bir uzak köyde zulüm gören emekçi, kendisinin yanında yer alan milyonlarca emekçinin de varolduğunu görecektir. En ufak bir atölyedeki, işçi veya çırak bile kendisi gibi milyonların, hakim sınıflarla mücadele ettiğini görecektir. Böylece TEK BİR YÜREK TEK BİR YUMRUK olma yolunda daha da çabuk ilerleriz.

● Avrupa'daki işçi arkadaşlarımız da emperyalistlerin kapitalistlerin oradaki faşist zalimlerin iç yüzünü gazetemize anlatmalıdırlar. Haym'larda (işçi evlerinde) işçiler hangi şartlarda yaşıyorlar? kapitalistler Türkiyeli ve diğer yabancı işçilere nasıl eziyorlar?

● Avrupa ve Amerika'daki yurtsever devrimci öğrenci arkadaşlarımız gazetemize yabancı devrimci yayınları ve bildirileri, önemli haberleri, oralardaki Türkiye'li öğrencilerin meselelerini vb. bildirmeli ve mücadeleye katılmalıdırlar.

● Askerler, memurlar ordu ve bürokrası içindeki yozluğu, namussuzlukları, baskı ve zulmü anlatan mektuplar göndermeli, halkımız üzerindeki baskı ve zulmün iki temel aracı olan ordu ve bürokrasinin gerçek durumunu gözler önüne bir kere daha sermelidirler.

● Bütün yurtseverler ve devrimciler gazetemize sürekli olarak yazı ve döküman göndermelidir.

İşçi, Köylü, Her emekçi HALKIN KURTULUŞU'nun, doğalbir muhabiridir.

Gazetemizin iyi ve doğru yanları yanında büyük eksikleri, dolayısıyla yanlışları da vardır. Bunlardan arınmakta kararlıyız. Yanlışlarımızı tesbit etmez, onlarla mücadele ederek onları ortadan kaldırmazsak görevlerimizi başaramayız. Eksikleri ve yanlışları gidermenin yolu, onları en geniş ve derin eleştiriler yoluyla tesbit etmektir.

Bunu başarabilmemiz için, okurlarımızın gazeteyi eleştirici bir şekilde okumalarını, yanlış ve eksiklerini bize bildirmelerini istiyoruz. Okurlarımızın eleştirileri ve önerilerinden ders çıkartacağız ve hatalardan arınırken bu eleştiriler bize güç verecek.

● Mektuplarınıza, HALKIN KURTULUŞU PK. 1107
SİRKECİ - ISTANBUL
yazmanız kafidir.

«İşyerinde işçilerin kendi aralarında konuşmaları yasaktır»

BASKILAR BİZ EMEKÇİLERİ GİTGİDE BİRLEŞTİRMEKTEDİR.

Biz Kartal Dörtyol'da Azim Sanayi'de çalışıyoruz Fabrikamızda 30 işçi çalışıyor. Bundan bir yıl önce sendikalaşmak için bazı girişimlerde bulunduk. Ama aramızda bulunan bir kaç patron yağcısı tarafından, patrona şikayet edildik... Sendikal çalışmamızdan alı konulduk.

Daha sonra patron bizleri sorguya çekti. Sendikal faaliyetleri kimin yürüttüğünü öğrenmek için bir kaç arkadaşı falakayla konuşturmaya çalıştı.Ama arkadaşlarımızdan tek kelime alamadı.

Bilgisizliğimiz sonucu, ilk baş vurduğumuz sendika işyerine girdi. Bu sarı sendikaydı. Sendikanın yaptığı iki yıllık toplu sözleşmeye göre: Birinci yıl brüt 400, ikinci yıl brüt 600 TL. zam aldık. Başka hiç bir sosyal hak vs.yok.

İşyerimizde işçilerin kendi aralarında konuşmaları yasaktır. Diğer taraftan patron, bize baskı yaparak, herkesi asgari kırk oto parçası çıkartmaya zorluyor.

Ama patronun faşist baskıları bizi yıldıramayacaktır. Çünkü bizler şuna inanıyoruz: Mücadelesi gittikçe yükselen emekçi kitlelerin üzerine uygulanan faşist baskıların sonu gelecektir. Bu baskılar biz emekçileri git gide birleştirmektedir. İşte biz birleşerek sömürü baskıyı ortadan kaldıracağız.

Bundan sonra tüm emekçilerin direnişlerinin ve grevlerinin yanındayız.

Azim Sanayi
İşçileri

SOSYAL FAŞİSTLERİN KARŞI DEVRİMCİ YÜZÜNÜ SONRADAN ÖĞRENDİM

24.sayıda çıkan Maraş'lı bir devrimcinin gönderdiği yazıda Abbas Karakız'ın da sosyal faşist olduğu belirtiliyordu. Ben mektup da adı geçen Abbas Karakızım.

Gazetede çıkan yazıya öz olarak katılıyorum. Ama herhangi bir yanlışlığa meydan vermemek için olayı yeniden anlatmak zorundayım.

Ben, Sosyal-faşist Ali Özdemir'i devrimci biliyordum (çünkü bilinçsizdim) Onun için, yaptıkları her şeyi devrim için yaptıklarını zannediyordum.

Mehmet Bünül ve Ali Özdemir polis tarafından yakalanınca Ali Özdemir "Hüseyin bildirileri Abbas'a verdi" diyor. Ve polisi alıp evime getiriyor. Polis anne ve babama "Abbas'ın öğretmenidir" diye tanıtıyor. Sorulan sorulara cevap alamayınca polis evi arıyor. Daha sonra ben eve geldiğimde polis beni yakaladı ve "bildiriler nerede" diye sordu. Ben "bildirilerden haberim yok"

De.sa.7'de

Ezeni ezmek için, mezarını kazmak için, bu uğurda artık ölmeye söz verdik

Bizler K.Maraş'ın Sivricehöyük (Urumoğlu) köyünden sesleniyoruz. Sesleniyoruz ki sesimizi duyan tüm yurtseverler sesimizi daha da yükseltsinler.

Bizim köyün muhtarlığı öteden beri, Osmanlılarda olduğu gibi (babadan oğula) "asil" ailelerin, elinde dönmektedir. Kendisini anlatacağımız, diktatör gibi köyü yöneten bu günkü muhtar Ali Özdemir'dir.

Bu muhtarın kendisinin halka anlattıklarına göre Vali ile aralarında şu konuşma geçmiş:

Vali "Ali efendi biz Maraş'a bir Üniversite yapacağız. Sizin köyün de zengin olduğunu söylediler bize yardım edin" demiş. (Şunu hemen belirtelim.Köyümüzün asıl ismi kendilerinin babalarının ismidir, Urumoğlu) Sivricehöyük sonradan olmuştur... Bizler yılın 12 ayında onların tarlalarında çalışmakta ve ektikleri çeltiklerin sebep olduğu sıtma taşıyan sivrisineklerin ızdıraplarını çekmekten başka bir şeye sahip değiliz. Köyümüzdeki çoğunluğu da bu rezaletlik içerisinde kıvranan aileler teşkil etmektedirler. Zaten bu zenginlerin kendileri şehirlerde oturmaktadırlar. Nasıl oluyormuş da köyümüz zenginmiş? Ne demektir bu? Köydeki zenginler kendileridir. Yardımı istiyorlarsa kendileri yapsınlar. Fakat bu beyefendi Vali'ye iyi görünmek için tarlalarında 25 lira yövmiyeyler çalıştırdığı biz fakir köylülerden zorla 20 bin lira toplayarak kendisinin bağış yaptığını söylemiştir. Her ev 150 lira vermeye zorlanmıştır. "Yoksa jandarma gelir, döverek alır" denilerek gözdağı verilmiştir. Köylüler çaresizlik içinde muhtardan borç edinerek bu parayı ödemişlerdir. Bu faşist mengenenin, çarkını döndürdüğü sırada kendisi ile karşılaşan bir arkadaşımız meseleyi anladıktan sonra kendisine , şunları söylemiştir: "Maraş'ta sanki Üniversiteyok mudur? Bu gün iki tane Üniversite vardır. Bu üniversitelere puanı yeterli olan yurtsever arkadaşlar alınmadı. Buna karşılık puansız giren faşistler oraları birer kale haline getirdiler. Sonra devlet hazinesinin milyonları kişisel harcanacağına okul yapsınlar". Arkadaşımızın söylediklerini duymamazlıktan gelen muhtar, daha sonra köy halkına "böylelerine yüz vermeyin.Bunlar azınlıktır. Büyüklere saygısızlıktan başka bir şey yapmıyorlar. İkicilik çıkarıp bizi birbirimize düşman edecekler" demiştir.

Ey zalimler! sahtekâr gözüaçıklar, kanımızı emen parazitler; fakiri zengin gösterenler, ezildiğimizi, sıvazlamaya çalışanlar!... Artık son nefeslerinizi alırken gözleri ters dönen beyler: Sizin o gözlerinize birer kazık çakıp, kazıklara da köpekleri bağlıyacağız.

KAHROLSUN AĞA ZULMÜ
KAHROLSUN YERLİ GERİCİLİK
YAŞASIN İŞÇİ KÖYLÜ İTTİFAKI

Yürüyoruz, Yürüyeceğiz
Ulusal Demokratik Halk Devrimi Yolunda, Gerekirse Öleceğiz.
Sivricehöyük (urumoğlu)
Köyünden Devrimci Selamlar

HALKIN KURTULUŞU 'ndan

okur-muhabirlerimize

GÖNDERİLEN HABERLERDE ŞU NOKTALARA DİKKAT ETMELİYİZ:

1) Anlatacağımız olayın içinde yer almıyorsak, olay hakkındaki bilgileri bizzat yaşayanlardan öğrenmeli, çevreden duyduklarımızla yetinmemeliyiz.

2) Mücadele içinde yer alan işçilerin, köylülerin olayı ele alışı ve yorumlayışı haberde mutlaka yer almalıdır. Anlatımda bölgesel deyişlerden, yararlanmalıyız.

3) Olay sadece anlatılmamalı, onun temelinde yatan çelişmelerin, nedenlerin geçmişi ve gelişimi de belirtilmelidir.

4) Mücadele içinde çıkarlarıyla birbirleriyle çatışan bütün güçlerin düşünce ve davranışları mücadele içindeki tutumları açıkça anlatılmalıdır.

5) Abartmalardan kaçınılmalı, sadece olumlu ve ya sadece olumsuz yanlar anlatılmalıdır. Olayları olduğu gibi aktarmalıdır.

6) Mücadelenin geçmişi özetlenmeli, bugünkü mücadelenin meselelere ne ölçüde çözüm getirdiği, veya neler getirebileceği belirtilmelidir.

7) Mücadele veya yaşanılan olayla ilgili şiir, türkü, destan varsa habere eklenmelidir. Mümkün olduğunca olaya ilişkin fotoğraflar gönderilmelidir.

8) Yazılar yalnızca haber biçiminde olmamalı, yörenin her hangi bir meselesi, halkın sıkıntıları, acıları, yaşantısını dile getiren incelemeler ropörtaj (sorulu cevaplı konuşmalar) lar da yapılmalıdır.

9) Halka zulmeden patronları, ağaları, işkenceleri, faşistleri, sendika ağalarını, revizyonistleri, kısa yazılarla teşhir edelim.

10) Olayın geçtiği yerin adı, özellikleri ve zamanını yazmayı unutmayalım.

Gazetemizi güçlendirmek için düzenli haber göndermenin yanısıra, satışını ve dağıtımını yaygınlaştırmak için de var gücümüzle çalışalım.

DİSK yönetimindeki revizyonist sendika ağalarına karşı kararlı bir şekilde mücadele edelim

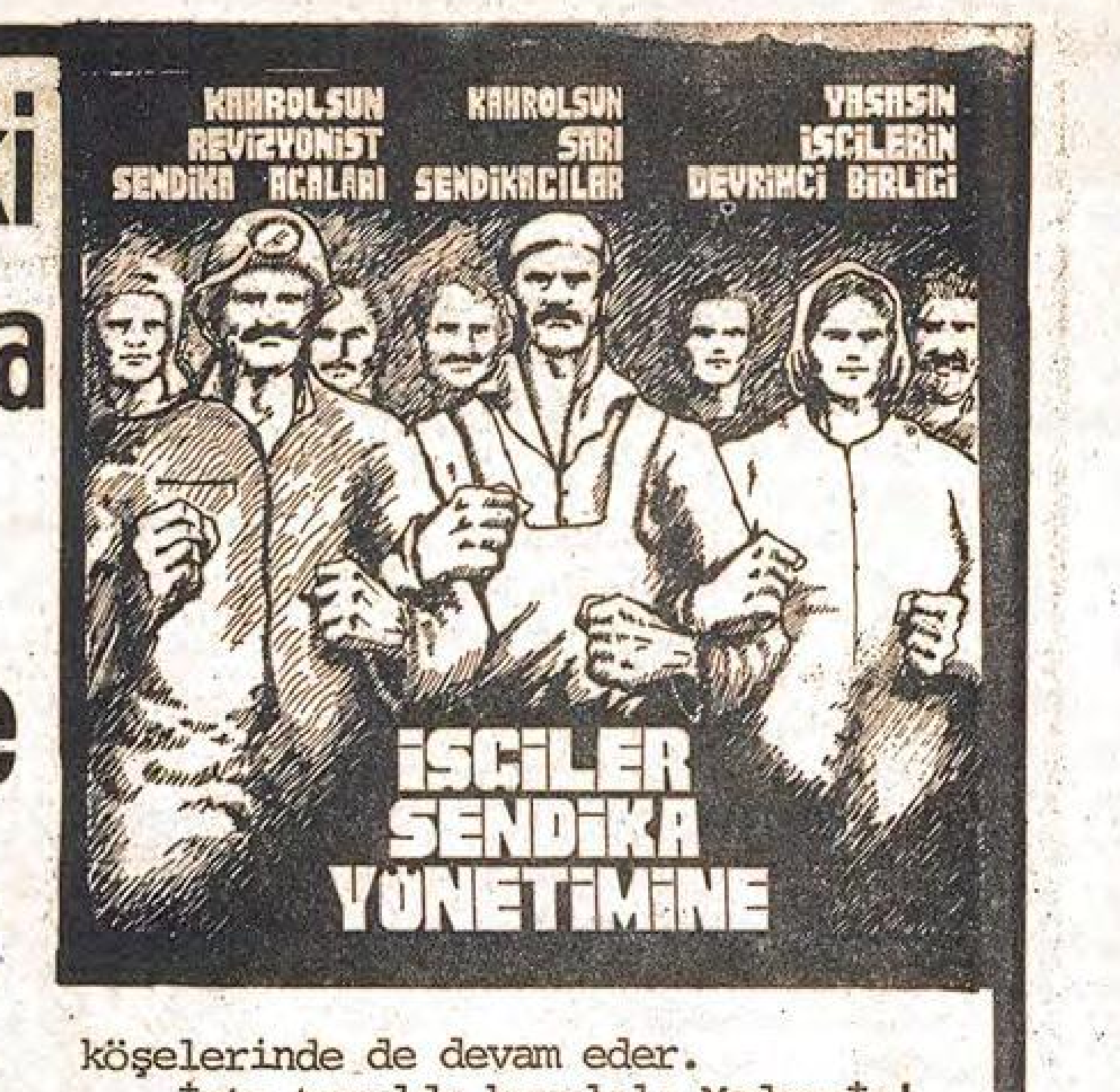
KAHROLSUN REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI
KAHROLSUN SARI SENDİKACILAR
YAŞASIN İŞÇİLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

DİSK'in 6. Olağanüstü Kongresi 24 Ekim'de yapılıyor.

DİSK Genel Sekreteri M. Karaca'nın yaptığı açıklamaya göre kongre DİSK'in "mali yönden daha güçlendirilmesi", örgütlenmenin sağlamlaştırılması için "bölge temsilcilikleri nin daha düzenli bir işlerliğe kavuşturulması" amacıyla, DİSK ana tüzüğünde gerekli değişiklikleri yapmak için toplanmaktadır.

DİSK'in revizyonist sendika ağaları 23 Ekim'de Genel Temsilciler Meclisinde alacakları kararları bu kongrede onaylatmak istiyorlar. Onların kongredeki gerçek hedefleri , DİSK içindeki hakimiyetlerinin pekiştirilmesidir.

DİSK üyesi işçiler, Devrimci demokrat, yurtsever delegeler, DİSK'in başına çöreklenmiş bir avuç sosyal faşistin ve onlarla elbirliği eden Kemal Türkler gibi birkaç büyük sendika ağasının oyunlarını boşa çıkarmak için mücadele etmelidir

REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI İŞÇİ SINIFININ CAN DÜŞMANIDIR.

DİSK yönetimindeki Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi revizyonist sendika ağaları "sendikal demokrasi", "tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesi" ve benzeri sözleri dillerinden düşürmüyorlar. Sosyal faşistlerde aynen faşistler gibi yalana, demagojiye dayanan bir yol izlemekte yüzlerine sosyalizm maskesi takarak sınıf sendikacılığı yaptıklarını ileri sürmektedirler . Bugün sosyal-faşistlerin propaganda aracı haline getirilen DİSK dergisinin 17. sayısında,

"Sendikal demokrasi herşeyden önce sendikalıların, sendikayı temsil edecek, yönetecek kişiler saptamasını, seçmesini sağlayacak koşullar yaratmalıdır. Sendika yapısı öyle inşa edilmelidir ki, tüm üyeler, işyeri delegelerinden başlayarak, konfederasyon yöneticilerine değin tüm kademeleri seçebilsin.

Sendikal demokrasinin diğer ve belki de en önemli ilkelerinden birisi de, bütün üyelerin kararların hazırlanması, alınması ve uygulanmasına söz ve karar sahibi olarak aktif bir şekilde katılmasını sağlamaktır... Böylece gündemin ilk sıralarına giren eğitimin en geniş kitleleri kucaklaması yine sendikal demokrasinin uygulanıp uygulanmamasına bağlıdır."

Aynı yazının bir başka yerinde de,

"Daha önce belirttiğimiz gibi sendikal demokrasi:

1- En aşağıdan en yukarıya değin sendika yönetim organlarının seçimi,

2- Söz ve karar sahibi olma,

3- Çalışma ve eylemlere katılma şeklinde üyelerin sendikaya egemen olmalarını sağlar." denilmektedir . (Kasım 1975, sayfa 14-15)

Revizyonist sendika ağalarının bu yazıda işledikleri sendikal demokrasinin DİSK içinde sözü dahi edilemez. Onlar sendikal demokrasiyi uyguladıklarına dair bir tek örnek bile gösteremezler. Oysa sendika içi demokrasiyi nasıl ayakları altına alıp çiğnediklerinin sayısız örneği gösterilebilir. Her yeni uygulamaları da sendikal demokrasinin bütünüyle gasp edilmesi ve sosyal-faşist tahakkümün gerçekleştirilmesi yolundaki adımlar olmaktadır.

DİSK VE DİSK'E BAĞLI SENDİKALARIN YÖNETİMLERİ YILLARDIR BİR AVUÇ SENDİKA AĞASININ ELİNDEDİR.

"Sendika yapısı öyle inşa edilmelidir ki, tüm üyeler işyeri delegelerinden başlayarak konfederasyon yöneticilerine değin tüm kademeleri seçebilsin." diyen bu sahtekarlar kendilerini hemen ele vermektedirler! Çünkü onlar sendika tüzüklerini saltanatlarını sürdürmeyi kolaylaştıracak bir şekilde düzenlemişlerdir.

Bu tüzüğe göre sendikanın ilk yönetim kademelerinde bile görev alabilmek için en az iki seminerden başarı diplomasının alınması gereklidir. Bu seminerler sendika merkezi tarafından düzenlenir. Merkezin seçtiği işçiler seminere çağrılır. Yine merkez istediği işçilere başarı diploması verir.

Seminerler A, B, C diye sıralanmıştır. A seminerinden diploma alan bir işçinin davranışlarında en ufak bir pürüz sezilirse, merkeze en küçük bir muhalefeti olursa B tipi seminere çağrılmaz. İki seminer diploması olmayan bir işçi de tüzüğe göre yönetim için aday dahi olamaz.

Bu yöntem sosyal-faşistlerin etkin olduğu Maden-İş Sendikası'nda en katı biçimiyle uygulanır. Bir işçinin sendika yöneticisi olabilmesi için sınıfına ihanet ederek, işbirlikçi revizyonist sendika ağaları ile aynı görüşleri paylaşması gerekir. Onların gözlerine kestirdikleri işçilerin beyinlerini yıkama çabaları seminerlerin yanında meyhane köşelerinde de devam eder.

İşte kuruldu kurulalı Maden-İş'in ve DİSK'in başına taht kurmuş olan Kemal Türkler gibi sendika ağalarının saltanatlarının sırrı burada yatmaktadır.

5. Kongre'de yapılan tüzük değişikliğine göre de DİSK Genel Başkan Yardımcıları ancak Genel Başkanın gösterdiği adaylar arasından seçilebilir.

Bu üyelerin seçme hakkını ayaklar altına alan son örneklerden birisidir.

SOSYAL-FAŞİSTLER DİSK YÖNETİMİNE PARAŞÜTLE İNDİRİLMİŞLERDİR.

5. Kongre'de DİSK Genel Sekreteri olan İbrahim Güzelce Genel Kongre'den 15 gün önce Almanya'daki işinden izin alarak gelmiştir. Genel Sekreter olduktan sonra da tekrar, işinden ayrılmak ve çocuklarını getirmek için Almanya'ya gitmiştir.

İbrahim Güzelce'nin Almanya'dan DİSK Genel Sekreterliğine getirilmesi ile aynı şekilde adı sanı duyulmamış Morrison Şirketi temsilcisi Demirel'in Amerika'dan AP'nin Genel Başkanlığına getirilmesi arasında ne fark vardır?

İbrahim Güzelce'nin genel sekreterliğe getirilmesinden sonra genel sekreter yardımcılığı, basın müşavirlikleri ve DİSK içindeki diğer kilit noktalarına sosyal-faşistler tepeden inme yöntemlerle yerleştirilmişlerdir.

Bunlar da sendika ağalarının "üyelerin konfederasyon yöneticilerini seçebilmeleri" türünden sözlerinin alçakça yalanlar olduğunun örnekleridir.

REVİZYONİST SENDİKA AĞALARININ "TABANIN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMA" İLKESİNİ NASIL ÇİĞNEDİKLERİNE BAŞKA BİR ÖRNEK.

DİSK yönetimindeki revizyonist sendika ağaları bu ilkenin çok sözünü edip pratikte hiç uygulamadılar. Sendika ağaları Şanlı 16 Eylül Direnişinde görüldüğü gibi mevcut yasalar önünde sıkıştıkları an sorumluluğu üyelerin üstüne yıkmak için bu ilkeye sığınmaktadırlar.

16 Eylül direnişinde onların aldıkları bütün kararlar üyelerin istekleri ile taban tabana zıttır.

İşçiler direnişinin "yas günü değil mücadele günü" olduğunu söylemişler, "genel yas" diye adlandırılmasına karşı çıkmışlardır.

İşçiler, onların korkakça düzenlediği otobüslü yürüyüşe karşı çıkarak en geniş işçi ve halk kitlelerinin katıldığı büyük miting ve yürüyüşler yapılmasını, direnişin sona erdirilmesini değil devam etmesini istemişlerdir.

Revizyonist sendika ağaları bu olayda da işçilerin isteklerine zıt kararları alarak "tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesini" nasıl uyguladıklarını gösterdiler.

DİSK YÖNETİMİNDEKİ SOSYAL-FAŞİSTLER KENDİLERİNİN DIŞINDAKİ SİYASİ AKIMLARI SENDİKA İÇİ DEMOKRASİ İLKESİNİ ÇİĞNEYEREK YOK ETMEYE ÇALIŞIYORLAR.

Sosyal-faşistlerin can düşmanları Marksist-leninist işçilerdir. Onlar bu nedenle devrimci işçilere var güçleri ile saldırmakta, sendikalardan tecrit etmeye çalışmaktadırlar. Onlar devrimci işçileri farkettikleri an sendikadan ihraç etmekte ve patronla işbirliği yaparak fabrikadan da atılmasını sağlamaktadırlar. Profilo ve Silvan'da bunun örnekleri görülmüştür.

Sosyal-faşistler ve Kemal Türkler gibi sendika ağaları kendi hakimiyetleri altında olmayan sendikaların yönetimlerini tasfiye için her yola başvurmaktadırlar.

Onlar genel merkezinde demokrat sendikacıların bulunduğu Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası'nın (ASİS) yürüttüğü Elka grevine başlangıçta hiç bir yardım yapmamışlardır. Daha sonra da ASİS'in çekilmesi, grevin yürütülmesinin DİSK adına sosyal-faşistlerin etkin oldukları Maden-İş'e bırakılması şartı ile grevi devralmışlardır. (Bir süre sonrada grevi artık yürütmeyeceklerini söyleyerek işçileri yapayalnız bırakarak grevin kırılmasına sebep olmuşlardır.)

Yine aynı şekilde kontrolleri altında olmayan Yeni Haber-İş Sendikası'nın Istanbul'daki grevine de göstermelik tekliflerin ötesinde hiç bir mali yardımda bulunmamışlardır.

Onlar bu şekilde kendi denetimleri dışındaki sendikaları cezalandırmakta, sendika yönetimlerini sarsmaya çalışmaktadırlar.

Sosyal-faşistler küçük sendikalar üzerinde tahakküm kurabilmek için efendileri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yolunu izliyorlar. Sosyal-emperyalistler kredi ve si-

De.sa.7'de —

«YURTSEVER GENÇLİK» dergisinin açıklaması

Halkın Sesi Dergisi'nin 21 Eylül 1976 tarihli 75. sayısında "Yaşasın Proleter Devrimiclerin Birliği-Dünya Proletaryasının Yüce Öğretmeni Mao Zedung Yoldaşın Ölümü Üzerine" başlığıyla ve "Ulusal Kurtuluş Yayınları" imzasıyla bir yazı yayınlandı. "Ulusal Kurtuluş Yayınları" imzasıyla görüşlerini bildiren arkadaşların düşünceleri ile ilgili eleştirilerimizi, burada belirtmeyi gereksiz buluyoruz. Sorunun bizi ilgilendiren yanı ile ilgili bir açıklamada bulunmayı, her türden spekülasyon ve yanlış anlamayı önlemek bakımından gerekli görüyoruz.

Ulusal Kurtuluş Yayınları, Yurtsever Gençlik Dergisi'nin yayın faaliyetinin örgütlenmesi aşamasında herhangi bir biçimde bu çalışma içinde yer almış değildir. Yurtsever Gençlik Dergisi'nin görüşleriyle benzerlik gösteren görüşleri savunmalarına rağmen, Ulusal Kurtuluş Yayınları sorumluları, kendi başlarına yayın faaliyetlerini sürdürmekteydiler. İbrahim Kaypakkaya yoldaş'ın "Kızıl Siyasi İktidar" broşürünü yayınlamaları ve tüm diğer yazılarını sırayla yayınlayacaklarını belirtmeleri bu döneme rastlar. Bu broşürde yer alan ve PDA için "cellatlar-hainler" ifadesine yer veren önsöz de, Yurtsever Gençlik Dergisi'nden bağımsız olarak, Ulusal Kurtuluş Yayınları tarafından hazırlanmış ve yayınlanmıştır. Daha sonra Ulusal Kurtuluş Yayınları çevresindeki bir grup arkadaş, Yurtsever Gençlik Dergisi'nin yayın faaliyeti içinde yer almıştır. Bu sırada, yayın politikaları ve "Kızıl Siyasi İktidar" broşürüne yazdıkları önsöz eleştirilmiştir.

Ancak bütün bu gelişmeler, devrimci çevreler tarafından yeterince bilinmemekteydi. Bu yüzden, bu arkadaşların, İbrahim Kaypakkaya Yoldaş'ın broşürünü basmaları ve benzer görüşleri savunmaları dolayısıyla, Yurtsever Gençlik Dergisi'nin görüşlerini temel alan ve derginin hazırlığıyla uğraşan çevrenin içinde yer aldıkları izlenimi doğmuştur. Ulusal Kurtuluş Yayınları'nın tüm faaliyeti de bu çevrenin faaliyeti olarak değerlendirilmiştir. Dergimizin yayın faaliyeti içinde kısa bir süre görev alan bu arkadaşların durumu, sonraki ortak faaliyet nedeniyle önemli bir mahzura yol açmamıştır. Bu yüzden herhangi bir açıklamaya yapma gereği duyulmamıştır.

Ulusal Kurtuluş Yayınları'nın geçmiş faaliyetinin esas sorumluluğunu taşıyan iki arkadaşın görüşleri son dönemde değişikliğe uğramıştır. Bu arkadaşlar eski görüşlerini "Troçkizm" olarak değerlendirirlerken, Aydınlık ve Halkın Sesi dergisi hakkındaki görüşlerini değiştirmişlerdir. "Cellatlar-hainler" nitelemesinin yerini "proleter devrimcileri" almıştır. Bu iki arkadaşa ait olan düşünce değişikliğini, kendilerine ait bir mesele olarak görüyoruz. Sorunun bizimle ilgili yanı, yukarıda aktardığımız nedenlere dayanan bir spekülasyon ortamının doğması ve yanlış anlamaların ortaya çıkmasıdır. Halkın Sesi ve Aydınlık Dergileri'nin dergimizin görüşlerini benimseyen çevrelerle ilgili olarak yazdıkları bazı yazılar da, hatalı kanaatlerin yerleşmesine elverişli ortam yaratmaktadır. Ulusal Kurtuluş Yayınları'nın yazısı Halkın Sesi ve Aydınlık Dergileri'nce yürütülen spekülatif kampanyanın önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Bu olay, yürütülen kampanyaya materyal sağlamış ve gerçekler bilinmediğinden spekülasyonlara önemli bir dayanak teşkil etmiştir.

Aydınlık ve Halkın Sesi Dergileri'nin, Yurtsever Gençlik Dergisi'nin görüşlerini "tasfiyeci" olarak nitelendirdiği bilinmektedir. Dergimizin görüşlerini benimseyen arkadaşlar arasında çeşitli meselelerle ilgili bir tartışma kampanyası sürdürüldüğü de devrimci çevrelerin bilgisi içindedir. Bu tartışma kampanyası sürdürüldüğü

ma kampanyası içinde bir şehirde bütüne oranla küçük bir parçanın ayrıldığı ve bağımsız bir grup olarak varlığını koruduğu da bilinmektedir. Ulusal Kurtuluş Yayınları'nın sorumlusu, bir arkadaşı ile beraber Aydınlık ve Halkın Sesi Dergileri'nin görüşlerini benimseyerek, bu çevreye katılmıştır. Bütün bu gerçekler bilinmediğinden, Aydınlık Dergisi'nin 67. sayısında yer verilen "Nitekim tasfiyeci hareket de, oportünizmin kaderini paylaşıyor, parçalanıyor ve dağılıyor. Birçok devrimci, Marksizm düşmanı görüşleri terkediyor" spekülâtif ifadesi hatalı değerlendirmelere kaynaklık etmektedir. Halkın Sesi Dergisi'nin 76. sayısında yer verilen "Bunlar artık iyice iflas halinde olan ve birbirine giren tasfiyecilerdir. Tasfiyeciler bağırıp çağırarak ve birbirlerine küfrederek, kendilerinin bulandıkları çamuru salona da sıçratmaya kalkmışlardır" ifadesi de aynı anlayışı, "bulanık suda balık avlama" anlayışını yansıtmaktadır.

Yurtsever Gençlik Dergisi'nin görüşlerini benimseyen arkadaşların Mao Zedung'u anma toplantısında kendilerine yöneltilen saldırı karşısında devrimci ağırbaşlılığı koruduklarını orada bulunan herkes gibi bilen Halkın Sesi'nin bu davranışı, başka biçimde açıklanamaz ve aynı tavrın bir devamıdır. Ulusal Kurtuluş Yayınları'na ait yazının, bu sırada ve bu ortamda yayınlanmasına ek olarak, aynı çevreye (yani iki kişiye) ait olan bir yazıdan parçaların, Aydınlık Dergisi'nin 68. sayısında "Tasfiyeci Akıma Katılmış Bir Grup (abç) Devrimcinin Bazı Görüşleri" başlığı altında yayınlanması devrimcilerin kafalarında hatalı bir izlenim yaratılması amacına dönüktür.

Bütün bunlar, Aydınlık ve Halkın Sesi Dergileri'nin "bulanık suda balık avlama" politikasını açık seçik ortaya koymaktadır. Gerçeklerin devrimci çevrelerce doğru değerlendirilebilmesi için bu açıklamayı yapmayı gerekli görüyoruz. Şurası bilinmelidir ki, ideolojik ve siyasi mücadeleyi, Aydınlık ve Halkın Sesi'nin anlayışı içinde ele almıyoruz. Kendi hatalarımıza karşı amansız davranmayı ve gerçeklerin bilinmesini, halka ve onun devrimci davasına karşı sorumluluğumuzun bir gereği saymaktayız. Aydınlık ve Halkın Sesi'nin bu davranışını, fırsatçı, sorumsuz ve gerçeklerin bilinmemesinden, gerçek durumun gizlenmesinden yarar uman bir davranış olarak görüyoruz. Gerçeklerin devrimci olduğuna, gerçekler temelinde yükselecek olan halkın mücadelesinin başarısına olan sarsılmaz inancımızı bir kere daha tekrarlıyoruz.

Bu açıklamamıza derginizde en kısa zamanda yer vermenizi rica ederiz.

10/10/1976
YURTSEVER GENÇLİK DERGİSİ

Not: Bu yazının bir örneği Halkın Sesi Dergisi'ne gönderilmiştir.

HALKIN KURTULUŞU
Haftalık Gazete
Sahibi: Nevzat AÇAN
Sorumlu Yazı İşleri Md.: H.Selim AÇAN
Yönetim Yeri: N.Osmaniye Cad. Ata İş Hanı, 34/404
Cağaloğlu - ISTANBUL
Abone Şartları:
Yurtiçi yıllık 125 TL
6 aylık 65 TL
Yurtdışı yıllık 200 TL
6 aylık 100 TL
İlan Şartları:
Santimi 30.-TL
Dizgi: OLİMPİYAT IBM
Baskı: Daily News Web
Ist. Dağıtım: Yurt-Da
Ank. Dağıtım: Can Ajans
İzm. Dağıtım: Ege Dağıtım
Yazışma Adresi: P.K.1107
Sirkeci-ISTANBUL

Türk-İş blokları

Baş.ta.3'de

ye ve faşist DGM'lere karşı siyasi grevi yürüttüler.

Biz, Türk-İş bloklarındaki devrimci yurtsever emekçiler olarak kendi mahalli bölgemizde "DGM Kapansın, Zindanlar Boşalsın, Faşist MC İktidarı Yıkılsın" afişlemesi yaptık ve bir bildiri yayınladık.

KAHROLSUN FAŞİZM,
SOSYAL FAŞİZM!
YAŞASIN İŞÇİLERİN VE KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

TÜRK-İŞ Blokları
Devrimci Emekçileri

köln şehrinde

Baş.ta.1'de

şı yiğitçe direniyor. Bunun en son örneği yiğit Profilo işçilerinin direnişidir. Bu direniş işbirlikçi hakim sınıfların ve faşist MC'nin korkularına yenilerini eklemiştir. Bu şanlı mücadeleler emekçi halkımızın emperyalizme, sosyal-emperyalizme, gericiliğe ve faşizme karşı mücadele azimlerini daha da yükseltmiştir." Arkadaş daha sonra konuşmasına şöyle devam etti: "Halkımızın bu yiğit mücadelesinden, işçi sınıfının kendi örgütlerine ve mücadelesine sahip çıkmasından, işçi sınıfının bütün ezilen ve sömürülenleri kurtuluş bayrağı altında toplamasından korkanlar var. Bunlar çıkarları, işçi sınıfının ve bütün emekçilerin sömürülmesinde olan MİSK, Türk-İş ve DİSK'te yuvalanmış sarı ve beyaz sendika ağaları, emperyalist sosyal-emperyalist uşağı faşistler, modern revizyonistler, teslimiyetçi ve uzlaşmacı reformistlerdir. Bunlar, halkın gelişen mücadelesinin önüne dikiliyorlar. Bunlar halkın devrimci kararlılığını saptırmaya ve bölmeye çalışmakta, yığınları peşlerinden sürüklemeye çabalamaktadırlar. Batı Alman emperyalistlerinin sömürü ve baskısından kurtulmak için, insanca koşullarda ülkemizde yaşamak için, ülkemizdeki bir avuçluk hakim sınıfların ve ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizminin karşısında saf tutmalıyız. İşçilerin- köylülerin Bağımsız Demokratik Türkiye'sini kurmak için bu onurlu mücadeleye var gücümüzle katılmalıyız. Faşist MC ve DGM'lere karşı mücadele etmeliyiz."

Arkadaş, yaban ellerde çalışan işçilerin ve ülkedeki tüm emekçi halkımızın kesin kurtuluşunun ancak devrimci mücadelenin zaferiyle; yığınların devrim eseriyle mümkün olacağını vurguladı ve konuşmasını bitirdi.

ATÖF ve ATİF adına konuşan arkadaşlar da aynı yönde kısa konuşmalar yaptılar, faşizmin, ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizminin dünyada ve ülkemizdeki hile ve tertiplerini sergilediler.

Miting bütün konuşmacılardan sonra devrimci marşlar söylenerek, sloganlar atılarak sona erdirildi.

9 Kasım DGM kapansın yürüyüşüne katılan dernekler şunlardır:

Bielefeld ve Çevresi Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneği,
Hagen Türkiyeli İşçiler Derneği,
Münşen Gladbah İşçi Öğrenci Derneği,
Köln İşçiler Derneği,
ATÖF (Almanya'daki Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu)
ATİF (Almanya'daki Türkiyeli İşçiler Federasyonu)

ATİF, ATÖF, FTÖB, İTÖKK

Bas.ta.3'de

Bizler Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu, (ATİF) - Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu (ATÖF) - Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği - İngiltere Türkiyeli Öğrenciler Koordinasyon Komitesi (İTÖKK) olarak ülkemizdeki faşizmi yasalaştıran kurumlardan olan Devlet Güvenlik Mahkemeleri ne karşı olduğumuzu ve yurdumuzda bu mahkemelerin çıkmaması için verilen bütün mücadeleleri desteklediğimizi bildiririz.

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMELERİ KAPATILMALIDIR
ZİNDANLAR BOŞALTILMALIDIR
İŞTEN ATILMALAR DURDURULMALIDIR

ATÖF ATİF FTÖB İTÖKK

teslimiyetçi ve

Baş.ta.1'de

dürmek için her türlü karşı devrimci propagandayı yapıyor. Devrimci mücadelede şehit düşenleri işçi sınıfı düşmanı, hain gibi alçakça sıfatlarla karalıyorlar. Onlar devrim için düşenlerin üzerinde tepinmekten faşistçe bir zevk alıyorlar. Sonuç olarak sosyal-faşistler, tıpkı Amerikancı faşistler gibi devrimci gençliğin mücadelesini bastırmaya çalışıyorlar.

Sinsi sosyal-faşist Sovyet işbirlikçileri bu mücadelenin boğazlanması için çalışıyorlar.

Reformist CHP'nin şimdiki teslimiyetçi önderleri devrimci gençliğin anti-faşist mücadelesini sansürlemekle meşguller ve hiç bir şekilde bu mücadeleye katılmıyor ve destek olmuyorlar.

Bunlardan, devrimci gençliğin faşist katliam ve saldırı karşısında yalnız olduğu sonucuna mı varacağız? Hayır! Devrimci yüksek ve orta öğrenim gençliği, devrimin şafağına doğru yol alan milyonlarca emekçinin derin sevgisiyle ve sempatisiyle desteklenmektedir.

Yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesiyle tüm emekçilerin devrimci mücadelesi, revizyonist ve reformist engelleri paramparça edip mutlaka birleşecektir.

Ancak kısa vadede yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesi büyük güçlüklerle karşı karşıyadır. Halk içindeki çelişkileri derinleştirerek karşı devrimcilerin yararına işleyen düşmanlıklar ve kısır çekişmeler sürüyor. İttifak anlayışı hala geliştirilebilmiş değil. "Kitle örgütü" kılıfında kitleleri kaçıran dar grup örgütlenmeleri geliştiriliyor. Demokrat kitlelerin mücadeleye kazanılması için yeterli çabalar harcanmıyor. Ve devrimci gençlik somut ve pratik kitle çalışmasından kopuk, soyut "ideolojik" tartışmaların derinliklerinde mücadelenin ateşinden gitgide uzaklaşıyor.

Bugün durum budur. Faşist saldırılar sürüyor

Gençliğin birliği, güçlerin birleştirilmesi sorunu bir kez daha kendini şiddetle duyuruyor. Görev bu sorunun çözülmesidir.

Faşist saldırılar karşısında gençlik herşeyden önce kendi gücüne güvenmelidir. Tüm emekçi halk başta işçi sınıfı olmak üzere revizyonist ve reformist engelleri aşarak evlatlarının, gözbebeklerinin yanında yer almalıdır. Bu ne kadar çabuk olursa faşistlerin bu cephede de kaçınılmaz yenilgileri o kadar çabuk olacaktır.

Faşist saldırılar karşısında güçlerimizi birleştirelim!

Her faşist saldırıda, her cinayette çeşitli direnme eylemleri koyalım!

Her çeşit fedakar ve yaratıcı çabayla mücadelemizi yenilmez kılalım!

CİNAYETLERİN HESABI,
DÖKÜLEN KANLARIN HESABI SORULMALIDIR!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Bu dünya

Baş.ta.6'da

ödeyelim, ev kirasını mı, su, elektrik parasını mı? Odun, kömür parasını mı ödeyelim? Ne yapalım, ne yapmıyalım? Fakat bu dünya böyle gelmiş böyle gider diye bir şey kabul etmiyoruz Elbet faşist cellatların büyük patronların, toprak ağalarının halka, yoksullara yaptıkları yanlarına kalmayacaktır. Amerikanın Sovyet sosyal emperyalizminin uşakları olan bu hainlere bir gün gücümüzü ispat edeceğiz. Bunlar bir gün gücümüz karşısında yerle bir olacaklardır.

İşçi sınıfına yararlı olan basına yapılan faşist baskıları lanetleriz.

HALKIN KURTULUŞU'NUN ESKİ SAHİBİ VE DİĞER EMEKÇİLER SERBEST BIRAKILMALI.
FAŞİST DGM KAPANSIN,
ZİNDANLAR BOŞALSIN!
DOĞU'DA MİLLİ ZULME SON!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Bir Grup Devrimci İşçi

CHP gecesi

Baş.ta.3de

le birisi atılmazsa, kendisinin ayrılacağını" söylemiştir. Fatma Bacı'ya salonda gövde gösterisi yapmış, onu korkutmak istemiştir. Fakat bu davranışı karşılıksız kalmamış, Fatma Bacı kendisine "sermayenin uşakları ancak böyle yapar" şeklinde cevap vermiştir.

Halkın Kurtuluşu uğrunda kararlılıkla mücadele eden ve hakim sınıfların hunharca katlettiği KIZILDERE, NURHAK ve diğer yerlerdeki şehit devrimcilerin mücadele azmini örnek alıyor ve kurtuluşumuz olan LULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ yolunda mücadele eden Niksarlı devrimciler olarak, HALKIN KURTULUŞU'na devrimci selamlar gönderiyoruz.

FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ TÜRKİYE!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

NİKSARLI DEVRİMCİLER

İzmir de

Baş.ta.1'de

için yapılan çalışmalara büyük sekte vurdu. Bu gerçeği, miting alanına gelen kitle sayısı doğruluyordu. -en geniş anti-faşist, anti-emperyalist kitleyi miting alanına topladığımız söylenemez-

Basmane'den konuşmaların yapılacağı Heykel'e kadar yürüyüş boyunca devrimci sloganlar haykırıldı. Konuşmalar yapılmadan önce 9 Eylül'de ölen MAO ZEDUNG, yiğit Profilo işçisi YAKUP KESER kardeşimiz ve diğer tüm DEVRİM ŞEHİTLERİ için saygı duruşu yapıldı.

Konuşmacılar, ülkemizdeki faşist saldırıları, faşist MC'nin çirkef yüzünü, reformistlerin uzlaşmacı, revizyonistlerin teslimiyetçi yüzlerini, iki süper devleti teşhir eden konuşmalar yaptılar. Gür seslerle devrim andı içildikten sonra miting sona erdi.

YAŞASIN İŞÇİLERİN, KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ!

İZMİRDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

faşist engellemeler

nist sendika ağaları, sosyal-faşist iğrenç yüzlerini bir kez daha meydana çıkardılar. İşçi sınıfımızın şanlı direnişine gölge düşürmekte adeta birbirleriyle yarıştılar. Bu şanlı direnişi "genel yas" gibi safsatalarla karalamaya çalıştılar. Zaten onlardan, Marksist-Leninist tavır beklenemezdi. Onların, sarı sendika ağalarından hiç bir farkları olmadığı gün gibi meydana çıktı.

İlçemiz Havran'da da faşist DGM'lere ve MC'ye karşı 1 Ekim 1976 tarihinde bir yürüyüş yapıldı. Bu yürüyüşün gerek hazırlanması, gerekse yapılması sırasında bir çok engellemeler le karşılaştık.

Her şeyden önce yürüyüyüş güzergahı ile işe başlayan faşistler bir çok engellemelere giriştiler.. Bizleri halkımızdan koparmak için ellerinden ne geliyorsa yaptılar. Bunlar sayılamayacak kadar çoktur Yürüyüş hattını ilçenin en ıssız caddesinden verdiler Ve yürüyüşü sessiz ve gürültüsüz yapmamızı öğütlediler. Aksi takdirde izin vermeyeceklerini söylediler.

Daha sonra yürüyüşle ilgili afişlerimiz Belediye tarafından "şehri kirletiyor" bahanesiyle karalandı Komşu ilçe Edremit'te yapılan afişlemeden sonra, yatağından kaldırılan iki arkadaşımız tutuklandı. Halbuki afişleme için gerekli işlemler tamamlanmıştı.

Bu faşist engellemeler, yürüyüş bitine dek sürdü.. Fakat halkımız yürüyüşe büyük kitleler halinde katılarak onlara gereken cevabı verdi.

Biz Havran'lı devrimciler olarak emperyalizme, faşizme, sömürü ve zulme karşı halkımızla omuz omuza savaşmakta kararlıyız.

YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Havranlı
Devrimciler

sömüreni

Bas.ta.2'de

gazetesi olan "Resimli gazete"; "daha bir milyon insanın Türkiye'den Almanya'ya gelmek istediğini ve Türk Hükümetinin ise Ortak Pazar anlaşmalarının biran önce gerçekleştirilmesini, istediğini" yazıyor. Almanya'nın bir çok fabrikasında olduğu gibi, bu fabrikanın sömürücü sahibi de bu yazıyı iş saatinin üstüne çerçeveletip asarak: "bakın daha bir milyon işsiz Almanya'ya gelmek için can atmaktadır. Benim verdiğim fiyata, benim istediğim işi yapmak mecburiyetindesiniz" diyerek bizi tehdit etmektedir. Ekonomik ve demokratik haklarını isteyenlerin ağzını tıkamak, bir mezar sessizliği yaratmak istemektedir.

Her yere temel atan emperyalistlerin işbirlikçisi faşist MC hükümetinin, yaptığı oyunları, soygunları hepimiz bilmekteyiz. Bu uğurda verilen mücadele onları sudan korkan kuduz köpekler gibi korkutmaktadır.

Uyandık, sömüreni ve onların temsilcilerini tanıdık, tanıyacağız!

İşçilerin yükselen sesini susturamayacaksınız!

YAŞASIN İŞÇİLERİN HAKSIZLIKLARA KARŞI BİRLİĞİ!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Karl Höcker
Metal Fabrikasında
Çalışan Devrimci
Bir İşçi

Yurdumuzu militanca

Baş.ta.8'de

yerine soyut mücadelenin anlatılmasının temelinde yatan işte budur. Yurt öğrencilerinin, ortak tavırdan ve politik önderlikten yoksun bırakılmalarının temelinde maceracılıklarının tatmini yatmaktadır.

TÜM YURT ÖĞRENCİLERİ:

Bornova yurdunda direnen arkadaşlarımızın deneyinden faydalanalım.

Yurt savunması için yapılacak toplantılara sahip çıkalım, her yerde tartışalım.

Yanlış kararların yerine doğru kararların alınması için maceracıların ve kuyrukçularının gerici siyasetini yıkalım.

Kendi aramızdaki birliği güçlendirelim.

Bütün arkadaşlar barınmamızın varlık şartı olan yurdun savunulmasına katılmalı, nöbet tutmalıdır.

Yurtlar üzerinde oynanan oyunları bildirilerle, afişlerle ve kahve toplantıları ile halka duyuralım.

Ana ve babalarınızın kesin desteğini almak için onları ikna edelim.

YURTLARI MİLİTANCA SAVUNALIM!
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET!

Milli Savunma Bakanlığı

Baş.ta.4'de

miyor musun?

- Kim gidecek, en azından 200 lira isteyecekler.

Soru- Peki sigortan yok mu?

Var, ama henüz 4 ay olmadığı için ben daha gidemiyorum. (Çalışmadığı gün için verilecek para için).

HALKIN KURTULUŞU'NUN ANLAMADIĞIM YERLERİNİ ARKADAŞLARA SORUYORUM..

Başka bir çırakla konuşma:

Soru- Yaşını söyler misin?

- 14 yaşındayım ve inşaatta çalışıyorum. Elbistan'dan geldim.

Soru- Nerde kalıyorsun?

- Kadıköy'de bir yapıda yatıp kalkıyorum. Buraya gidip gelirken, Istanbul'u daha iyi tanıyamadığım için zorluk çekiyorum.

Soru- Boş zamanlarında, ne yapıyorsun?

- Pek boş zamanım olmuyor. Akşamları gider gitmez hemen yemek yapıyorum. Ondan sonra yorulduğum için uykum geliyor ve hemen yatıyorum. Bazan gazete ve kitap okuyorum.

Soru- HALKIN KURTULUŞU Gazetesini okudun mu?

- Okudum, iki sayısını okudum. Anlamadığım yerleri yanımda kalan bizim arkadaşlara soruyordum.

İŞÇİ OLARAK ÇALIŞTIRILAN BİR ASKER

Harbiye'deki inşaatta, çalışan yapı işçilerinden başka, aynı inşaattaki askerlerle konuştum. Köyünden silah altına alınan, fakat burada sabahın köründen akşamın karanlığına kadar inşaatlarda çalıştırılan askerler bunlar.

Soru- Sen asker değil misin?

- Evet, ama bizi burada gördüğün gibi her gün çalıştırıyorlar. Sonra da "Vatani görevi" diyorlar.

Soru- Burada çalıştığınızı acaba Bakanlık biliyor mu?

- Bilmiyor. Bunu kesinlikle biliyoruz. Çünkü geçenlerde paşa geldi. Ve bu köpek hemen yanımıza geldi ve şöyle dedi: "Lan eşşekoğlu eşekler, çabuk buradan defolun, yoksa sizi doğduğunuza pişman ederim" Biz de hemen koşar adımlarla öbür tarafa geçtik. Siz de görüyorsunuz; bazen burada dahi dövüyorlar. Korkumuzdan ne derlerse onu yapıyoruz.

Soru- Peki sizi neden habersiz çalıştırıyor?

- Bizi burada işçi olarak gösterip, paraları cebine indiriyor. Düşünün, her gün burada en az 10 er çalışıyor. Bunların ücretini bir hesaplayın, göreceksiniz adamın cebine gün de ne kadar para iniyor... Yaptığımız işlerin hepsi de tozlu, topraklı, yani piyasadaki işçinin ucuz bir gündelikle yapacağı işler değil.

SENDİKA UZERİNE...

Burada İlerici-Yapı-İş, Sendikası var. Fakat yaptığı işler doğru değil. İşçilerin, "Temsilcileri işçiler seçsin" önerisine, karşı hemen mevcut düzenin çıkarmış olduğu kanunları göstermişler ve temsilcileri kendileri seçmişlerdir.

Bu genel grevde, temsilci sorumluluktan kaçındığı için direnişe geçilmedi. Temsilci işyerine pek az uğruyor. İşte böylelerini gördükçe ne yapacağımızı şaşırıyoruz.

mücadelemizin

Baş.ta.1'de

nişinde atılan işçilerin "DİSK'in başına bela olsun diye atıldıklarını" söyledi. Ve demeçlerinde Şanlı Profilo direnişinden, hakim sınıfların direnişi kanla bastırması, işçi Yakup Keser'in öldürülmesinden hiç söz etmiyor.

Türk-İş'in başındaki Amerikancı hakim sınıfların uşağı Halil Tunç ise, son demeci ile kendisini bir defa daha ele verdi. Bu sendika ağası "sol bir darbe olursa Koç'tan önce beni asarlar" diyor. "İşçi hareketi"nin önderi olduğunu söyleyen, yüzbinlerce işçinin örgütü Türk-İş'in başına oturup, yıllardır işçi sınıfını uyutmaya çalışan bu hain işçi sınıfının ve tüm halkın kendisinden de Vehbi Koç gibi hesap soracağını biliyor. Emekçi halkımız kendisini iliklerine kadar sömürmek için her yola baş vuran, sömürü ve zulmün baş sorumluları Vehbi Koç, Sakıp Sabancı gibilerinden yaptıklarının hesabını soracaktır.

Emekçi halkımız, işçi sınıfına ihanet edip Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi hakim sınıfların kölesi yapmak isteyen Halil Tunç ve Sovyet sosyal-emperyalizminin kölesi yapmak isteyen Kemal Türkler gibilerinden ihanetlerinin hesabını soracaktır.

Bu gün hakim sınıfların saldırılarını göğüsleyebilmek, birliğimizi güçlendirmek ve yeni mevziler kazanmak için Türk İş ve DİSK'in başındaki Halil Tunç ve Kemal Türkler gibi burjuva ajanlarının sendikaların başından ve örgütlerimizden atılmasıdır. Birliğimizin güçlenmesi ve mücadelemizin başarısı faşist, revizyonist reformist engellerin aşılması ile mümkündür.

faşizme karşı

Baş.ta.1'de

döneminde olsun hakim sınıfların verdikleri binlerce gerici, faşist kararı onaylayan aynı Danıştay değil miydi? Peki, Danıştay'ın bu güne kadar verdiği binlerce kararı kulak arkası eden faşist MC neden bu kararı istemiye istemiye uygulamaya mecbur kaldı?

MC, DGM'yi şimdilik kurtaramadı. Ama bu gerileyiş revizyonist hainlerin iddia ettikleri gibi "demokrasi"nin korunduğu anlamına gelmez. Çünkü, Türkiye'de demokrasi hiç bir zaman olmadı. Emperyalist tahakküme son verilmedikçe, işbirlikçi kapitalizmin ve feodalizmin kökü kazınmadıkça sömürülenler için demokrasi olamaz. Ulusal Demokratik Halk Devrimi zafere ulaşmadıkça, işçilerin, köylülerin, devrimci iktidarı kurulmadıkça demokrasinin gerçekleşmesinden söz edilemez.

Rehavete kapılmayalım. MC faşistlerinin yeni saldırılarına karşı uyanıklığımızı kaybetmeyelim. 16 Eylül genel grevinin ve şanlı Profilo direnişinin derslerinin ışığında mevzilerimizi güçlendirelim. Hakim sınıflar yeniden saldıracaklardır. Emperyalizmin içinde bulunduğu ekonomik buhran, işbirlikçi hakim sınıflar için gün geçtikçe daha da öldürücü olmaktadır. Halk düşmanları çıkarlarını koruyabilmek için buhranın yükünü işçi sınıfının ve emekçi halkın sırtına yüklemeye çalışmaktadırlar. Ellerini halkın cebine daha rahat sokabilmek için bir dizi faşist tedbiri gerçekleştirmek istemektedirler.

Faşistler yeni saldırılar için güç biriktirmeye, kitleleri demagoji ve yalanla aldatarak, baskı ve terörle sindirerek yeni destek mevzileri kazanmaya çalışıyorlar.

Faşist Demirel ve hakim sınıfların diğer sözcüleri aba altından sopa göstererek "gerekirse sıkı yönetim ilan ederiz" demektedirler.

Faşistlerin son günlerde yeniden hız verdikleri "temel atma" törenlerini, "işsizliği, pahalılığı, yoksulluğu ortadan kaldıracağız" nutuklarını sadece seçim yatırımı olarak görmeyelim. Onların asıl amaçları seçimlerde çoğunluğu sağlamak değil, halkın üzerindeki sömürü ve zulüm boyunduruğunu daha da daraltmaktır.

Faşizme karşı mücadelede zaferi kazanmanın tek yolu halkın en geniş kesimlerini aktif mücadeleye seferber etmektir. Faşist demagojiyi açığa çıkartalım. Faşistlerin gerçek yüzünü kitlelere kavratalım. Faşizme karşı mücadelede halkın en geniş kesimlerinin birliğini sağlayalım.

Sosyal faşistlerin

Baş.ta.6'da

dedim ve zaten bir bildiriden haberdar değildim.

Polis arabasına binerken Ali Özdemir bana: "Hüseyin bizi ihbar etti, sen de Hüseyin Sayılır'dan bildiriyi aldığını söyle" dedi. Ben de onlar en iyisini bilir düşüncesiyle bildiriyi bana Hüseyin Sayılır'ın verdiğini söyledim. Fakat karakolda durumu görünce, bunların karşı devrimci olduğunu anladım. Çünkü, değil Hüseyin Sayılır' bizi ihbarı, aslında bizim Hüseyin Sayılır hakkındaki ifadelerimiz ihbar oldu... Zaten polis Hüseyin Sayılır'ın üzerinde çok duruyor, onun aleyhinde bir delil arıyordu.

Yukarda bahsettiğim gibi bu oyuna bilinçsizliğimden düştüm. Aslında böyle bir niyetim yoktu.

Karakoldaki şu sözler beni etkiledi. Polisin zorlaması sonucu Ali Özdemir: "Parti Başkanlığını (TSİP) bıraktığını, bundan sonra da ne Töb-Der'e ne de devrimcilerin yoğun olduğu yerlere gitmeyeceğini" ikrar ediyordu. Ve çıktıktan sonra da polise dediği gibi hareket ediyor. Düşünüyorum da "proletaryanın Maraş parti başkanının" durumuna acı acı gülüyorum.

Bu Rus uşakları olan sosyal-faşistler, Sovyet sosyal emperyalizmini kabul eden devrimci arkadaşların mücadelesini geriletmek için bu gibi oyunları oynamaktadırlar. Fakat sosyal-faşistler şunu iyi bilsinler ki, bu gibi oyunlarla sosyal-faşist amaçlarını gerçekleştiremeyeceklerdir.

Kahraman Maraşlı Devrimci
Abbas KARAKIZ

disk yönetimindeki

Baş.ta.6'da

lah yardımlarını küçük ülkeler üzerinde hegamonya kurmak için nasıl bir şantaj vasıtası olarak kullanıyorlarsa sosyal-faşistler de küçük sendikalar üzerinde hakimiyet kurmak için DİSK'in mali imkanlarını şantaj vasıtası yapmaktadırlar.

Diğer örnekler!...

DİSK tüzüğüne göre aynı işkolunda DİSK üyesi birden fazla sendika varsa DİSK'i temsil eden bir birleştirme komisyonunun gözetiminde 6 ay içinde birleşmeleri sağlanır.

Sosyal-faşistler ve işbirliği içinde oldukları Kemal Türkler, Mehmet Kılıç gibi sendika ağaları bu tüzük maddesini de diğer siyasi akımları sendika yönetimlerinden tecrit etmenin aracı olarak kullanmaktadırlar. 10.000 dolayında üyesi olan Petrol Kimya-İş Sendikası yöneticileri DİSK'ten ihraç edilecekleri tehditi ile DİSK Genel Başkanvekili Mehmet Kılıç'ın başkanı olduğu 2.000 üyesi olan Petkim-iş sendikasına katılmak zorunda bırakılmışlardır. Birleşmenin hemen ardından birçok sendika şubesinde ve fabrikada Petrol Kimya-İş'e bağlı sendikacı ve temsilcilerin tasfiyesine girişilerek yerlerine sosyal-faşistlere uşaklık edecek sendikacı ve temsilciler atanmıştır.

Bugün de benzeri bir oyun Turizm-İş içinde sürdürülmektedir. Petrol Kimya-İş Sendikası yöneticileri gibi reformist revizyonist "Türkiye İşçi Partisi" üyesi olan Turizm-İş Genel Başkanı çeşitli oyunlarla istifa etmek zorunda bırakılmıştır.

DISK YÖNETİMİNDEKİ REVİZYONİST SEN SENDİKA AĞALARINA KARŞI KARARLI BİR ŞEKİLDE MÜCADELE EDELİM.

Bugün DİSK yönetiminde etkinlik sağlamış olan sosyal-faşistler işçi sınıfının ve tüm halkın can düşmanlarıdır. Sosyal-faşizm DİSK içindeki en tehlikeli siyasi akımdır.

Devrimci proletarya sabırlı ve kararlı bir şekilde sosyal-faşistlerin ve onlarla işbirliği içinde olan Kemal Türkler gibi sendika ağalarının 400.000 işçinin örgütü olan DİSK'in yönetiminden indirilmesi ve DİSK'ten atılmaları için mücadele etmelidir.

KAHROLSUN FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

"Doğu'da Referandum" için mücadele edelim!

Genel anlamıyla burjuva demokrasisi şövenmilliyetçilikle bağdaşabilmektedir. Ülkemizde bu gerçeği her zaman görüyor ve yaşıyoruz. Hayatın bir çok alanında ve temel meselesinde demokrat bir tutum takınmayı başarabilen ve sürdüren çoğu kimse, ulusların ve dillerin eşitliği meselesine gelince demokratlığı unutmaktadır Yıllardır 141-142. maddenin kaldırılmasını benimseyen ve savunan burjuva demokratlarının 125 maddenin kaldırılması ile hiç ilgilenmiyor olmaları da bu gerçeği göstermiyor mu? Oysa tutarlı bir burjuva demokrati olabilmek için diğer bir çok başka şeyin yanısıra her türlü şövenmilliyetçiliğe karşı da kararlı bir tutum takınmak ve ulusların baskı altında tutulmasına karşı mücadele yürütmek zorunludur.

Tutarlı bir burjuva demokratı uluslar ve diller arasında tam hak eşitliğini savunurken, bir devrimci proleter bununla yetinmemek ve hak eşitliğinin sağlanmasından öte uluslar arasındaki tarihten gelme fiili eşitsizliğin giderilmesi için de mücadele yürütmekle yükümlüdür. Uluslar arasındaki fiili eşitsizliğin giderilebilmesinin ilk adımı hak eşitliğinin sağlanmasıdır.. İşte bu nedenle devrimci proletarya, bir ulusun zorla bir devlet içerisinde tutulmasına karşı çıkar ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının (ayrılıp kendi ulusal devletini kurma hakkının) gerçekleşmesi için çaba gösterir.

Emperyalizm çağında milli meselenin çözümü esas olarak bir devrim meselesidir. Ancak devrimci proletarya, devrim mücadelesine bağlı olarak, onun bir parçası olarak günümüz şartlarında, her meselede olduğu gibi milli meselede de reform niteliğinde bazı talepleri öne sürer.

Bu bakış açısıyla ülkemizde, bu çabanın siyasal planda ifadesi, Kürt Milletinin Türk Devleti içerisinde yaşayıp yaşamayacağını karara bağlamak amacıyla Doğu'da yapılacak bir referandum uğruna mücadeledir.

Bugün ülkemizde tutarlı bir Türk burjuva demokratı sayılabilmenin en temel kriterlerinden birisi Doğu'da referandum talebi için kararlı bir mücadele vermektir. Bu slogana "hayır" ya da "ne evet ne hayır" diyenler her zaman ve her yerde Türk şövenleri olarak damgalanmalıdırlar.

"Doğu'da, Kürt Milletinin ayrılıp ayrılmamasını karara bağlayacak yetenekte bir referandumu gerçekleştirebilmek Türkiye'de devrim gerçekleşmeden imkansız değil midir?" şeklinde bir soru sorulabilir. Bizim bu soruya cevabımız şudur. Hayır, imkansız değildir. Çünkü ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı (ayrılıp kendi ulusal devletlerini kurma hakkı) siyasal demokrasinin genel taleplerinden birisidir ve emperyalizm ülkemizden tasfiye edilmeden de elde edilebilir bir şeydir. Emperyalizm elbette kendi rızasıyla halkın bu talebini gerçekleştirecek değildir. Bunu elde etmek için mücadele etmek gerekir. Ama burada belirtmek istediğimiz, bu talebin gerçekleşmesinin emperyalizmin varlığına son verilmesini gerektirmediğidir. Emperyalizm, her türlü siyasi hak ve özgürlüklerin kazanılmasında olduğu gibi bu meselede de halkın gücü karşısında zorla boyun eğecektir ve Doğu'da yapılacak bir referandum, sonuçları ne olursa olsun ülkemizin demokratlaştırılması mücadelesinin daha da gelişmesine hizmet edecektir.

Bir çok kimse, Kürtlerin yaşadığı Doğu Bölgesinde gericilerin çoğunlukta olmasından dolayı, yapılacak bir referandumda oylamayı gericilerin kazanacağını düşünüp, referandumun anlamsızlığı ya da gereksizliğini ileri sürebilecektir. Bu gibi kimselerin düşüncelerine Lenin şöyle cevap veriyor:

"Gericiler, bir demokratik oylamayla, çoğunluğu sağladıkları zaman, genellikle şu iki şeyden biri olur; ya gericilerin kararı uygulanır, ve bunun kötü sonuçları yığınları hızla ya da yavaş yavaş demokrasiye doğru, gericilere karşı iter; ya da demokrasi ile gericiler arasındaki çatışma bir iç savaşla ya da benzeri bir şeyle çözüme bağlanır, ki bu, (Semkovski'lerin bile işitmiş olabilecekleri gibi) demokratik bir düzende bile olabilir" (1)

Bir örnek de biz verirsek Doğu ve Güneydoğu'da yapılacak bir referandum sonucunda Kürt Milletinin ayrılmasını sağlayacak derecede oy alınamadığını düşünelim. Böyle bir sonuca rağmen, bu referandumdan sonra, gericiler (Türk gericileri ya da onlarla birleşmiş Kürt gericileri) Kürt halkı üzerinde milli baskı uygulamalarına, girişebilecekler midir? Ya da giriştikleri takdirde, bu baskılara karşı Kürt halkının mücadelesi, bu mücadelenin etkinliği, yaygınlığı ve sonuçları eskisiyle bir tutulabilir mi? Buna, kesinlikle hayır cevabını verebiliriz.

Son olarak belirtmemiz gereken bir nokta var "Doğu'da referandum" için mücadele ile, referandumun gerçekleştiği koşullarda, Kürt milletinin ayrılmasının lehinde ya da aleyhinde mücadele birbirinden farklı şeylerdir. Kürt ve Türk devrimci proletaryası için birinci tip mücadele mutlak bir zorunluluk olduğu halde, ikincisi somut koşullara bağlı olarak ele alınabilecek bir mücadeledir. O somut koşullarda, Kürt ve Türk devrimci proletaryasının çıkarları Kürt milletinin ayrılmasıyla bağdaşıyorsa, referandum boyunca ayrılmanın lehine, aksi takdirde aleyhine mücadele eder, propaganda ve ajitasyonunu bu doğrultuda sürdürür.

"Doğu'da referandum" için kararlılıkla mücadele edelim. Bugün bu mücadelenin başarıyla yürütülmesinde en büyük engel Türk şövenizmidir.. Bu nedenle bu mücadelede Türk Marksist-Leninistlerine daha büyük görev ve sorumluluklar düşüyor.

ULUSLARIN VE DİLLERİN TAM HAK EŞİTLİĞİ!
KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM!
125. MADDE KALDIRILMALIDIR!
DOĞU'DA REFERANDUM YAPILMALIDIR!
MİLLETLER ÖZGÜR HALKLAR BİRLİK OLMALIDIR!

---

(1) Ulusların Kaderlerini Tayin Hakkı S. 12-13

Evma işçilerine de ihanet eden DİSK Genel Başkan Vekili Mehmet Kılıç:

"BANA KÜÇÜK İŞYERLERİ DEĞİL RAFİNERİLER LAZIM"

Bizler Levent dolaylarında çalışan fabrikalarda ki işçi arkadaşlarla birlikte, Deva Holding'e bağlı Evma işçilerinin grevini, dayanışma halinde olduğumuzu göstermek amacıyla ziyaret ettik. Grevdeki arkadaşların sorunlarını ve işçi sınıfının sorunlarını tartıştık. İşçi sınıfını sömüren patronların ve sendika ağalarının eleştirilerini yaptık. Türkiye Petrol Kimya işçileri olarak gücümüzün yettiği kadar, arkadaşlarla dayanışma için, para topladık. Parayı savaşlarının devamı dileğiyle Evma işçilerine verdik.

Diğer devrimci kuruluşlar da yardımda bulundular. Grev yerinde bulunan devrimci arkadaşlarla birlikte devrim marşları söyledik.

DİRENECEĞİZ
İŞÇİYİZ, GÜÇ

EVMA İŞÇİLERİ: 200 gündür yılmadan mücadeleyi sürdürüyorlar.

Deva Holding'e bağlı Evma işyerinde işçi arkadaşlar 1970 senesinde sendikal örgütlenmeyi başlatıyorlar. İşverenin uşaklığını yapan Nihat Vardar isimli ustabaşının çabalarıyla oylama sonunda patronun istediği gibi sonuç alınıyor. Bunun üzerine patron, oylamayı kaybeden sendikaya noterden kayıtlı olan arkadaşların işine son veriyor.

1 Ağustos 1975'de işçi arkadaşlar Evma'da yeniden örgütlenmeye başlıyorlar. Bu oylamada arkadaşlar kazanıyor, sendikaya yetki veriliyor. 8 ay süren toplu sözleşme görüşmelerinde bir netice alınamayınca 4 Mart 1976 günü grev başlıyor. İşveren Evma'da ürettiği mamulleri Bomonti ve Topkapı'da üretmeye başlıyor, Nihat Vardar'ın oğlunun da yeni açtığı fabrikaya şef yapıyor.

Sendika (DİSK'e bağlı Petrol-Kimya-İş) 200 gündür devam eden greve para yardımını kesiyor. Patronla anlaşan işçi düşmanı sendika başkanı Mehmet Kılıç "sendika mali güçten yoksun" diyor. Bu sendika ağası başkanlık aylığını 9 bin liraya yükseltmiştir. Altında lüks bir arabayla dolaşıyor, kendine lüks bir çalışma odası hazırlamıştır. Patronla anlaşan sendika ağası Mehmet Kılıç "bana küçük yerler lazım değil. Rafineriler lazım" demektedir. Bu durumdan yararlanan patron da işçi arkadaşlara "eğer kendi isteğinizle çıkışınızı alırsanız ben sizin haklarınızı veririm ve başka iş yerinde çalıştırırım" demiştir. Evma işçileri durumu bildirip, kendilerine yardım etmesi için DİSK'e müracaat ediyorlar. Ordan da müsbet bir cevap alamıyorlar. "Biz size haber ederiz" deyip başlarından savıyorlar.

İşçi arkadaşlara sesleniyoruz. Sakalımızda oturup bıyığımızı yolan işçi düşmanı hain revizyonistlere ve sendika ağalarına karşı mücadelemizi hep beraber yükseltelim. Usanmadan, bıkmadan sendika ağalarının gerçek yüzlerini mücadele yaptığımız her iş yerinde açığa çıkaralım.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

LEVENTTEN DEVRİMCİ İŞÇİLER

● Faşist polisleri, reformistleri ve sosyal faşistleri rahatsız eden sloganların başında "FAŞİZME ÖLÜM, HALKA HÜRRİYET" geliyordu

Sosyal faşistler ve reformistler gerçek yüzlerini bir kere daha ortaya koydular

Sosyal faşistler ve reformistler 18 Eylül'de CHP gençlik kolları yararına yapılan "gece"de bir defa daha iğrenç emellerini ortaya koydular.

"Gece"nin başlangıcında sosyal-faşistler sloganlar üzerinde anlaşmak umuduyla yüssüzce yanımıza yaklaştılar. Bunu başaramayınca da "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganı atılırsa kavga çıkacağını söyleyerek bizleri sindirmeye çalıştılar. Oradaki kitle ise bu sloganı atacaklarını, engellemeye çalışılırsa, gereken cevabın verileceğini belirtti.

Temsil yarı olmuştu ve sloganlar arka arkaya kararlı bir şekilde atılıyordu. Sosyal-faşistlerin ara da sırada çıkan cılız sesleri kitlenin gür haykırışları arasında boğuluyordu. Faşist polisler, reformistler ve işbirlikçi sosyal-faşistler atılan sloganları engellemek istediler. Ayrıca Tokat CHP senatörünün de orada olduğunu söyleyerek, sloganlarımızı kesmemizi söylediler. Fakat devrimci sloganlar atıldı. Sloganlar sürekli olarak, yerinde ve uyumlu olarak atılıyordu. Balkondakiler daha gür ses çıkması için aşağıya indiler. Bu yanlış bir tavırdı. Çünkü boşalan balkona sosyal-faşistler doldular. Sosyal faşistler cılız sesleri ile devrimcileri susturamayınca küfür edecek, yuh çekecek ve "mao'cu boz kurtlar" diyecek kadar adileştiler. Halkımız onların bu hareketini kınadı. Onları devrimci sloganları haykırarak tecrit etti.

Reformistler, "sayın Tokat senatörünü rahatsız etmeyen sloganlar atılmasını" istediler. Sloganlardan rahatsız olan "sayın Tokat senatörü" "Bu nasıl CHP gecesi?" diyerek halka kızgın bir şekilde temsili eşi ile birlikte terk etti.

Faşist polisleri, reformistleri ve sosyal-faşistleri rahatsız eden, korkutan sloganların başında "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" geliyordu. Sosyal-faşistlerin seslerini boğazlarında bırakan sloganlarımız önce devrimci arkadaşlarca atılıyor, arkasından da sinemadaki kitle destekliyordu. Ard arda atılan "Ülkeler Bağımsızlık, Milletler Kurtuluş, Halklar Devrim İstiyor", "Doğu'da Milli Zulme Son" "Kürdara Azadi", "Azadiya Miletan Yek Buna Xelkan" ve "Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" sloganları karşısında reformist ve sosyal-faşistler eriyip gittiler.

Gecede ozan Fatma Bacı'nın söylediği devrimci türküler faşist polislerle, reformistleri rahatsız etti. Polisler bir an Fatma Bacı'yı tutuklamak istediler. Fakat orada bulunan kitlenin yanında bu işi yapamadılar. Bir kaç gün sonra CHP'li reformistlerin yardımı ile Fatma Bacı'yı tutukladılar. Tutuklanmasında başı çeken reformist (aslında faşistlerden farksızmış) Zafer Başar idi. Tutuklanma olmadan önce, bu adam, tanıdıklarına ozan arkadaşın soyadını ve nerede kaldığını ağız yaparak sormuştur.

Ozan Fatma Bacı tutuklandığında Emniyet karakoluna Mehmet Özşenocak, Suat Taşkın ve Zafer Başar da ifadeye getirilmiştir. Zafer Başar ifadesinde: "Bunları söylemeyin ve slogan atmayın demiştim" diyerek hakim sınıflardan yana olduğunu bir daha göstermiştir. Ozan Fatma Bacıya ağıza alınmayacak suçlamalar yapmış ve "Bu durumlara sizin yüzünüzden düştüm" demiştir. Hakim sınıfların bencil bir uşağı olan bu kişi; "Ben ne anlarım Marks'tan, Lenin'den Ben işime bakarım. Paramı alırım" demiştir. Bu tavrıyla halkın dostu gibi görünen sahtekarların zor durumlar karşısında hakim sınıfların yanında nasıl yer aldığını göstermiştir.

Bir faşist kadar alçalan bu it, Çin halkını açlık, yoksulluk, sömürü ve emperyalizmin zulmünden kurtaran büyük Marksist-leninist, Çin liderleri ve beş ustadan biri olan büyük önder MAO'ya küfrederek, beş paralık karakteri olduğunu kurtulmak için polislere yaltaklanacak kadar adi bir kimse olduğunu gösterdi. Polislerin yanında: "parti içinde birisinin ağzından Marksizm-leninizm'le ilgili bir kelime çıkarsa onu partiden attıracağını, böy

De.sa.7'de

★★★
KOMÜN YAYINLARI

WİLLİ DİCKHUT

SOVYETLER BİRLİĞİNDE
KAPİTALİZMİN
RESTORASYONU
II

GENEL DAĞITIM
YURT-DA
Babıali cad 30/9

HALKIN KURTULUŞU
YAYINLARI

«TÜRKİYE ORDUSU» NUN
GÜVENİLİR DOSTU
«HALKIN SESİ» NİN
«DÖRDÜNCÜ ORDU»
SİYASETİ ÜZERİNE

ÇIKTI

GENEL DAĞITIM
YURT-DA
Babıali cad 30/9

Faşist Eskişehir Valisi seçim yatırımı yapmak için:

Halktan zorla para toplamaya çalışıyor

Her türlü kanunsuzluk ve yolsuzluğu yapmada geniş özgürlüklere sahip olan egemen sınıflar, geçenlerde uşakları vasıtasıyla Eskişehir'de tüm çalışanlara karşı yeni bir soygun planını daha uyguladılar.

Kendisine bağlı bir komite oluşturan vali, sözde bu komite ile Denizli depreminden zarar gören halka "yardımı" amaçlıyor. Başkanlığına defterdar A. Suphi Özkaya'nın getirildiği bu komite çıkardığı bir kararla işçi ve memurlardan maaşlarının eve aylık ücretlerinin (yan ödemeler dahil) % 1'ini gasbetmek için daire müdürlüklerine ve amirliklerine emir vermiştir.

MC'nin uşaklığını yapan ilimiz valisi Denizli'den gelmiştir, ve 1977 seçimlerine hazırlanmaktadır. Yine kendisi gibi Denizli'den gelen MC yanlısı defterdar ile birlikte bu yardımı (!) gerçekleştirirlerse kendileri için politik bir yatırım olacaktır.

Halk çocuklarının kaldığı Akademi Site yurdunu işgal eden faşistlere, faşist yurt müdürüne ses çıkarmayan; faşist emniyet müdürü ile işbirliği yaparak, halkın gazetesi "HALKIN KURTULUŞU"nun satışını engelleyen; satanları hiç bir yasal gerekçesi yokken günlerce nezarette baskı altında tutan; ayrıca, demokratik kitle örgütlerini her fırsatta bastırtan vali Münir Raif Güney, halka yardım edeceğini söylerse buna kimseyi inandıramaz.

Yurtsever Devrimci memurlar, halk düşmanlarının "halka yardım" adı altında yaptıklarının, kendilerine politik çıkar sağlamak amacıyla yapıldığını biliyorlardı. Halka büyük zararlar veren Lice, Gediz ve Varto depremlerinin nasıl istismar edildiğini, halkın yarasının ve ölülerinin üzerinde bile nasıl ticaret yapıldığını ve halka yardım için toplanan paraların, yurt dışından gelen yardımların, halk düşmanlarının cebine nasıl indiğini de biliyorlardı. Onun için bu yardımlara karşı çıktılar. Demokratik örgütlerde bu yardımın niteliği basına açıklandı. Kesilmek istenen paralar kestirilmedi. Halk düşmanlarının oyunları bozuldu.

HALK DÜŞMANLARINI HER
YERDE TEŞHİR EDELİM,
OYUNLARINI BOZALIM.
FAŞİZME ÖLÜM, HALKA
HÜRRİYET!

ESKİŞEHİRLİ DEVRİMCİLER

HALKIN KURTULUŞU

İnciraltı Atatürk Öğrenci Yurdu öğrencileri:

YURTLARIMIZA MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM

MÜCADELEMİZİN ÖNÜNDEKİ GERİCİ ENGELLERİ AŞALIM

Faşist MC iktidarının yurtsever üniversite gençliğine karşı yürüttüğü saldırılar aralıksız devam ediyor. Bir çok şehir yurtları faşist işgal altındadır. Son zamanlarda MC iktidarının devlet kademelerinde yaptığı atamalarla ve Kredi Yurtlar Kurumunun aldığı kararla yurtlar üzerindeki faşistleştirme planlarının uygulanması hızlandırılmıştır.

İzmir'de Ege Üniversitesi öğrencilerinin kaldığı iki yurttan Bornova öğrenci yurdu daha önce tamirat bahanesi ile faşist MC iktidarının uşakları tarafından kapatılmak istendi. Bir müddet sonra ise 1. blok başlarında yurt müdürü olmak üzere faşistlerce işgal edildi. Daha sonra kaymakamlık emri ile yurtların kapatıldığını bildirdiler ve boşaltma işlemlerine başladılar. Boşaltma işlemlerine ve yurdun faşistlerin ini haline dönüştürülmesine fırsat vermemek için, öğrenciler Temmuz ayından beri yiğitçe direnişlerini sürdürüyorlar.

Geçtiğimiz günlerde, İnciraltı Atatürk öğrenci yurtlarının da kapatılacağına dair kararın alındığını öğrendik. Daha sonra yatak fazlalığı bulunduğunu, fazla yatak ve karyolaların depoya kaldırılacağını bildirdiler. Aynı günlerde 10 bloktan oluşan yurdun 3-4-10-9. bloklarının boşaltılacağını bildirdiler. Bu arada diğer bloklardaki odaların yatak sayısı dört kişiden altı kişiye çıkarılıyordu. 9. ve 10. bloklar, yurdun girişinde sağ ve sol tarafta olan bloklardı. Faşistlerin veya polisin bu bloklara yerleştirilmesi ile yurtlar kolayca kontrol altına alınabilir. Daha önce alınan "yurtların kapatılması" kararını uygulamak için yapacakları taşıma işlemine karşı gelindiğinde ise, polisin azgınca saldırmasının zemini yaratılacaktı.

İşte tüm bu konuları görüşmek ve ortak tavrın belirlenmesi için, öğrenciler merkez kafeteryada forum düzenlediler. Geniş bir kesim, somut durumun ve bu oyuna karşı tavrın belirleneceğini bekliyordu. Yurt içinde, burjuva devletinde rastlanabilecek bir bürokrasi yaratanlar (örgütlenmenin o şekilde olacağını zannedenler), forumda sadece bir kaç şiir ve daha önce hazırlanan konuşma metnini değiştirerek soyut bir mücadeleyi içeren yazıyı okudular. Arkasından da forumun bittiğini söylediler. Yurtla ilgili durumun konuşmasını bekleyen çok sayıda kişi, uzun süre forumun yapıldığı kafetaryanın bahçesinden ayrılmadılar. Devrimcilerin en büyük hatası, oldu bittiye gelerek, kitleden kaçışı ve konuşma metninin değiştirilmesini teşhir etmemeleri oldu. Toplantıya devam edip, ortak tavrın belirlenmesi için ısrar etmeleri, direnmeleri gerekirdi. Önemli bir konu da, yurdun, toplantının yapılacağı gece veya gündüz boşaltılmasının beklendiği bir anda bunların olmasıdır. Yurdun savunulması için pratik hiç bir meselenin konuşulmadığı forumda, yurt öğrencileri hazırlıksız ve devrimci önderlikten yoksun bırakılmıştı.

Yurt örgütlenmesi adına hantal bir bürokrasi yaratan, faşist planlar karşısında öğrenci kitlesine hiç bir somut öneri getirmeyen Devrimci Gençlik Dergisi taraftarlarının ve onların izinden gidenlerin bu tavrının altında ne yatıyordu?

Bunu, faşizme karşı verilecek mücadeleyi 'öncülerin' seviyesine indirenlerin ve onların pratikte kuyrukçuluğunu yapanların ideolojilerinde aramak gerekir. Herkesin yurtta barınabilmeleri için seve seve yapacağı nöbet işlemi 'öncüler' düzeyinde yapılıyor. Kitlelere güvensizlik ve tepeden bakma; tüm bunların temelinde yatan maceracılık; Somut mücadele

De.sa.7'de

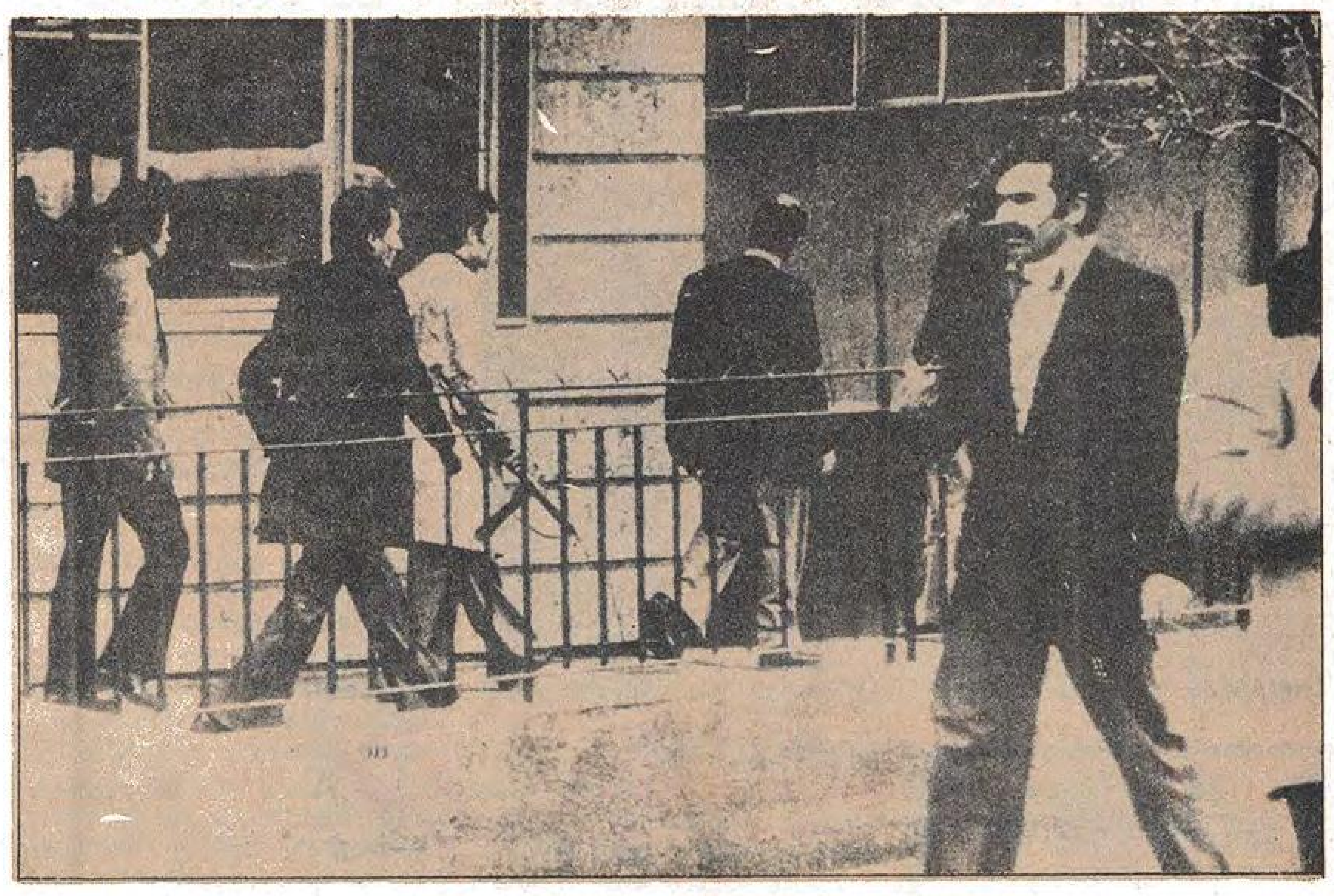

Faşist MC'nin polisleri ellerinde makinalılarla yurt basıyorlar.